küçük İskender

pop H'art pop H'art pop H'art pop H'art pop H'art pop pop H'art pop H'art pop H'art pop H'art pop H'art pop H'art pop H'art pop H'art

pop H'art

bu kitaptaki metinleri,
hep okumak hep
onlarla durulmak
istiyorum eroin ya da
sperm, huzur bulmak
yolunda olumlu birer
enfeksiyon bana kan!

p p
H' rt
op
H'a t
pop
H'ar

pis kedi

kara kedi

parantez

küçük İskender pop H'art

küçük İskender

POP H'ART

Parantez
Gazetecilik ve Yayıncılık Ltd.
İstiklal cad. 212, Aznavur Pasajı Alt Kat no.8
Beyoğlu - İSTANBUL
Tel/ Fax: (0212) 252 85 67

Birinci Baskı: Ekim 1997

Yayına Hazırlayan: Metin Celâl

Kapak Düzeni: Memed Erdener
Montaj: Neşet Mut (0212) 212 03 40
Baskı: Mart Matbaacılık Ltd. (0212) 212 03 39

ISBN 975 - 7939 - 59 - 5

küçük İskender

POP H'ART

parantez

t o d i k a n k a   k o l i t o p

'içimizdeki uzaylıdır aşk,
aşağı! daha çok aşağı!
baktığımızda!
sallan yuvarlan bedenim,
pijamalarını giy, aya çükünü göster!'

'fanzin çocuklarına!'

zehirli sarmaşığın bitirdiği ilkokul gibidir koynunda sakladığın fırtına

unuttuğum
yabancılara..

Bu gece, tuhaf birşey yapalım seninle ilk defa. Örneğin, şehri ölesiye gören bir yükseklikten suya bakarak aryalar söyleyen kurbağaların peşine düşelim başında fötrleriyle dolaşan, hafiye kaplumbağalar gibi. Fonda, çöplükte bulunmuş bobinlerden ucuz kasetlere aktarılmış, çok eski, çok kötü bir filmin müzikleri çalsın. Jeneriğimiz olarak hatırlansın kimi aşklarımız, hani o, rüzgârlı balkonlarda, istenmeyen bir ıslaklıkla örtülmüş gözlerimizin önünde, kadere karşı koyamadan, hiçbir şeye isyan edemeden, bazı eşyaları haklı çıkartan, bazı televizyon programlarını küçük düşürten, arasına asla reklam alamayan boktan aşklarımız! Bu gece, tuhaf birşey yapalım seninle ilk defa. Birbirimize gizli gizli duyduğumuz sevginin yolaçtığı kalp cerahatıyla, karşılıklı bedenlerimizdeki ameliyat masalarına uzanalım. Sonbaharı, elinde bir neşter gibi tutsun bu gece şiirler! Bu gece, kimi Türkçe sözlü pop şarkıları eşli-

ğinde, içtenlikle içkiye dadanalım. Üçer beşer biraraya gelerek çektirdiğimiz fotoğraflar, İstanbul'un ölüme kapalı tarihinde, yalnızca hatıralara yönelik müzeleri süslesin bu gece! Bu gece, tuhaf birşeyler yapalım seninle ilk defa. Arı biriktirmeye başlayalım örneğin. Örneğin, şehri ölesiye seven bir mezarlıkta, bir takım medyaya rağmen, yanyana yatalım kısa bir süre için. Mezartaşına değil, mezartayına yazılsın bizim yaşadığımız yıllar, diye düşünelim. Tıpkı kıçı kırık çakı gibi. Tıpkı aynı tarot destesinde karşılaşan ***münzevi*** ile ***deli*** gibi. Biraz Tom Waits'in kimseye zararı dokunmaz! Biraz intihar, ölüm demek değildir! Biraz sarhoşluk, biraz esrar canımızı yakmaz! Denizi ıslatmak mümkün mü sevgilim?! İşte bizim üzülmemiz de bu yüzden imkansız! Örtüler altına saklamak istiyorum bu gece seni, Ve beklentileri, özlemleri, başka kentlerde döllenen punk çocuklarını, örtüler altına saklamak istiyorum. Martılar kurşun dökerken üzerimize, gemiler huzursuz, balıkçılar fazlasıyla tehlikeliyken biraz küçük İskender'in kimseye zararı dokunmaz! Biraz haplanmak, biraz jiletlenmek, biraz çizilmek dünyayı ekseninden saptırmaz! Sana gelirken attığım adım, ***belki benim için küçük, ama insanlık için büyük bir adımdır!*** Bu gece, tuhaf birşeyler yapalım seninle ilk defa. Hayatı teneffüs eden birer mısraysak seninle, ki öyle, kafiyemiz tuttu anlaşılan! Peki, o halde, diyelim ki doğada dolaşırken karşılaşıveren iki farklı elementiz, ama harbi element, delikanlı element, koftiden değil! Şöyle bir kesişiyoruz önce, yokluyoruz kahramanlıklarımızı karşılıklı, hangimiz kaçlara kadar biliyor kerrat cetvelini, onu okuyoruz! Aruzla mı, hece ölçüsüyle mi, serbest vezinle mi geçmiş çocukluklarımız?! Kontrol ediyoruz! Atmaya kıyamadığımız karnelerimizi gösteriyoruz birbirimize! Ahlak: 0! Milli Güvenlik: 0! Matematik: 10! Gülümsüyoruz. Çünkü dalgalar ters takla salvodayken, melankolinin artistik puanı düşmüşken, bir kadeh siyanürün fiatı asgari ücreti zorlarken, cesetler karmaşık, katiller tedirginken biraz küçük İskender'in kimseye zararı dokunmaz sevgilim!

tarih tekerrür etmez
bunu hangi manyak söyledi?!

Karanlık bir kutu bu. İnsanın karakutusu kurukafasıdır diyen uzak arkadaşımın, ayaklarını sallaya sallaya oturduğu duvarın üstünden üzerime kâğıttan uçaklar attığı gece! Onun havaalanı olduğum saatlere yargısız sadakatlerin çöküşü! Kur yapan bir karınca yuvası vardı gözbebeklerinde!

Hüznün çiçeği pek yakışır sevgilinin ağzına! Hafif hafif ısırır! Kıpkırmızı bir elbise giymiştir ve sonsuza kadar da çıkartmayacaktır onu. Bir savaşa gidiyordur; öldürecektir! Barış yanlısı olamayacak kadar talihsizdir!

Kemanla piyanonun gücünü gözler önüne seren nefis bir melodi olarak hatırlanacaksın sen çocuk! Düştüğün adada, sahilde yaktığın ateş gibi parlayacak göğsüm sen beni yaşattıkça!

Bileğimi kestim / bileğini kestin: ordan çektiğimiz iki damarı bağladık birbirine. Artık büyük dolaşım'ın adı, SEVDA'dır! İçimde hissederken kanını, bu şehrin daraldığını / aşağılara doğru genişlemek istediğini düşünüyorum. Kanın beni üşütüyor. Sen sakın

menenjit olma, e mi?!

'Hiçbir şeyi unutma! Ben unutmayacağım!.' diye fısıldamıştın kulağıma otobüse binerken. Arkanda seni seven adam duruyordu. Bakışlarımı kaçırmıştım. Bakışlarımı kaçırip yüzümden fidye istemiştim. Şimdi aynı bardaktan su içemiyoruz! Ben bunu biliyorum, su biliyor, bardak biliyor; bir sen bilmiyorsun! Seyahat acentaları önünde ayrılan, orda kavuşan, orda bir tutkuya büyümesi için izin veren insanlardan bizi ayıran nedir ki.. Ayrılığı dört tekerleğin yönüne bindiren mi suçludur, o dört tekerleğe bir beşinci tekerlek olarak eklenen mi?! Ansiklopediler açıklayamıyor bunu!

Dallı budaklı bir bedende, teras katındayız! Bütün görüp görebileceğimiz: HAYAT! O yüzden zar tutma, kâğıt kurma, taş çalma aşkın peşinde koştururken! Kök salmak, bitkilere has bir özelliktir; sen tek bir yere yerleşemezsin. Geleceksin. Seni ölüme, aykırılığa, başkaldırıya davet eden, ait olduğun, bu soktuğum cehenneme geleceksin. Bir çeşit love story meselesi! Ama cesaret, biraz da büzük meselesi! Sesim duyuluyor mu?! Sesimi işitmeye çalışanların kulakları var mı?!

Gece otobüslerinde cam kenarı masalları. Gece otobüslerinde valizlere, çantalara doldurulup götürülen onca an! Gece otobüslerinin seveni karartan o soluk, sarı ışıkları! Karanlık bir kutu bu. Karanlığı yasallaştıran, karanlığı bir güç gösterisine dönüştüren, aydınlıklarla sınırlı olduğunu kanıtlayan bir kutu bu otobüs! Muavini çağır yanına ve ona de ki: **'ben asla gelmemiştim, asla da dönmüyorum!.'**

Zamana arka çıkan kahramanlar, yiğitlikler-trajik çelişkiler ve bir boka yaramayacak hüzünler için yakınlaştık seninle. Yeni yıkanmış bir salkım üzüm gibiydin şarabını saklayan. Ben Ortaçağ Avrupası'nı anlatan uzun metrajlı, biraz yavan, biraz vakit geçirtici bir filmdim; sen ise Nirvana'ya ait şık bir klip! Aşk, ağır iştir: emekli olamazsın, sigortası yoktur, ikramiye alamazsın, yıllık tatil izni verilmez, greve kalkıştın mı yersin sopayı, her dakika lokavt tehlikesiyle burun burunasındır, kaza riski yüksektir, amatörce uğ-

raşılır! Aşk, ağır iştir! Yol boyunca bunları şoföre dayatamazsın. O, uykuya yenilmek üzeredir, sen ise rüyaya!

Yolculuklar neye ulaşma isteğidir?! Bir inkar, bir veda, bir çarpışma, bir yaralanma nedeni midir?! Böyle .iktirip gitmek, geride kalanı sahnede zorla Stand Up Tragedia oyuncusu kılmaz mı?! Bu kılınan, farz mıdır?!

Otobüslerin hiç mi vicdanı yoktur?!

Gece otobüslerinde kurduğun hikâyeler, walkman'de dinlediğin ezgiler. Gece otobüslerinin konakladığı tesislerde birkaç lokma atıştırırken kendini farklı bir açlığa ve susuzluğa gömülü bulman. Gece otobüslerinin kırgın, ezik, yılgın yolcuları! Heeey, size diyorum! **Otobüsümüz asla mola vermeyecektir ve siz ihtiyaçlarınızı gidermek için bambaşka aşk yolculukları yapmak zorunda kalacaksınız.** Bu dediklerim menenjite yol açmaz değil mi?! Sen frengi de olma!

Karanlık bir kutu bu otobüs. Buğuladığın cama birşeyler yazmaya çalışırken sen, hareket ediyor araç. Bakıyoruz ardından. İşte gidiyorsun!

Gidiyorsun işte! Bir kenti terkediyorsun. Belki de sonsuza kadar. Sonsuzluk neyse, ne halta yararsa, sonsuza kadar kadar terkediyorsun belki de. Kaybolan farlara, stop lambalarına şöyle seslenmek geliyor içimden:

'Ben bir silahım! Ama hiçbir silah yaralamaz insanı, bir başka insan olmadan!'

dün sabah sütçüyü sağdım
bana senin imzalı bir donunu verdi

Domuz gibi içtim. Yere yattım, tavana bakıyorum. Çabuk yaşadım birçok şeyi: tutulan bir sigara gibi aldım bana uzatılan her aşkı, farkında olmadan tükettim ve söndürdüm bir başkasının teninde. Kendimle mahkemelik olduğum yılların üstüne yıktım bu saçma sapan suçu. Bir saçma sapanla attığım taşla vurdum akademik kariyerini benim için bir yana bırakan meleği! Seni aldattım sevgilim! Anamı ..kseler yeridir!

Hayır, aslında bütün tartışılanların, bütün dövüşülenlerin arasına sıkıştım. Biraz rahatlarım sandım; VE mahalle camisine yardım toplayan çocuğa seks teklif ettim. İnan, kanımdaki orospuluk ve ilmi tutanaklar, sokak kültürü, Bowie'nin ellinci yaşgünü pastası, islamiyetin ambalajı, musa'nın beni tahrik eden asası, Tarantino'nun 'vahşeti çok komik buluyorum' vecizesi, yatakodamda karşılaştığım penguene 'pardon' deyişim ya da gay barlarda dolaşıp 'ay o benim kocam olur ayol' nidalarına kahkaha serpen kükürt asıllı şair, .aşaklarımdaki yolsuzluk, bunların hiçbiri seni aldatmamın haklı

sebebi değil! İhanetim, yalnızca kişisel! Babamı yemeğe çıkartsalar yeridir!

Geceleri trene biniyorum. En boş kompartmanda cam kenarına oturup kitap okuyorum: Pedro Almodovar'dan Patty Diphusa Hikâyeleri. Uzun zamandır porno film seyretmediğimi, oradaki kadınlara şiddetle âşık olamadığımı itiraf ediyorum. Hatta bu açıklama esnasında bas bas bağırıyorum da! Diğer tren yolcuları, kınayan bakışlarla süzüyorlar beni. Bir tanesi -ki orta yaşlı, zarif bir adam-:

-"Ne kadardır düşünüyorsunuz?!" diye sorma gereğini hissediyor. Soruyu ciddiye alıyorum:

-"Eee, cep kanyağım bittiğinden beri. Bakın, herşeyi size anlatabilirim. Ama yalnız kalmamız şart!."

Yolcular, ağır ağır toparlanıp çıkıyorlar. O adamla ben kalıyoruz. Gideceğimiz, ineceğimiz istasyon çok uzaklarda. Belki de sabaha kadar konuşacağız.

-"Seni dinliyorum." diyor adam. On santim mesafe var aramızda. Ağzı papatya kokuyor.

-"Aldattım onu. Bu, tamamen benim dışımda gelişti. Prehistoria kürsüsünde görevli olan bir vazoyu ziyaret etmek için o gün erken uyanmıştım. Bir duş alıp kahvemi içecek ve ona çok sevdiği çiçeklerden götürecektim. Evden çıktığımda bir miktar alkollüydüm. Tuttuğum taksinin şoförü felaketti. Benim tarif ettiğim yönün aksine sürmek istiyordu arabasını. Bu şekilde anlaşamayacağımızı, bir ortak nokta yakalamamız gerektiğini defalarca söyledim. Beni dinlemiyordu bile. İl sınırı dolaylarında durduk. Daha doğrusu, durmak zorunda kaldık. Çünkü ben, şoförün kafasına bir ingiliz anahtarı vurmuştum. Yanımda daima bir ingiliz anahtarı, bir fransız şarabı, bir alman atasözü ve bir japon harikası taşırım. Arabadan dışarı kendimi zor attım. Gözlerimin önünde uçsuz bucaksız araziler ve masmavi bir gökyüzü uzanıyordu. Birazdan bir teyp kaydı bulacaktım ve kasetteki malum ses bana 'Jim' diye hitap edecekti sanki. Görevim, neden tehlikeydi?! Allak bullaktım. Yü-

rüdüm. Biraz ot çiğnedim. Biraz şarkı söyledim. Otlamaya çıkan birkaç sütçü sağdım. Özgürdüm. Ne arkadaşım vazo ne de yüzüne telefon kapattığım sevgilim önemliydi artık. Elbiselerimi yırtarak soyundum! Mantarlı ayaklarım bile çok hoş görünüyorlardı. İşte o meşhur 'tanrı misafiri' bendim! Bana elbette bir tas çorba, uyuyacağım bir döşek verirlerdi. Hayır, beni şaşırtıp frambuazlı pasta ve cibinlik de ikram edebilirlerdi. Herşeye, her emele hazırdım. Sersemliğim sözkonusu olamazdı. Üç sayılık bir atış yapabilir, müsabakayı cehaletin faullerinden yararlanarak önde kapatabilirdim. Maç sonrası omuzlara alınabilir, her an düşme endişesiyle beraber, stadyumu huşu içersinde terkedebilirdim. Kısaca, o meşhur 'tanrı misafiri' bendim! Karşımda beliren kulübenin bacasından duman, penceresinden iman, ahrette mekân tütmekteydi! Otantik varoluş mekanizmalarımı tatmin için bulunmaz bir fırsat yakalamıştım."

-"Efendim?!"

-"Yani, halkımla kucaklaşma şansı, bir vesileyle biraraya gelip birtakım medya mensuplarıyla .aşak geçme meselesi.. O sorunsal.."

-"Anlıyorum, devam edin.."

-"Kulübeye yaklaşarak kapıyı çaldım. Cevap veren olmadı. Üstelik, kapı aralıktı.. Kapıya asılı takvim, aralık ayını gösteriyordu!."

-"İçeri girseydiniz. Serindir, çıplaksınız.."

-"Tıpkı dediğiniz gibi.. Kapıyı ittim ve içeri girdim.."

-"Çok şükür Allahıma!.."

-"Bir adam eğilmiş, leğende Ariel ile don yıkamaktaydı!."

-"Tuhaf?!"

-"Tuhaf ki ne tuhaf! Bu adam, Yeşil Persil Adam'ın ta kendisiydi!."

-"Çok şükür Allahıma!. Ay ne diyorum, şey diyecektim, *Aman tanrım!.*"

-"Aynı tepkiyi ben de verdim. Avazım çıktığı kadar bir yarım saat bağırmışım. Persil Adam, yarım saatin sonunda korkuyla sıç-

radı. Bu esnada leğene çarpmış, pis suyun çevreye dökülmesine de neden olmuştu. Ekolojik nedenlerden dolayı utanç duyuyordum. O ise, beklemediği bir anda canlı yayın konuğu olmuş birisi gibi davranmış, dehşet servisimi manşetle karşılayamamıştı!"

-"Son cümlenizi anlayamadım.."

-"Sözün özü, .öt olmuştu!."

-"Haa!."

-"Hani, kare bulmacalarda şöyle sorarlar: 'Halk dilinde bilmem ne..' Halktan olmanıza rağmen böyle birşey bilmemektesinizdir ve bu sizi yaralar. İlgiyi kurabildiniz mi?!"

-"Pek değil. Üzüntüyle ifade etmeliyim ki şu ihanet konusuna da bir açıklık getiremedim."

-"Toparlıyorum. Persil Adam, reklam sektörünü sarsmamak için bana bir teklifte bulundu. Ben onun bu vahim sırrını saklı tutacaktım, eğer sır sıcaksa, tutmayıp bir kenarda bekletmemde de sakınca yoktu; o da bana, reklam filmlerinde oynayan küçük kızlarla cinsel ilişkiye girmemde yardımcı olacaktı. Bu davet hepimizin! Afedersiniz, karıştırdım, teklif cazipti demek istemiştim.."

-"Nâzım Hikmet'e karşı biraz daha saygılı olabilirdiniz!."

-"Farkındayım. Bir anda sosyal hafıza kaybından ben de nasibimi aldım. Hakikaten özür dilerim.. Ne anlatıyordum?!"

-"Bir bok anlattığınız yok! Saatlerdir geveleyip duruyorsunuz! Siz kimseyi aldatmamışsınız. Siz kimseyi aldatabilecek kadar gelişmemişsiniz henüz. Bir yüzyılın sonu, bir başka yüzyıla yapışıksa, eşyanın tabiatı üzerine söylenen postmodern zırvalıkları, hayatımıza monte etmek için yırtınıyoruz demektir biz hâlâ.. Neyse, ben bu durakta iniyorum ve ilk fırsatta sizi zaman zaman bol bol hırpalayacak bir örgüt kurmak için faaliyetlere başlıyorum.. Hoşçakalınız!."

Domuz gibi içtim. Yere yattım, tavana bakıyorum. Kızıl Meydan'da umumi hela var mıdır? Varsa, küçük kaç para, büyük kaç para?!

öküzlere gidiyorum
tren taklidi yapıp hemen döne'cem

Aşkta beklentiler tehdit unsuru oluşturdu mu, sevgiliyi öldürmeli! O, farkına varmadan hayatına hap atmalı! Tacize uğrayan gözler, artık uzağı göremez. Tacize uğrayan dudaklar, hafızasız sözcüklerin peşinden bükülür. Aşkın başı kalabalıksa, çıkıp gitmeli. Balık leşi satılan motor iskelelerinde sizi alıp götürecek bıçkın denizciler beklemeli. Aşk, bir ülke değil. Aşka yerleşilmez. Gereksiz şiirlerle, aşkın dikkatini dağıtmamalı.

-"Kızımla evlenmek istiyorsan, ormandaki ejderhayı yakalayıp bana getirmelisin!."

Lükse kaçan aşklarla bezeli masallar, bizim gibilerin uykusunu kaçırtır; başka boka da yaramaz! **Aşk, ağaca çıktı mı, itfaiyeyi çağırmalı. Çünkü aşk, 'pisi pisi'ye gelmez!** Aşk, ormanda ispatlanmaz. Aşk, olmazsa olmaz bir genelgedir. Öyle her yerde yazılmaz, okunmaz! Aşkın artistik puanı yoktur!

Kapanan bir derginin sadık okuru gibisinizdir ayrılığın ceza sahasında. Aşk ise, tahrike açık bir pozisyon. Tahterevalliden ilk kim kalkarsa yırtar, öbürünün kıçı yere vurur!

Umutsuzluğa sürüklenen aşklarını çöpe atabilenler, gerçek bir **kalp kahramanı** olmayı becerebilmişlerdir. Evet, bu yüzden ödüllendirilmezler ama, rus ruletinin başmimarı, o tek kurşunu havaya sıkmanın keyfini yaşarlar. Yunus ile ahtapot, aynı poker masasına oturamaz! Aşk, hileye yolaçan beşinci as'tır! Aşk, menzili daraltır; hayalgücünü sıfırlar!

-"Onu ilk gördüğümde..."

Denizi ilk gören, önce boğulacaktır diye bir kural tanımıyorum!

-"Ona ilk açıldığımda..."

Karşınızdaki psikiatristiniz midir?!

Aşkta beklentiler tehdit unsuru oluşturdu mu, sevgiliyi öldürmeli! Sonra, doğaya gidip teslim olmalı! Tacize uğrayan ruhlar, hiçbir fincan celsesine katılmazlar. Tacize uğrayan özlemler, hedef tahtasında bekleme yapmazlar. Aşk, veresiye kabul etmez. Aşk, depozit olarak **bir ömür** ister!

Ben de sevdim elbet. Şahitlerim var. Ama hiçbir ilişkide kontrat imzalamadığım için huzur ve barış ortamlarında yeşeren, çiçek veren mizacım sayesinde, kısa süreli birkaç sinir krizinin haricinde taklaya gelmedim. Sigorta şirketim **Sanat**, özel hayatımdaki bütün zararları karşıladı.

Ben de sevdim elbet. Aşkla teşrik-i mesaimizde binlerce his doğurduk. O binlerce hissi büyüttük, okula bile yazdırdık. Tembeldi hislerimiz. Sadakat'i çalışmadılar. Dersi kırıp İhanet'e film seyretmeye gittiler. Bir daha onları görmedik. Aşk, annesinin evine döndü. Ben, yalnızlığa verdim kendimi. küçük'tüm, ufacıktım, bir taş attım içime, bin akıllı çıkartamadı!

yalnız adamlar yalan söylemez sevgilim sen bana bir piliç daha sipariş et!

Seviştiğinde nasıl da dağılıyor saçların: bir sahile saçılmış yosunlar gibi. Çakıl taşlarında kalıyor dudakların. Buralarda hiç okyanus görmedim ben. Göbek çukurun bir krater gölüne benziyor.

Bazen, geceleri, dolaşmaya çıkıyorum. Bütün sokaklarda dövüyorlar seni. Bütün sokaklarda hırpalıyorlar. Bu şehir seni sevmedi sevgilim.

Seviştiğinde nasıl da sımsıkı sarılıyorsun bedenime: sırtımda bıraktığın parmakizlerin sanki aşkının tek delili. Bir cinayet masası yerleşse tenime, anlayacaklar hücrelerimin hırsızını. Hayır, hayır! Katil demedim. **Sen, katil olamayacak kadar cesedimsin zaten!**

Organından yükselen buhara tutuyorum sigaramı; öyle sıcak ki, tutuşuyor sigara. Bu yataklarda hiç şevkat görmedim ben. Çarşafın altında, üstünde, kenarında hep karagöz-hacivat! Kulakmemen pespembe bir kedi dilini andırıyor.

Bazen, geceleri, dolaşmaya çıkıyorum. Bütün evlerde alay ediyorlar seninle. Bütün evlerden kovuluyorsun. Bu şehir seni sevme-

di sevgilim. Bir üzüm tanesi neyse sapında titrek, öyle yatıyorum göğsünde. Memelerin bu akşam beni dışarda yemeğe davet ediyor!

Seviştiğinde nasıl da kayboluyor bakışların: kararan iki gümüş kâse buluyorum yüzünde. O kâselerde biriktiriyorum kalbimin tozlarını. Sabaha karşı bir bıçak yerleştiriyorsun aramıza. Sapında bembeyaz geyik figürleri. O geyikler bir senden su içerlerdi, bir benden! Şimdi artık geyikler hep senin tarafında. Ben kuruyorum!

Bir temsil gibi başlıyor boynun çenenin altından: Besbelli ben de tüm geçmişimle orada sahne alıyorum.

Bazen, geceleri, dolaşmaya çıkıyorum. Bütün arabalara seni bindiriyorlar zorla. Kaçırılıyorsun. Hiçbir şey yapamıyorum. Karanlıkta uzaklaştıkça sen, kulaklarımda ortalama bir blues parçası. Cesedini nereye atacaklarını düşünüyorum. Kim bilir, belki de tecavüz değildir niyetleri; fidye peşindedirler. Hemen evimize dönüyorum. Telefonun başındayım. Aramıyorlar. Sabaha kadar oturuyorum. Aramıyorlar. Yeni bir sevgili bulmak ne çok zamanımı alacak!

Seviştiğinde nasıl da sıklaşıyor nefesin: ritmi bozulmuş bir med-cezir gibisin. Bir yükseliyor, bir alçalıyorsun. Konuşmaların da öyle zaten. Ettiğin bir cümleyle yükselirken, saçma sapan bir hareketinle bir anda gözümde alçalıyorsun. Bu delişmen değişikliklerini seviyorum aslında. Yoksa benim için bir önemin yok!

Hep sevişmekten sözettiğim için bozuluyorsun bana. Aşk sayacın dönmüyor. Yatakodasının kapısında birbirimize kimliklerimizi gösteriyoruz; ancak öyle tanıyor, hatırlıyoruz birbirimizi. Ne zaman çocuk yapmak için sokulsak: radyoda Duran Duran'ın Wild Boys'u! Tekin bir iş değil yaşamak! Sana olan sevgim arttıkça karnım acıkıyor!

Bazen, geceleri, dolaşmaya çıkıyorum. Bütün lokantalarda, camekânlara dayalı piliç fırınlarında, sen çevriliyorsun har ateşte! Kimi budunu yiyor, kimi göğüs bölgenden lop lop beyaz et! Unutma sevgilim, **insan vücudunda da lades kemiği vardır ve bu kemikle tutuşulan iddiada iki taraftan biri mutlaka ölür!** Kemik

hangisine ait olursa olsun!

Ben görmezden gelsem de, bu şehir senin orospuluklarına göz yummuyor, yumamıyor bebeğim! Çocukken geçirdiğim ateşli bir hastalık olduğun kanaatindeyim! Doktor, "A de bak'im" diyor, ben senin adını fısıldıyorum. Annem, ağlamaklı, "Yaş'ıycak mı?" diye soruyor. Doktor, "Allah'tan ümit kesilmez han'fendi" diye yanıtlıyor annemi. Kim aşktan ölmüş ki?!

Samimi davranmamız şart sevgilim! Sen sevgiyi hep, birlikte olduğun kişi için, tuttuğun takımı değiştirmek olarak algıladın sanki. Bana bu mesafeden biraz öyle geliyor!

-"Sadakat, insanın tabiatına aykırı!" diyorsun. Ne menem bir şeydir şu **insanın tabiatı**? Orada orman yanar mı, nehirler taşar mı, çığ düşer mi, kuş kalkıp öter mi, dağlar puslu mudur?! Desene bana, ne menem bir şeydir şu **insanın tabiatı**?!

Hayır, hayır, sözcük oyunu yapmıyorum sevgilim; ben yalnızca beraberliğimizde nöbetçiyim! Bir sevda tasviri peşine düştüm. Mecnun değilim, meczup hiç değil! Mitolojiler de kanıtlayamaz varlığımı ve içimde oluşup döne döne sana yaklaşan girdabı.

Seviştiğimizde nasıl da titreşiyor kalçaların: antenime çarpıyorsun, görüntüm kayboluyor. Yer yer böğürüyorsun da, ben en çok buna gülüyorum. Kahkahalarla yataktan düşüyorum. Bok ve ter kokan iççamaşırlarımız, pislik içersindeki çoraplarımızın üstünde güle güle, kasıla asıla yuvarlanıyorum. **Seninle sevişmek çok komik!** Yoksa benim için bir önemin yok!

Sonuç'ta ölümlüyüz; o yüzden gerçeklere öyle büyük anlamlar yükleyemem! Bir hayalin arkasında, bir tasarımın gölgesinde, bir masalın kıyısında fantazilere kurban gitmek daha onurlu! Akılcı olmam ne kazandıracak bana acıdan başka?! Sorarım sana, ne kazandıracak?! Şu düşünceye sahipmiş, erdeme inanırmış, dünya görüşü bilmemneymiş; bir veri yığınıyla sevişeceğime otuz bir çekerim daha iyi! Ben, hayvanlar gibi çiftleşmek istiyorum sevgilim! İnsan, orgazma ulaşırken entelektüel olamaz! İnsan, orgazma ulaşırken memleket meselelerini **irdeleyemez**! Boşalırsın, biter! Hep-

si bu!

Bazen, geceleri, dolaşmaya çıkıyorum. Kâh Venezuella'dayım, kâh Ukrayna'da! Koşarak geçiyorum dünyanın bütün genç sevgililerinin önünden. Birbirlerine iyice yaklaşıp fısıldaşıyorlar:

-"Hayatım, bak, yıldız kayıyor, çabuk bir dilek tut!."

Anlıyor musun beni?! Hı?!...

Uyumuşsun. Çünkü sen bir salaksın. Zaten ben de senin bu salaklığını seviyorum. Yoksa benim için bir önemin yok!

altı kasım
üstü faşizm

üniversiteli devrimcilere el kaldıran faşist .ötlerin unutulmayacağının belgesidir!

Bir gün memleketin birinde adamın biri çıkıp diyecek ki: Herkes, içinde taşımayı görev saydığı aradenizleri, okyanuslara götürme özgürlüğüne sahiptir ve kesinlikle coplanmayacaktır!

Bir gün memleketin birinde adamın biri çıkıp diyecek ki: Herkes, özel ve özerktir! Örtülü ödenekten kişilik tırtıklanamaz! IQ'su düşük yapmış canlı türleri politikacı, polis ve sanatçı olamaz. Doğa kanunlarına göre bu suçtur. Suçun isabet ettiği toprak parçaları, parçalı bulutlu ve mutsuzdur.

Bir gün memleketin birinde adamın biri çıkıp diyecek ki: Faşizmin at koşturduğu platformlarda altılı ganyan kuponları yakılmalı, imha edilmelidir. İktidar-muhalefet atışmalarında ikili bahis

oynamak, akıllı çocukların başvurmaması gereken bir atletizm dalıdır. Bu dala kuş yuva yapmaz, bu dalda yaprak yeşermez, bu daldan kopartılan meyva zehirlidir.

Bir gün memleketin birinde adamın biri çıkıp diyecek ki: Fizikte direnç birimi ohm ise de sosyal mücadelede direnç birimi oha!'dır. Yaşanılanlar karşısında oha! demek, düşünüldüğü kadar değil, yaşanıldığı kadar zordur! Joging yapan burjuva temsilcileri ile Cop'ing yapan laylaylom'lar arasında 68 ruhu paris haykırır ki: **Öğrenci, şehrin prensidir!** Prens olmak, prens kalmak, küçük prens duyarlılığını yitirmemek makbuldür. Çokoprenslerin topu ve copu, dişlere, düşlere zararlıdır.

Bir gün memleketin birinde adamın biri çıkıp diyecek ki: Hadi meydanlarda AŞK ile iştigal etmediniz, peki! Ya o .mına ko'duğumun hanelerinizde hiç mi televizyon yoktu, hiç mi gazete okumadınız?! Ülkenizin gençlerini köpekler ısırırken siz, hiç mi kuduzdan korkmadınız?! Şuursuzluk şurubunu lıkır lıkır içerken, tepkisizlik lokmalarını löpürtürken, sadece ve sadece matrakukanızı mı kaşıdınız?! Hiç mi kıllanmadınız?! O halde BU, size müstehaktır. **Başkaldırı, yalnızca buluğ çağı belirtisi değildir.** Kafanız, beyniniz sulandığı için çoktan su almaya başlamış. Yakında batarsınız. Pek yakında **inşallah** batarsınız. **Kendi başına batmayanı batırırlar!!**

Bir gün memleketin birinde adamın biri çıkıp diyecek ki: Ey insan! Sen de kopart her tehlikeye, kovulma riskine rağmen kendi cennetindeki elmayı! Tanrı, elinden almadan ye onu! Tak koluna yoldaşını havva misali, fırla sokaklara! Ne dinin var senin, ne tasman! Senin söylediğin şarkılara tarih klip çekecek!

Bir gün memleketin birinde adamın biri çıkıp diyecek ki: Bırakınız ulusun kurtlar! Bırakın savursun osuruk kokuları, sizlerin pı-

rıltılı yaşamlarınızı! Bırakın öldürsünler, assınlar, hapishanelere kapatsınlar! Aldansınlar! Çünkü ulumaz sizdeki gökyüzü, çünkü savuramaz osuruk kokuları size sinmiş şiir ve kavga tadını; çünkü ölüm de, işkence de, baskı da onların dünyalarının ürünleri. Bizim dünyamızla ilgisi yok ki dediklerinin, yaptıklarının! Kapın haşare ilacını, açın pencerinizi

YAŞASIN DEVRİM! YAŞASIN ANARŞİZM! diye bağıra bağıra

sıkın sıkın sıkın sıkın SIKIN!

kedi kovalayan kuşlar
ve
listelerin üst sıralarını zorlayan zoraki tebessümler

Her zamanki masama geçip oturmuş ve kendime bir fincan adaçayı sipariş etmiştim ki aklıma eşimi öldürmüş olduğum geliverdi. Amerikan orta sınıfına özgü, bir tür stres atma biçimi, belki benim gibi ahlakçı bir adam için fazla şamata içeriyordu ama, yine de haber sonrası kuşaktaki günlük yorumun tutması hoş birşeydi. Üstelik, herkes bir valiz cinayetine kurban gitmeyi öyle kolay kolay elde edemezdi. Valiz demek, yolculuk demek! Kimininki turistik yolculuk, kimininki kriminolojik yolculuk! İnsan, yolculuğa çıkarken yanına bir takım elzem şeyler almalı: don gibi, kolalı gömlek gibi, ceset gibi! Zaten eşimin cesedi, her ne kadar uğraştıysam da valize tam olarak sığmadı. Oğlum, öğle teneffüsünde beslenme çantasını açtığında o lepiska saçların arasında annesinin şevkat dolu gözleriyle karşılaşacaktı. Ve, bu, onun ilerki televizyon hayatında reality show kariyerini derinden etkileyecekti. Çocuk terbiyesi ve eğitimi, apayrı bir mesele! Bununla beraber, asarsörde kat düğmelerine yapıştırdığım parmaklar, tabii ki içaçıcı bir görüntü oluş-

turmuyordu. Okuduğum o postmodern eserlerden anlayabildiğim, ne yazık ki şimdilik bu kadardı. Plastik sanatta yaratıcılığım sıfırdı.

Karımla geçinemiyorduk. Klişe bir söz. Farkındayım. Yalnız, geçimsizliğimiz sınırdaydı ve bu sınırı hiçbir ülkenin askeri korumuyordu. İzlenecek televizyon programları yüzünden çıkan tartışmalar, ilkin iki, ardından üç, peşinden abartılı bir sayıda (sanırım, yirmi-otuz civarında) televizyonun eve girmesine ve her köşeye yerleştirilmesine yolaçtı. Adeta yerel yayına geçmek üzereydik. Evden çıkmıyor, sürekli televizyon seyrediyorduk. Yıkanmıyorduk, yemek yemiyorduk, tuvalete girmiyorduk. Geceleri belirli bir süre bir gözümüzü, zamanı geldiğinde de öbür gözümüzü kapatarak uykumuzu alıyorduk. Sanal dünya buydu işte! Oğlumuz, büyüdüğünde marxist olmak istiyordu. Onu engelleyebilecek gücümüz bile yoktu!

Üstümde en az kırk tane uzaktan kumanda gezdiriyordum. Pili biteni atıp diğerini çekiyordum. Çocuğun odası boşaltılmış, alternatif bir ekran kabini haline getirilmişti. Oğlan, sanırım, komşuda kalıyordu!

Derken, son gece, huşu içersinde sekiz kanal birden izlerken aniden elektrikler kesildi! Korkunç bir andı bu! Evi dayanılmaz bir sessizlik kapladı. Derhal bir çözüm bulmalı ve yarım kalan western filmi, açık oturumu, reklamları, yerli diziyi, hava durumunu, sualtı belgeselini, eğlence kuşağını ve pavarotti konserini mutlaka tamamlamalıydım. Salak bir karının sunduğu sabah sohbetini hatırladım o an: 'İnsan vücudu, enerji deposudur.' Kendimi kaybetmişim.

Elektrikler geldiğinde eşimin cansız bedenine sekiz adet, uçları sivriltilmiş fiş sokuluydu. Şu an, geceyarısı haberlerine konuk olmamın nedeni açıkcası yalnızca bu! Rating sonuçlarının açıklanmasından sonra bu tüyler ürpertici cinayeti size **dakika dakika** anlatacağım.

yukarıdaki yazıda verilmek istenen mesaj: Hocam, yani, herkese bir karı lazım bu zamanda!

ülker

i.ne değilsen bayrak as diyorlar sana güzel çocuk
ya ibnesindir bu memlekette yahut onlar kadar orospu
seni yalnızlığına değil
bir gezegene hapsediyorlar akıllarınca
ülker: boğa burcunda, boyun yerinde,
adı Alcyone olan en parlağının çevresinde
toplanmış altı veya yedi yıldızdan ibaret takım

altı yedi yıldız değilsiniz o boktan sokakta
milyonlarsınız, milyarlarız uzayda şıkır şıkır
ah ülker! süreyya demeksin bir de utanmadan
Cemal Hoca'nın mısralarıyla biz:
'Birden ötesine geçiyoruz varmak istediğimizin
Ayır ayırabilirsen, hangimiz kadın hangimiz erkek'

i.ne değilsen bayrak as diyorlar sana güzel çocuk
bizim tenimiz bayrak, verdiğimiz kavgada
saçımızdan tırnağımıza kadar bayrağız biz
azınlıkların mücadelesinde, illaki ön saflarda!

1996

-kaptan, gemide isyan var, karı istiyorlar!
-saçmalama, nerden uyduruyorsun böyle şeyleri?!
-az önce biri 'karı göründü!..' diye bağırdı.
- siz zevzeksiniz oğlum, maceranın ve lezzetin kalitesini düşürüyorsunuz!
-ama kaptan abi..
-sus!
-peki abi! yanlış anlama! sen de her manada kızıyorsun yani!

Çok güzel bir kadındın. Kadınlığının bir yanı Necatigil, bir yanı sapsarı Edip Cansever. Kuğu gibi inerdin Beşiktaş Pazarı'na, bir atmaca gibi yükselirdin Taksim'e sonra! Sol bileğinde yemyeşil bir fular. Gözkapaklarında alev alev yanan eski bir akşamdan kalma kürdilihicazkar hüzünler. Aşk terbiyesi görmüş bir kadındın sen. Erkeklerden önce gelmiştin, erkeklerden önce kalkacaktın sofradan. Ufacık ayaklarını kanatan yılan derisi ayakkabılarının topukları, indiğin merdivenin basamaklarıyla şakalaşacaktı. Rakı kade-

hini bir tacı tutarmışcasına tutuşun, ertesi gün bütün gazetelere haber olacaktı. Kadınlığının bir yanı Şık Latife, bir yanı simsiyah Fahriye Abla. Gecenin haylaz karanlığında, seni bekleyen o adamla buluşacaktın. Herşeyi anlatacaktın ona: sırlarını, tutkularını, seni terkeden o yakışıklının giderken almayı unuttuğu elyazısı şiirleri, çocukluğunu, babanı, uzak akrabalarını, cinsel sorunlarını: gecenin haylaz karanlığında seni bekleyen o adama herşeyi anlatacaktın. **Tek birşey hariç!**

Çok güzel bir kadındın. Kadınlığının bir yanı Garbo, bir yanı pırıl pırıl Minelli. Biz çoktan çakırkeyif olmuş olurduk. Bir makas gibi yaklaşırdın masaya, ayaklanırdık; herkes ceketinin önünü ilikler, uzattığın eli hafifçe öperdi. "Ne içersin?" diye sorardık, cevabını bildiğimiz halde. "Rakı" derdin, tok bir sesle. "Rakı içerim." Rakı, senin dudaklarında şahsiyet bulurdu. Rakı, senin gözlerinde diz çökerdi. Biz, içtiğimiz rakıdan utanırdık. Kadınlığının bir yanı Mata Hari, bir yanı üzüm buğulu Elsa. "Bana yepyeni şiirler söyleyin." diye fısıldardın. Hepimiz, çatpat, kırık dökük birkaç mısrayla gönlünü alırdık senin. Âşıktık sana. Aşkımızı güçlendiren, aşkımızı güçleştiren bir bela vardı sanki başında. Toparlanır, sessizce kaybolurdun. Gecenin haylaz karanlığında seni bekleyen o adamla buluşacaktın. Herşeyi sıralayacaktın ona: tuttuğun futbol takımını, kaçırdığın altılıyı, hastayken yatağa işeyişini, pop kliplerindeki heteroseksist anlayışın yaygın kullanımını, cephe sistemlerini, borsadaki iniş çıkışların senin duygusal hayatını niçin etkilemediğini, tek hücreli hayvanları, gizemli tenini, içsavaş hakkındaki fikirlerini: gecenin haylaz karanlığında seni bekleyen o adama herşeyi anlatacaktın. **Tek birşey hariç!**

Usulca izleyecektim seni. Sivil polis olduğunu anlamam, canımı fazla sıkacaktı. Ceketimin içcebinden çıkarttığım tabancayı boşaltacaktım size doğru. Anlatamadığın, **asla anlayamadığın için anlatamadığın o tek şey**'i, son bir şiir olarak okuyacaktım cesedi-

nin başında: *'Padişah gibi cesaretti o, alımlı değme kadında yok / aklıma kadeh tutuşların geliyor / Çiçek Pasaji'nda akşamüstleri / Asıl yoksulluk ondan sonra başlıyor / Bütün kara parçalarında / Afrika hariç değil.'*

birden ortalık karıştı
karambolde penguen oldum

Serin eylül akşamları, tadilat nedeniyle kapalı âşıkların kalplerine sinerken, bir çift kâğıtlının, amacına ulaşmış çocuklara bir memesinde çukulata, bir memesinde caz getirdiği ay tutulmaları, melankoli tutulmaları çağında biz fazla gürültü yapardık. Kalabalıktık. Her içerden, hem dışardan, hem içerken, hem sıçarken kalabalıktık. Kimsenin işi gücü yoktu; herkes kadar gökyüzüyle alakadardık!

Zengin olunca Avustralya'dan kanguru getirtecektik. Kangurunun cebine girip yerleşecek, birlikte Akdeniz'e inecektik. Geceleri sahildeki ateşin başında obua eşliğinde Mayakovski'den şiirler, Madonna'dan şarkılar, Warhol'dan nefis ayakkabılar yeşertecektik. Devrimciydik. Devrimi memleketimize gelin edecektik. Aramızdaki adamlardan biri, günlüğüne şöyle buyuracaktı: '**Sanki biz koşmuyoruz da devrime, devrimin kendisi koşa koşa geliyor**

örselenmiş hayatlarımıza!.' Hepimiz günlüklerimizi başkalarının yüzlerinde saklardık. Başkalarının yüzleri, gizli çekmecelerdi, çelik kasalardı. Her ölüm haberini birbirimizin gözlerinden okurduk. Biz, fazla gürültü yapardık. Kalabalıktık. Hem severken, hem savaşırken, hem sevişirken, hem üretirken kalabalıktık. Kimsenin korkusu yoktu; herkes kadar insanlık tarihiyle alakadardık!

Faşizmi yenince ekmeklere süt, beyinlere ilham, ellere güç, türkülere sürrealizm, içki masalarına kahkaha katacaktık. İllaki yapacaktık. Bir çift kâğıtlının, amacına ulaşmış çocuklara inanılmaz düşler kurdurttuğu ***oturum***larda punk olanlarımız, kırık bir ney sesi eşliğinde dünyanın merkezine gözyaşlarına bulanmış, rengarenk saçlarını sarkıtacaklardı. Aramızdaki adamlardan biri, günlüğüne şöyle buyuracaktı: '**Zamanlama hatası yapma, kahraman ol!.**' Hepimiz kahramanlıklarımızı başkalarının hayatlarına bağlamıştık. Kalabalıktık. Hem doğarken, hem ölürken-öldürülürken kalabalıktık. Kimsenin tekrarı yoktu; herkes kadar mutlulukla alakadardık! Yani, topu topu o kadardık!.

zozi lokantası

tarantino'ya..

Küçük bir lokanta. Fazla masa yok. Kırmızı ve siyah renk hakim. Duvarlarda sinemanın güzel kadınlarının resimleri. Ses Mecmuası'ndan kesilmiş. Piyasa işi bir 'love songs' kasedi çalıyor. Tek masa dolu. Senaryo gereği. Hizmet adamları, köşelerinde emir kütleleri, çekilecek sipariş penaltıları beklemektedirler. Atılan bahşişi, köpek misali havada kapmaya hazırdırlar.

İki adam. Yemek yenmiş. Tabaklar kaldırılmış. Türk kahvesi içip sigara tüketiyorlar. Giyimlerinden, sınıf atlama telaşındaki küçük burjuvalardan oldukları hemen anlaşılıyor. Temiz, uyumlu, ama yüz ifadelerinin arkasında gölgelenen giysiler.

1. ADAM: Ben lafı bir kere söylerim. Anlıyor musun?
2. ADAM: Evet de, nerden çıktı şimdi bu?!
1. ADAM: Anlamadığın belli. Her zaman böylesin. O yüzden ne yükselebiliyorsun ne de olup biteni yorumlayabili-

yorsun.

2. ADAM: Senin canın birşeylere sıkılmış. Hıncını benden çıkartıyorsun!

1. ADAM: Hadi be!. Yalan mı?! La Haine-Nefret'i bile beğenmemiştin!

2. ADAM: Saçmaydı. Yo, yo, saçma değil, kötüydü. Abartılı teknikler, yavan bir konu.

1. ADAM: Salaksın sen. Gerçek diyorum... Hesabı öde de, kalkalım. Canım bir orospuyla oral seks yapmak istiyor.

2. ADAM: Birinin ağzına vermekten ne zevk alıyorsun?! Ya ısırırsa diye korkmuyor musun?

1. ADAM: İnan, anlamıyorsun. Hakkaten salaksın. O yapmayacak, ben yapacağım. Annemin yalnızca bana aldığı dondurmalara benziyorlar.

2. ADAM: Anneni hiç yaladın mı?!

1. ADAM: Bir kere.. Uyumuştu.. Oturmuş, televizyonda dünya ekspres haberlerini izliyorduk. Amerika, aya bayrak dikiyordu.

2. ADAM: Hatırlıyorum..

1. ADAM: Sinüzit hastasıydı annem. Feci horlardı. Bir anda önüne geçilmez bir arzu sardı beni. Gizlice yaklaşmış, eğilip ayakparmaklarını yalamıştım.

2. ADAM: İğrençsin!

1. ADAM: Niye? Annem de, ben de çok eğlenmiştik doğrusu!

2. ADAM: Ondan değil. Ayakparmakları.

1. ADAM: Bana bak, annem temiz bir kadındı.

2. ADAM: Temizlik mevzu değil, onların şekli! Çarpık çurpuk!

1. ADAM: (Dudak büker. Düşünür sanki..) Belki de haklısın.. Zaten bir daha da olmadı.

2. ADAM: Dur bir dakika, az önce 'hesabı öde' dedin değil mi, yanlış mı duydum?!

1. ADAM: Doğru duymuşsun.

2. ADAM: Neden ben ödüyormuşum?! Sen benden fazla kazanı-

yorsun. Üstelik kayınvalidenin de eve katkısı var.
1. ADAM: Ama bizle birlikte kalıyor. Bunun ne demek olduğunu sen bilemezsin. Çünkü başında böyle bir dert yok!
2. ADAM: Lafı değiştirme! Hem, .. üstümde hiç para yok benim!
1. ADAM: Hadi canım! (Arkadaşının sesini komik komik taklit ederek) Üstümde hiç para yok benim!. Kimi kandırıyorsun sen?!
2. ADAM: Aa! Sana ne?! Ödemeye mecbur muyum?!
1. ADAM: Mecbursun. Sen 'birlikte yiyelim' dedin. Teklif senden geldi.
2. ADAM: Tam yemeğe çıkarken telefon ettin. Çok acıkmıştım. Aklıma ilk o geldi.
1. ADAM: İyi ya, uzatma da öde şu hesabı!. (Seslenir) Garson!. Hesap lütfen!
2. ADAM: Kalkalım, kasada herkes kendi yediğini öder!
1. ADAM: Beş kuruş vermem!
2. ADAM: Ben senin yediklerini ödemeye mecbur muyum kardeşim! Bal gibi ödeyeceksin.
1. ADAM: (Saatine bakar, karşısındakilerin söylediklerine hiç aldırmadan) Ooo! Saat bir buçuk olmuş. Ben kalkıyorum. Sonra telefonlaşırız.

(1. Adam, doğrulur. Aceleyle paltosunu giymeye çalışırken, 2. Adam, fırlar, 1. Adam'ı kolundan tutar.)

2. ADAM: Otur şuraya, parayı birlikte ödeyeceğiz!
1. ADAM: İlgilenmiyorum.
2. ADAM: Ağzına sıçarım senin!
1. ADAM: Terbiyesizlik etme! Terbiyesizlik etme, alırım paçanı aş'şa! Hayvan!
2. ADAM: Utan! Utan!
1. ADAM: Niye utanacakmışım?! Asıl sen utan cimri pezevenk!
2. ADAM: (Kasaya doğru) Bakar mısınız?! Kardeşim, bakar mı-

sınız?! Bu herif hesabı ödemeden kaçıyor!

(1. Adam, kolunu sert bir hareketle kurtarır. Üstünü başını düzeltir.)

1. ADAM: Kim kaçıyor?! Üşüdüm, giyiniyorum. Zaten daha tatlı yiyecektim!

Aslında, bütün hikâye bundan ibaret. Ders, mesaj alınacak herhangi bir noktası yok. Bu tür bir amaç taşımıyor. Olağan, süssüz, basit bir insani ilişkinin gelip dayandığı (kim bilir) kaçınılmaz son. Herşeyi bayağılaştıran, bu noktada, kurduğu dostluklara gerekli önemi vermeyen bireylerin acıklı temas'ı. 1. Adam, tatlı olarak ne yiyebilir ki artık?!

Ayrıca, Zozi'nin de bir anlamı yok, boşuna sözlük karıştırmayalım!

çaresizliğin yemeğini ver
yalnızlığın altını değiştirmeyi unutma sakın!

hür seyyah'a..

Uykudadır dudakların. Ellerin, geri dönmüştür erken kalkıp. Ayakların unutmuştur yağmurlu gecelerde buruk bir ezgiye karışmaya hazır olduklarını. Gövden, yapışıp kalmıştır kaymaklı dondurmalara. Kalbim, sekizde sekiz kusurludur.

Bu şehrin köpekleri, bazen şifreli havlarlar. O vakit, bir parça Brahms dinlemek lazım. O vakit, bir parça cam kırmak lazım. O vakit, belki de bir parça hava korsanlığına soyunup gökyüzü kaçırmak lazım. Kalbim, prime-time'da sonuncu.

Hiçbir astronot uzayda şiir yazmamış, gitar çalmamıştır herhalde. Islık çalmamıştır. Telefonunu çaldırmamıştır aydaki ilk telefon kulübesinden.

Çalıntı Bir Aşktan Alıntı soneler, hüznümüzün çocuk bahçesinde çocukluğumuzun ebelerini sobeler. Ezel! En güzel sözcük

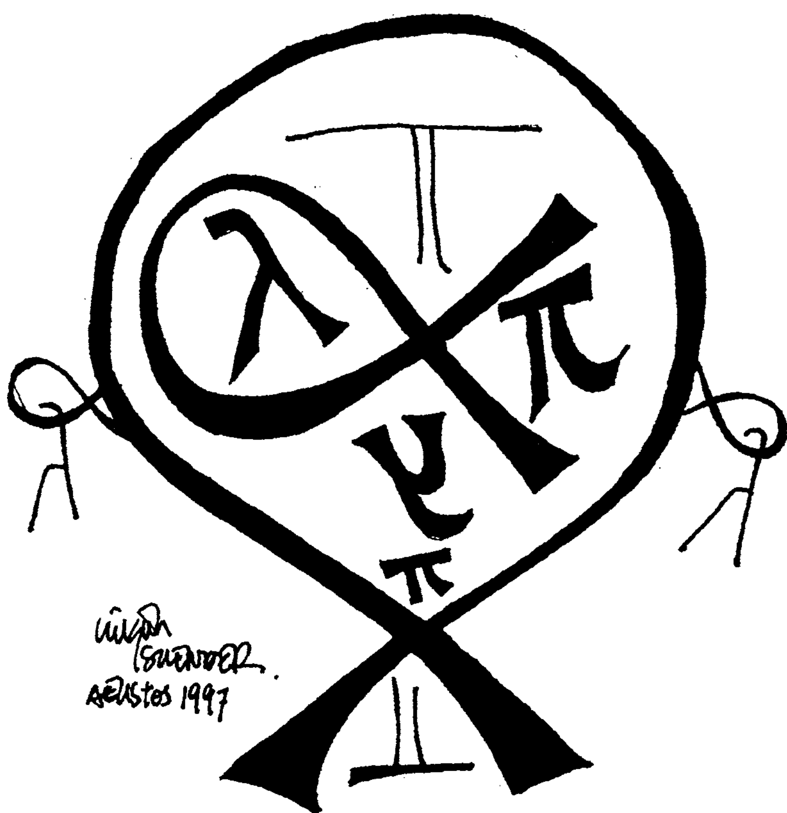
bu, gözlerinle örtüşen. Hoşgeldin, buyur otur, sırtını sağanağa daya! Kalbim, kendi kulağıma küpe.

Hangi tutku cikletten çıkmıştır ki?! '*Takım değil, takımyıldızı tutuyorum.*' demişti bir yelkovan kuşu. Kuşa hak vermiş, acılı gettomuzun başına getirmiştik. Sen, ondan almıştın **Ağlama Dersleri**'ni. Oysa umut vardı, hülya vardı, düş vardı. Şimdi, uykudadır dudakların. Ellerin, uzun tüfek kollarının ucunda çekilmeyi bekleyen tetikler gibidir. Kalbim, iyi bir bestekâr ama, kötü bir yorumcudur.

Çorapları düşük atlar sevmiştik seninle birlikte. Pijamalarını giyip yatağa girmiş sincapların üstlerini örtmüştük sıkı sıkıya. Birer şişe votka içip rahatlamak için indiğimiz sahilde, '**Bak**', diye bağırmıştın, '**Balıkların gülüşmelerini işitiyor musun?**' Sesleri işitmek istemiyordum. Sesler korunmazlar. Seslerden herkes hamile kalabilir. '**Hayır**', diye mırıldanmıştım, '**İşitmiyorum!.**' Yalnızca kalbim Rimbaud! Vivaldi, *Meçhul Öğrenci Anıtları*, kamera şakaları ve tuzluklar duruyordu, kana su teşhisi koyan aklımın ucunda. '**Deniz, bir çalgı olsa, hangisi olurdu sence?!**' diye sormuştun. '**Kim bilir, üflemeli sanırım..**' diye yanıtlamıştım seni. Kalbim, dört odacıktı ve oda servisi bomboktu!

Biz, olmazsa olmaz özlemlerimizle kime hizmet ediyorduk?! Kimsenin kimseyi güldürmeye kalkışamadığı, cesaret bile edemediği bir ülkede söylenemeyen, dile dolaşan tekerlemeler gibi yaşıyorduk. Lastiklerimiz patlaktı ve devletin verdiği kimliklerin arkasında kişilik pişiriyorduk. Sevdalarımız, tıraşsızdı. Oysa dağın dağa kavuştuğu ülkelerde, insan insana, kavga kavgaya, inanç inanca mutlaka kavuşurdu. Şimdi, uykudadır dudakların. Ellerin, vazife icabı vurulmuştur. Ayakların, unutmuştur zemheride tabut taşıyan azınlıkların tarihe geçtiklerini. Gövden, bir tavşanda gözyaşlarına dönüşmüştür.

Kalbim, halkların zaferleriyle kafiyelidir.

AĞUSTOS 1997

cehaletimi bağışlayın ben kimim mister

Kendimi korumak için havaya iki el ateş ettim tabii ki! Herkes bana güldü.

-Otur evlat, dedi orta yaşlı, kısmen bekâr bir adam.

-Oturamam. Oturmamalı ve derhal burayı terketmeliyim. Bende yükseklik korkusu var.

Adam, omuzlarımdan hafifçe bastırarak beni bir bal kabağına oturttu.

-Yükseklik korkunu silah çekerek yenemezsin. Üstelik telaşa mahal yok. Telaş, mahalli seçimlere girmez!

-Ama, diye kükredim, bu çok saçma. Kim bir gökdelenin en üst katına bir masal üretme çiftliği açacak kadar demokrattır ki?! İnanın, çok şaşırmış bir durumdayım. Ve bu durum, her an dumur'a dönüşebilir. Kelime içindeki bu ani harf cereyanı, anlamın üşütmesine neden olabilir. Derhal nöbetçi bir eczane bulup birkaç uzay kapsülü almalıyım.

-Bakın, dedi orta yaşlı, kısmen laik adam, siz bile kaptırdınız

kendinizi bu masal diyarının atmosferine ve okyanuslarına ve dağlarına ve tepelerine ve diğer coğrafi yükseltilerine. Yükseklik korkunuzu böylece altedebilirsiniz.

-Yo, yo, diye tersledim orta yaşlı, kısmen tavuskuşu adamı, ben, yükseklik korkusu yüzünden işinde bile yükselemeyen biriyim. Burada da bir tesadüf yüzünden bulunuyorum. Karımı Kırmızı Başlıklı Kız sanıp kaçıran bir kurdu arıyorum. Bu katta olabileceğini söylediler kapıdaki görevliler.

-Çok hoş, dedi orta yaşlı, kısmen akli dengesi bozuk adam, çok hoş, az önce söyledikleriniz, '**bu katta olabileceğini söylediler kapıdaki görevliler.**' Bunu şarkı sözü yapmama izin verir misiniz?

-Lütfen, olayları abartmayalım, BEN KARIMI ALIP GİTMEK İSTİYORUM! Absürd tiyatroyla da hiçbir zaman ilgilenmedim.

-Ne iş yapıyorum demiştiniz?!

-Ben bir parfümeri teşkilatındayım. Kokularla uğraşıyorum.

-O zaman burnunuz iyi koku alıyordur.

-Evet, karım burada, hissediyorum. Etraf fazla karanlık, kalpler birleşmiş! **Help meselesi**'nde bir mutabakata varabilirsek, size süper kalite iki adet çıkma parfüm inceliğim olur!

-Düşünmeliyim.

-Düşünceli oluşunuz, şu anda bir bakışta anlaşılıyor! Ama hem düşünüp hem taşınmayın. Bu zamanda pahalıya malolur. Eş dost akraba biraraya gelseniz, herkes bir kolinin ucundan tutsa, şuraya bir kuş konsa, biri tutsa, biri tüylerini yolsa, hayat bayram olsa.

-Farkındaysanız, masal diyarı sizi iyice içine aldı. Ofansif oynamayın, mücadeleci olun. Offspring dinleyin.

-Peki siz karımı gördünüz mü?

-Demin geçen kedinin ağzında bi'şi' vardı ama..

-Onu bulup eve götüremezsem, bu akşam ben kimi ...

-Bir parça sakinleştiniz, dedi orta yaşlı, kısmen altyazılı adam, sinirlerinize hakim olabilecekseniz, piştiye kaldığımız yerden devam edebiliriz!

-SİZ KÂĞIT ÇALIYORSUNUZ!

-Bunu kanıtlayamazsınız. Üstelik oyunu kaybederseniz ortadaki iddiada benim size ısmarlayacağım ıspanaklı süte karşılık *karınız* var!

-Hayır, hayır, ben böyle şey demedim. BÖYLE BİRŞEY İMZALAMADIM!

-Cehaletimi bağışlayın, ben kimim mister, dedi orta yaşlı, kısmen ürküten adam.

-Bilmiyorum, hakkınızda hiçbir soruşturmam olmadı. Yüzünüz yabancı değil de..

-Yazarınızı hatırlıyor musunuz?

-Yazarım mı? Ben öz be öz annemle babamın imalatıyım.

-Hah, diye alaya aldı beni orta yaşlı, kısmen tırnak makası adam, siz de, ben de bir kısa öykülemenin kahramanlarıyız. Ama yazılanların ne kadarının gerçek, ne kadarının hayal ürünü olacağını bizler planlayamayız. Okur da anlamaz. Yalnız, bu metindeki tek gerçeği açıklayabilirim.

-Neymiş o, karım mı?!

-Başlatma karına. Diline pelesenk olmuş: karım da karım.. karım da karım.. **Tek gerçek** var, o da **şu**: Elindeki silah!

Elimdeki silaha baktım. Gayet tabancaydı.

-E, ne olmuş tabancama?!

-İçeri girdin ve yükseklik korkun yüzünden havaya iki el ateş ettin!

-Evet, ettim!

-Şimdi yukarı bak! Ne görüyorsun?!

-Karanlık! Demin de söylemiştim.

-İçeri girdiğinde karanlık mıydı? Ha?!

-Şeeey, bilemiyorum, galiba..

-Değildi. Yazar, çalışma masasında, daktilonun başında bizi yazıyordu ve sen aptalca silaha sarılınca kurşunların ikisi de yazarımıza isabet etti. Yazar, kan içinde cansız, yere yuvarlanırken ki yer halı kaplı, o yüzden ses duymadık, masanın üzerindeki gaz lamba-

sını devirdi. Karanlığın nedeni bu! Sıcağı hissediyor musun?

-Evet, fevkalade ısındım.

-Yazar olmayınca böyle abuk subuk cümleler kurulabiliyor işte!. Neyse, devrilen lamba, halıyı tutuşturdu. Yangın, birazdan odayı sarar; biz de hayata katılamadan kâğıt üzerinde yanar gideriz. Gel, iyisi mi, küle dönmeden sen bana bir kere ver! Kozmik dünyanın hazzını tanı!

-Ama karım..

-Yahu boşver, karı marı numara! Yazarın düş dünyasının sana kıyağı!.

-Canımı yakmazsın, *di' mi*?!

-Merak etme, mürekkep can yakmaz! Uçuracağım seni!

-OLMAAAAZ! Ben yüksekten korkarım!.

kuşları kalkındırma derneği'nden yardım alıyorum sevgilim olayın farkında değil

Manevra kabiliyeti yüksek aşklar yaşardık gecenin ıssızlığa bağdaş kurduğu vakitlerde. Alkol, alkolün sırtını sıvazlardı hüzünlendikçe biz. Şarkılar, tehlikeli bir yerden serbest vuruşta bulunurdu. Asla telaşlanılmazdı ihanete uğrayıp taklaya geldiğimiz anlarda. Yılların haylaz gardırobunda mis kokan masumiyetimiz ve çaktı mı oturtan hassasiyetimiz asılıydı. Akşamüstlerine kendi ellerimizle gömdüğümüz titrek dudaklarımız, çooook eskiden beri sevdiğimiz şiirlerle yakınlaşırlardı birbirlerine. Uzun sessizliklerin ardından, sabıkalı tanrılarla tanımlardık acılarımızı. Oysa şunu bilemeyecek kadar acemi ve yalnızdık: - ki, herkes çocukluğu kadardır!

Taşikardilere yolaçan **insan oyunları** oynardık gecenin tabanca taşıdığı vakitlerde. Delikanlılar delikanlılıklarını, kızlar kızlıklarını çoğaltırlardı tekme tokat. Gitmek ister, gidemezdik. Günlük tutmadılar sarılıp uyuduğumuz, uykularımızı bölüştüğümüz yatak-

lar. Onlar, susmanın, suskunluğun aymaz tutanakları! Çıkartıp çıkartıp gösterdiğimiz, salya sümük öptüğümüz sevgili resimleri, tek kelime etmeden sarardılar! **Hatırlıyorum: sarılık geçiren sevgili resimleri, tedaviyi kesinlikle reddederler.** Diyorduk ki: hiç ayrılmayacağız; ayrılmak, bir kuşun bir kuşa küsmesidir bizim hayatımızda. Oysa şunu bilemeyecek kadar acemi ve yalnızdık: -ki, herkes çocukluğu kadardır!

Umutsuzluğu, makus talihleri yüreklendiren, bazen de **yenildik** izlenimi uyandıran sancılı ölümler sağardık gecenin **gözlerinin** dolduğu vakitlerde. Adam adama savunmaya çekildiğimiz, tek başına kalıp içlendiğimiz, boydan boya çizilip **sanki** yarım kaldığımız, yarım bırakıldığımız mücadelelerde hep heeep biraraya gelirdik. **Bir narın kalın kabukları altına toplanmaktı bu**. 'Devrim şehidi, ölüm orucu' tamlamalarına bozulurduk. Devrim'le Ölüm'ün kıyasıya kucaklaştığı noktalarda şehit gibi, oruç gibi başka yerlere uzanan anlamlara ne gerek vardı?! Tetikteydik, kesmeye hazır usturaydık. Çakmak çakmaktık. Rakının dibini görmeyen sevdiğini göremezdi. Oysa şunu bilemeyecek kadar acemi ve yalnızdık: -ki, herkes çocukluğu kadardır!

Şimdi dönüp bakıyorum da o harikulade günlere, maziye karaladığım bir mısram geliveriyor hatırıma: **'bir kartal bir kartala dayıyorsa başını, aşk çağrıldığı her randevuya geç kalmış demektir!.'**

fiatı neyse veririz koçum filarmoni orkestrası

Genç kadın, genç erkeği sevmektedir. Genç kadın, genç erkeği bir fastfood dükkânında görmüştür ilk kez. Genç erkek, hamburger bölümünde çalışmaktadır. Ona çok yakışan, ama oldukça komik, kırmızı bir giysi giymiştir. Başında da firmanın kasketi vardır. Genç kadın, yüksek topuklu ayakkabılarının içinde rahat ve formalite icabıdır. Kasaya yaklaşır genç kadın ve 'bana iki tane hamburger verir misiniz?' der. Genç erkek, gülümseyerek 'paket mi olacak?' diye sorar. Genç kadın, bu sorunun yanıtını hatırlayamamakta, gitgide daralan süre yüzünden terlemekte, bunalmaktadır da. 'E..evet..' diye kekeler. 'Siz eve gidin, ben getiririm.' der genç erkek. Kadın şaşırır, hatta afallar. 'Nasıl olur, siz benim evimi nereden biliyorsunuz?' deme gereksinimini duyar. 'Eve gideceğinizi bilmem kadar doğal sizin adresinizi bilmem' gibisinden abuk subuk bir cümle kuran genç erkek, genç kadının çantasından çıkartıp uzattığı parayı da kibarca reddeder. 'Benim pişirdiğim hamburgerleri parayla satın alamazsınız!.' Dükkândan süratle uzaklaşır genç kadın. Artık amaçsızdır. Kalabalık caddede insanlara çarpa çarpa, dalgın yürür. Sapından tuttuğu ve vücudunun yanında, bakkala sar-

kıtılmış sepet gibi duran çantasıyla aptal aptal ilerler. Günlerce yolalır. Hay aksi! O an sağ ayakkabısının topuğu kırılıverir ve dengesini yitiren genç kadın, birdenbire, solundan geçen adama tutunmak zorunda kalır. Adam, 'İyi misiniz?' der. 'İyiyim.' der kadın, savrulan saçlarını düzeltirken. Adam, eğilip topuğu alır ve kadına verir. Kadın, hemen teşekkür eder. Fakat huzursuz ve tedirgindir: 'Bu halde eve nasıl gidecektir?!' Salak salak çevresine bakınarak bir taksi görme umudu peydahlar. 'Yardımcı olabilir miyim?' O adamın sarfettiği bu yardım talebine can simidi gibi sarılır. 'Lü..lütfen!.' der kadın. 'Şimdi eve gitmeliyim.' Bir adım atar ve aslında bileğinin de burkulmuş olduğunu farkeder. 'Yardım teklif ederken çok ciddiydim.' der adam. Genç kadın, adamı kırdığı zannına kapılır. Hemen özür diler. 'Sizi kucağımda taşıyabilirim.' der adam. Der demez de karıyı (pardon) kadını kucağına alır. Cadde boyunca öyle giderler. 'Size evimi tarif edeyim.' der kadın. 'Adresinizi bilmem kadar doğal sizin sözlerinizi önemsemememem.' der adam. Aaa! Herkes kadının adresini bilmekte ve adeta onunla alay etmektedir. Adam, genç kadını kendi evine götürür ve (afedersiniz) şa'par! Genç kadın, tensel mevzu sonrası uyanır ve 'Burası benim evim değil ki?!' ifadesini kullanır. Adam, ağzının bir kısmıyla gülümser.

bu hikâyeden çıkartılması mecburi beş ders:

1. Herkesin adresi, düşgücüyle sınırlıdır.

2. Evlilikdışı ilişkiler, bir ülkedeki içsavaş gerçeğine gölge düşürmez.

3. Kuramsal açıdan fastfood sıhhatli değildir.

4. Kucakta kadın taşımak, gerdeğe indekslenmemelidir. İndekslenmemeli de bir memeli türüdür.

5. (O şapşal karının -şimdi hakketti- yaptığı gibi) Yenilmeyecek hamburger, arada aşk da olsa, sipariş edilmemelidir.

(Edilmemeli'nin de bir memeli türü olup olmadığı incelenmelidir. 'İncelenmeli'nin bir me'si eksik olduğundan memeli olmadığı açıktır. Sixtir yaa!.)

hızlı yaşa
genç öl
cesedin pornografik olsun

İnsan, bir şehri neden sever?! Bir şehir, insanı nerelerinden tutar, nerelerinden besler; bir cinayete tanık olmak mıdır sabahları karşısına geçtiğiniz aynada karşılaştığınız o kişi: ki belki biraz yüzünde manzaralar gezdiren bir neoklasik uzmanı, belki biraz kendi hayatında maceraya atılmış bir dağcı, belki biraz suörümceği, belki biraz et! Aynanın sihrinde bir şehre yaklaşan plastik bir hayaletin elinde kamaşan silah gibi gözler! Her gözde bir şehrin gecesi yaşanır! İnsan, bir şehri neden özler?! Hapşırdığında, arkasından 'çok yaşa' diye seslenen bir cin olmadıktan sonra..

. Geç gelmişsin eve. Üstündekileri çıkartıp atıyorsun bir tarafa. Hafif müzik çalan bir frekansa ayarlıyorsun radyonu. Koşmuşsun. Acıdan aşka, hüzün tahsilatlarından otobüs duraklarına, ölümden hayata koşmuşsun. Yorgunsun. Bir kadeh rakı ile cam kenarına yaklaşırsın. İşte karanlık! Hem korktuğun hem de içine girip sığındığın, kaybolduğun karanlık, dudaklarını örtüyor artık. Konuşma-

yacaksın. Terkedeceksin buraları. Başka yerlere gideceksin. Yeniden başlayacaksın yaşın kaç olursa olsun. Bu şehir seni sen daha ölmeden kemirmeye niyetli! Dansa mı gitmeli, oturup içsavaşı mı düşünmeli?! Sevgiliye mektup mu yazmalı, uzakdoğu edebiyatı ile ilgili bir kitap mı okumalı?! Çizgifilm mi izlemeli, yoksa yıllar öncesine dönüp kimya mı çalışmalı?! Şehir, sana 'kuçu kuçu' diyor. Kim bilir, bu çağrıya kulak kabartmalı. Önyargısız, şehre doğru yaklaşmalı. Onun bacaklarına sürtünmeli, onun gölgesinde huzur içersinde gerinmeli. İnsan, bir şehri neden sever?! O şehirde sizi kahraman olarak hikâyelerinde yaşatan bir yazar olduğunu tasavvur ettiğiniz için seversiniz oraları. Birlikte tehlikelere atıldığınız dostlarınız vardır o hikâyenin satırlarında: asla görmediğiniz, asla tanışamayacağınız insanlarla daktilo tuşlarını, bir bilgisayar ekranında, bir kâğıt parçasında ses duvarını, düş duvarını aşarsınız. Şehir, arkanızda kalır. Siz, şehri, aşkı, şarkıları, böcekleri arkanızda bırakmayı bir hedef seçmişsinizdir. O yüzden seversiniz bir şehri. Bağımsızlık ve sınırsız özgürlük, insanı yaşadığı şehre tutkuyla bağlar.

Kapının önüne 68 model bir chevrolet parkeder. Farları kapanır. Büyük bir sessizlik, sana hatıraları peşkeş çekiyor. Oysa ayrıldınız. Oysa uzun süre geçti üstünden. Şoför tarafındaki cam aralanıyor ve sarı bir gül bırakılıyor yere. Kadehiniz olan o ortak yazgıya zehirli bir içki doluyor yeniden; doluyor, doluyor, doluyor! Ve düşüp kırılıyor ardından.

Koskocaman bir şehri paylaştınız onunla. Vapurları saydınız, yıldızları saydınız. Vapur sayısıyla yıldız sayısını çarpıp toplamdan gençliğinizi çıkarttınız. Geriye garip bir sayı kaldı: 34! İstanbul'un plakasında siz de yerinizi aldınız!

Giyinmeden fırlıyorsunuz evden. Basamakları iniyorsunuz. Apartman kapısının önünde kalıveriyorsunuz. Asfaltta hızla kalkmış bir otomobilin tekerlek izleri. Gül, üstü açık uyuyan bir çocuk gibi. Kimin hatalı olduğunu tartışmaya gerek yok ki.. Bir ilişkideki sürtünme katsayısıyla bir natürmorttaki fırça darbesi sayısını çar-

pıp toplamdan kalan ömrünüzü çıkarttığınızda geriye *sıfır* kaldı! Bir ateş çemberini andıran o sıfırın içinden, yaşlı birer kaplan gibi atladınız birlikte. Biriniz alev aldı, öbürüne de bulaştırdı. Bütün mesele bu!

İnsan, bir şehri neden sever?! Bir şehir, insanı nerelerinden kundaklar, nerelerinden itekler?!

Oradaydım. Olanları gördüm. Üzüldüm. Bir taksi çevirdim sonra.

-"Nereye abi?' diye sordu delikanlı.

-"Mümkün olduğunca uzağa.." dedim.

Bir süre yol aldık. Benzin doldururken yol kenarında bir sigara içtim. Hava serindi.

-"Hadi abi.." diye bağırdı delikanlı. Arabaya döndüm.

Mücadele ediyordum: İnsan, bir şehri neden sever?! Delikanlıya yönelttim soruyu:

-"Bilmem ki abi.." dedi. "Çoluk çocuk herhalde.. Biz okumadık. Zor şeyler bunlar. Büyük adam olsaydık, şıp diye cevap verirdik. Cahil kaldık.'

Bir cehalet yandaşlığı mıydı şehir ile insan'ı kucaklaştıran?! Çok fazla bilmek, köreltmez miydi hisleri?! Anlamıyordum. Anlayamıyordum.

-"Nereye kadar gideceğiz daha?!" diye sordu delikanlı.

-"Şehirdışına geldik mi?!" dedim.

-"Evet.." dedi.

-"Tamam.." dedim. "Burda ineceğim. Al, bu kartta adresim yazıyor, bunlar da anahtarlarım. Herşeyimi sana bırakıyorum."

-"Neden abi?!" dedi.

-"Beni bu şehirden kurtardığın için.." dedim.

-"Ama tam burada da başka bir şehir başlıyor!" dedi.

-"İyi ya!" dedim. "Tekrar sevmek, vakit ister. Buna da gücüm yetmez!"

Mezarlığın kapısında arabadan indim. Cama doğru uzandı delikanlı:

-"Bagajdaki mezartaşlarından birini verseydim abi.."

-"Sağol.." dedim. "Ben yeteri kadar mezartaşı yazdım. Şairim."

Dudak büktü delikanlı. Arabayı çalıştırdı. Şehre doğru sürdü kendini.

çakıltaşları

1.

Çok sevdiğimiz bir adam var bizim. Arada bir toplanıp çişini içiyor, bokunu yiyoruz. Diyoruz ki o'na: "Dünyanın arkasında ne görüyorsun, söyle bize?!" Şöyle inceden bir gerinip bilgi ve his aktarımına başlıyor:

-"Kötülüğe güvenen insanlar var orada artık. Kötülük, maceradır. Bu macera, hassas çocuklara yöneliktir. Çünkü terkedilmek, yasadışı bir orgazm sağlar. Gövdem yok. Çünkü terkedildim. Şimdi, çok uzaklara gidi'cem. Oralarda hep içi'cem. Tanıştığım herkese başımdan geçenleri anlatı'cam. Onları çok sıkı'cam. Abartı'cam. Abartı'cam. Bu benim hakkım. Soktuğumun piçi diyi'cem. !ötüne koy'im diyi'cem. Ordan çıkıp daha da uzaklara gidi'cem. Oralarda herkesi ama herkesi !iki'cem; herkese veri'cem. Sinirden kuduru'cam. İnadımdan, hırsımdan vazgeçmiy'cam. Hep kavga çıkartı'cam. Döve'cem. Dayak yiy'cam. Sınırlı sayıda sinir sahibi olu'cam. Onu mahkemeye veri'cem. Sürüm sürüm süründürü'cem.

So'na öldürürüm belki.. Evet! Evet! Onu öldü'cem. Gıcık

edi'cem. Daha daha uzaklara gidi'cem. Oralarda tek başıma oturup ona hâlâ âşık olduğum için ağlıy'cam!.."

Çok sevdiğimiz bir adam var bizim. Onun hatırına arada bir toplanıp hüzünlü kek pişiriyoruz. Kurduğu cümleleri, güle oynaya biz bozuyoruz.

2.

Kapitalist çocuk, sevgilisine şöyle hitap ediyor:

-*"Gözlerin çok güzel. Sony mi?!"*

3.

Sonuçta, tanrı olmak benim payıma düşüyor. İlgiden memnunum, beni yalnızca hayat rahatsız ediyor. Denizkenarında yürüyorum. Bu çakıl taşları, balıkların gözyaşlarıdır.. diye yazmış mıydı herhangi bir şair?! Hem hatırlasam ne çıkar.. Bellek, bir insanın inanç ve acı hamalıdır. İşte, bu söz bana ait. Bu şehir ne kadar bana aitse, bu söz de o kadar bana ait. Sen ne kadar benimsen, bu söz de o kadar benim!

Sonuçta, ölümsüzlük devrimin payına düşüyor. Faşistlere bir !ikim kalmıyor. Mezarlıkta yürüyorum. Can'a gidiyorum. Can'a alkol ve enjektör götürüyorum. Can'a şeriatın deve koşturduğu bir memleketten kurtarabildiğim kadarıyla bir şair götürüyorum. Kendimi götürüyorum. Artık ondan hiçbir beklentim yok.

Sonuçta, kavgaya ruh nakliyatı, siyah bayrak açmış kitlelerin payına düşüyor.

4.

Elektrikler kesikti, gençliğimi yaşayamadım.
Elektrikler kesikti, kendimle başa çıkamadım.
Elektrikler kesikti, yalnızlığa rezil oldum.
Elektrikler kesikti, fırsattan istifade iktidarın kıçını elledim!

5.

Uykum var. Yatağa giriyorum. Sevgilim, bir rüya tabirleri kitabı bırakıyor başucuma.

-"Sabaha lazım olur." diyor.

6.

Ortalaması alınmaz ki yalnızlığın
restini görmezse eğer sevdan

Kopkoyu bir parmakizi
usulca düşer kalbinin katline

Ne yazarsan yaz artık
birikir kanında kendi mezarın

Ortalaması alınmaz ki yalnızlığın
zehirli canın, yüzüğünde saklı

Kusursuz bir ölüm olmalı
ustaca, delikanlıca, peşin!

Rengini çalarken teninden çünkü aşk,
Terk! Sen de benim peşimdesin!

7.

çat kapı kim geldi: hüzün geldi sarı getirdi. sevdama yalakalık yapacak bir sonbahar getirdi.

çat kapı kim geldi: ceset geldi ömür getirdi. intiharıma rehberlik edecek bir muamma getirdi.

çat kapı kim geldi: sevgilim geldi rol getirdi. kalbimle .aşşak geçecek bir bakış tarzı, haydi haydi en azından bir **hayat felsefesi** getirdi.

çat kapı kim geldi: komşu geldi seks getirdi. onurumla oynaya-

cak bir hakaret getirdi.

çat kapı kim geldi: peygamber geldi din getirdi. inançlarımı zedeleyecek iddialar, yazılı belgeler, su faturası ve bir miktar katli vacip getirdi.

çat kapı kim geldi: elton john geldi şarkı getirdi. uykusuz gecelerime, darmadağın umutlarıma, zilli rüyalarıma katalizör acılar getirdi.

çat kapı kim geldi: garson geldi boşları getirdi. sevdiğimi borç aldı, beni kendime getirdi.

çat kapı kim geldi: annem geldi çocukluğumu getirdi. çocukken çocukluğumu gençliğime düşürmüştüm; varını yoğunu satıp savıp yenisini almış, bana çocukluğumun bozuk bir kopyasını getirdi.

8.

Özgürlük Heykeli'ndan daha özgürüm. Çünkü onun bile gözden kaçan bir kaidesi var. *Efedrin bana dokunuyor.*

Evrim yanlış. Hayvanlar konuşmayı öğrenerek yalanı keşfettiler. Kuvvetli bir aşk, beni güne motive ediyor. *Akinetonlu pasta*, gitar çalmamı engelliyor.

Bir vajinaya mikser sokmanın, kapitalizmin yükselişini önleyemeyeceği açıktır. Bu bekâr evleri ne kokuyor ahbap?! Tütün mü, alkol mü, meni mi?! Daha çok makarna ve hazır çorba! Hoşgeldin! Ne güzel, hamamböceklerini de yanında getirmişsin. İyi, grup yaparız!

9.

Bir kıçımın olmasından sıkıldım. Tam anlamıyla göremediğim, bütünüyle karşılaşamadığımız bir yerimin bu kadar önem taşıyor olması, bazen canımı çok sıkıyor. Dönüp bakmaya çabaladığım, ona doğru yaptığım her hamlede yitirdiğim bir tarafım var. Ve ortasında kıllarla çevrili bir delik. Ordan içime doluyor dünyanın tüm bastırılmış duyguları, tüm kaçınılmışlıklar, tüm alelade / beş

para etmez yalnızlıklar. Bekliyorum.. Bekliyorum.. Kapansın o. Örtülsün büsbütün. *Dünyaya sıçmaktan sıkıldım!*

10.

Terkedilmekle başlıyor insanın kendi kendine osurması. Hayatın pis koktuğunu işte o lay lay lom anında anlıyorsun. Bir ter basıyor ki şehr-i bedenini, cesaret nedir / uygarca hakaret nedir / esrar nedir / işte o zaman ağlıyorsun. Ulan, diyorsun, ben insanı sevdim, toprağı sevdim, gökyüzüne bir yamuk yapmadım, ters bir hareketim yoktur şu güne kadar umuda ve sanata! Peki nedendir tansiyonumun ayaklar altına alınması durumu? Çapraz ateşte nereye kadar taşıyabilirim kendi kucağımda kendi etimi?! Şu meşhur *KENDİ* kelimesi fazla mı bencillik kargosu?! Zart, iniyorsun bir deniz kenarına; biraz şiir atmosferi filan, biraz ucuz şarap, üstüne azıcık melankoli pilaki, varsa cacıktan gözyaşları ve H, polis dediğin copoğlanı tiradları, *ONU DÜŞÜNÜYORSUN!* Onun bok kokulu .ötü, sana zambak tarlalarını hatırlatıyor. Eve dönerken köşedeki piyangocudan bir miktar nasihat, yarım kilo da sopalık soyut .arrak alıyorsun! Kapıcı, kapıyı aralarken:

-Abi, diyor, dün geceden bu geceye elementlerin değişmiş!

-Mevzu değil aslanım, diye atılıyorsun, bizde element değişikliği raconun gereği!

-Öp'iim abi, diyor kapıcı olmayı telaşlanmak bakanı sanan beyefendi.

-Hayır, dudak ve tükürük israfından kaçınmayı savunmak şart bu memlekette, bu koşullarda, diye diretiyorsun.

Kapıcı, herşeye rağmen öpüyor seni zorla. Bir kese kâğıdı dolusu homurtuyla, ananın malum organının merdivenlerine yöneliyorsun.

Saat, acayip depressif. Hava, nerden baksan bariz ofsayt! Yani artık, bir kez daha dürtülsen, yırtılacaksın kesin, en dekolte his mevkilerinden.

11.

cevapsız bıraktım seni, özür dilerim.
hiç, soru gibi gelmedi bana çünkü sevgin.

12.

Alpp! Dağlarsın. Avrupa'da kendi doruğunu avcuna almış ovuşturan, kendi doruğuyla otuz bir çeken tek dağlarsın! Milka, hikâye! Sen kendi nehrinde yıkanırken eriyen tek sütlü çikolatasın! Anneler bilmez lezzetini! Sen, yalnızca benim damağımda dağılırken TAD'sın! Alpp! Dağlarsın. Dağlarında bizim çocuklar, tatil değil, beni sana katil yapsın!!

13.

Boşuna beklemişsin. Gelemezdim. Ayaklarımı kuş çaldı.
Boşuna sevdalanmışsın. Sevemezdim. Kalbim rulet çarkı.
Boşuna dövünmüşsün. Kabullenemezdim. Mezarım çift kişilik değil sevgilim!

14.

Beni bir fıkra sanma sakın. Gülemezsin yüzüme.
Beni bir şiir sanma sakın. Kafiye taşımaktan hoşlanmam.
Beni bir şarkı sanma sakın. Adımı fısıldarken kaktüs batar ağzına.
Beni bir ülke sanma sakın. Sınırlarımdaki askerler, işsizlikten orospu oldu!
Beni bir öküz sanma sakın. Çünkü sen, o kadar hülyalı bir tren değilsin!

15.

Boş zamanlarında insan aşağılama kurslarına katılan bir cerahat olmuşuz. Küçümsemelere doğru akıyoruz. 'Allahallah' seslerine, mamafih, bitkilerin üreme organlarından yükselen naif bir takım

kokular ve Osmanlı Tarihi'nin zarif, yımırta gibi oğlanları da sirayet de bulunmuş. Kalem müdürleri eğilip almışlar, doğrulup almışlar; dak'kada bir değişmiş muazzam geçmişin cırtlak çizgileri harita üzeri. Bi' güneye kaykılmış toprak bütünlüğü, bi' batıya! Sarhoş bir zat-ı muhteremin oynak .ötü gibi, dünyaya çarpa çarpa çökmüşüz, oturmuşuz oturacağımız yere! Yine de üç yanı alkolle çevrili bir bektaşi sanın kendinizi! Şu meşhur *KENDİ* kelimesi, fazla mı bencillik kargosu?! HAYIR! Kendi demek, kendini büyük bir şans numarası önünde yalnızca amorti ilan edebilmektir. O numara da sıfırdır. Sıfırın içinden atlayan, arkabahçeye düşer. Oksijende boğulur. Ters tarih profesörü, ahlakının içinde zamparalığına alet olur. ***Dışınnnn!*** Silah, kasıklarıma yaptırdığım, itinalı, matrakuka dövmesidir. Dövmeye yönelik ruhum, islamiyetin şirketleştiği o şirrrret! şehvettedir!

16.

Tarihe en büyük savaş diye geçsin
.ötümüzle devirdiğimiz dağ gibi aşklar!

17.

Komik bir durum: 1996 itibariyle;
Elazığ'da Hozat Garajı civarında bulunan bir pavyon:
Kristal Pavyon. Pistte, ışıklı tabelada aynen şöyle yazıyormuş:
'Dans Mecburi Değildir'
Benim sevgili nahoş okurum! Sana ilgi duyuyorum!

18.

Ben senin bir yan kuruluşun değilim çocuk! Bana öyle bakla falı açamazsın. Karşımda mizansen isterim, aksesuar isterim, karşımda herşeyden önce her fıkraya gülme teşebbüslü, kahkaha potansiyeli sağlam birinin adam gibi adam olma müsadesi taşımasını isterim. Geceyi gördü mü çükü kalkandan bu memlekete mizah yazarı bile olmaz! Otobüsün kalkıyor. Gidiyorsun. Trenin kalkıyor.

Gidiyorsun. Uçağın, traktörün, bisikletin kalkıyor. Hep, heep gidiyorsun. Çükün kalkıyor; gidiyorsun. Uzak Asya'dan topuklayıp, zahmet edip taa buralara kadar geldin. Hoşgeldin! Hoşgeldin de, organlarını neden yanında getirdin! Sen bende yatıya kalabilirsin, ama onlara yer yok! Vücutsuz yaklaş yanıma, *seni seviyorum* de; ben de sana leblebi pastası vereyim, ben de sana Kırmızı Başlıklı Kız'ı eroine alıştıran ormandan sözedeyim, ben de sana bok rengi çiçekler açan sardunyalardan, bunayan yaşlı şairlerden konu açayım! Açıl çocuk! AÇIL LEN! İçine, seni etinden bir ruh parçası olarak almaya gireyim.

-"N'aber?!" diyor arkadaşım.

-"Önce özetler!" diyorum eskiden olduğu gibi.

Neyse, Ankara'nın gündeminde: **Seni Köpekler Gibi Seviyorum!**

19.

Televizyonun karşısındayım. Bir müzik kanalının VJ'i şarkıyı anons ediyor:

-"Dinamik ama, slow ağırlıklı bir parça!."

Uzaktan kumandayı tabanca şeklinde tutarak, kapat tuşuna basıyorum!

20.

Aşk Lazım Partisi'nde herkes kendi yalnızlığını örgütler.

..

Siyah gözlüklerimi takıyorum. Siyah deri eldivenlerimi, siyah botlarımı giyiyorum. Diablo beni bekliyor. Eski bir anektod geliyor aklıma:

-"Balık tavada neden yanar, denizde fazla açılan biri neden boğulur, bir kadın neden hamile kalır?!" Üç sorunun da yanıtı tek ve aynı. Yanıt:

'Zamanında çıkartılmadığı için!.'

Çok kötü bir espri. Telefonda beni terkettiğini söyleyen sevgi-

lime bu soru sinsilesini sokuyorum. Yanıtı tek ve aynı: 'Sen bir .öt-sün!.'

-"Evet, kalçalarımın kullanışlı olduğunu hep söylerler!"

-"Bir kadın olduğumu ve gurur denen şeyden pek hoşlandığımı unutuyorsun!."

-"Böyle birşeyi kimse unutamaz güzelim!"

-"Seni terkediyorum yazar bozuntusu!."

Kulağımda patlayan o ***çaatt!*** sesini de yanıma alarak odama geçiyorum. Şu an müzik dinleyemem. Metallica bile olsa. Soyunup, biraz Frank Sinatra taklidi yapıyorum. Kesinlikle haklıyım ki, çıplakken herkese daha fazla benziyorum.

21.

İntihar, tek çalgılı bir orkestradır. Çalgı, meselenin özüne göre değişir.

Mesela karşılıksız aşk ise, keman.
Mesela karşılıksız çek ise, darbuka.
Mesela ailevi çatışmalar ise, davul.
Mesela sıcak çatışmalar ise, piyano.
Mesela yalnızlık ise, trompet.
Mesela ***sen*** isen, düdük.

22.

Öyle bir yerin düşünü gördüm ki: insanlar, sabah uyandıklarında hâlâ hayatta olduklarını farkedip, günaydın demeden önce birbirlerini öpüyorlardı.

23.

Su faturasını ödememiş gözlerin. O yüzden ağlayamıyorsun.

En zor Camel Trophy, senin bedeninde yapıldı. O yüzden susuyorsun.

Bütün çocuklar, bütün kediler, bütün çiçekler balkondan sar-

kar. O yüzden büyümüyorsun.

Senin sinemanda ‘Pek Yakında’ ya da ‘Gelecek Program’ fragmanları gösterilmiyor. O yüzden iddiasızsın.

Seni bırakıp başka maça gidiyorum. O yüzden marsta hayat yok!

suret içeri!
soytarı dışarı!

Terliyordun. Terini biriktirip buharlaştırıyordum. Tuz kristalleri kalıyordu geriye. Tuzluğa dolduruyordum onları. Alkol, başıma balyoz gibi iniyordu. Caddede yürürken herkese, herşeye çarpıyordum. Başıboş, serseri bir elektriktim. Yağmura rağmen tanrı, bu gece serinliğinden hoşnuttu. Ben de öyle. Bir tek, senden haber alamıyordum. Bir gözünün mavi, bir gözünün yeşil olduğuna inanamamıştım önceleri. Bir ton sarı atılmıştı yüzüne ve sen kâh mavi, kâh yeşil bakarak, renkkörü aşklara öncelik tanıyordun. Beni tanıyor muydun?! Sanmıyorum. Hakkımda açıklama yapılmamıştı daha. Kutsal kitaplarda, kutsal metinlerde esamem okunmuyordu. Peki, sana hiç mi dokunmuyordu yalnızlığım?! Aşağı yukarı soytarıydım. Suretimi, yüzleşebileceğim ruhumu, kaybettiğim benliğimi, akışkan deliliğimi, hicvimi, çivi yazısını bulamıyordum. Geçerken güzelliğine uğramış, çılgın teninde yatıya kalmıştım! Terliyordun. Sevda, terle koşuttur! Seninle vedalaşamadık bile. Savaşa giderken yolda ordusunu kaybeden komutan, oturup ağlar mı?!

Sen, benim önümde diz çöker misin?! Pembe dudakların turnusol kâğıdı mı?! Dudaklarını bana batırır mısın?!

Ortaokuldan terktin. Şevkatten terktin. Ölümden, yaşamdan, anlardan, ilgiden terktin. Sırtındaki peygamber hırkasının cebinde bir paket kısa Camel vardı. Terliyordun. Terini içerek susuzluğumu gideriyordum. Doruklarında kar değil, kan vardı. Bu satırda durup başımı öne eğiyorum.

Beyoğlu'nda çoğunluktayım, sende azınlıkta. Sen Dünyayı Kurtaran Adam'ın oğlusun, ben kupa valesinin metresi. Bırakalım içimizdeki yarısı çatlak kadını, orospu olsun!

Lunaparklardaki atlıkarıncaları düşün! Oradaki atları. Sonsuza dek kovalarlar birbirlerini ve ne menzile ne de birbirlerine yetişebilirler. Biz de öyleyiz sevgilim! Dağ, dağa kavuşur / biz seninle kavuşamayız! Bizim zelzelemiz bu! Hiç olmazsa biraz U2 yanımız kalmış! İntihar mektubunu yazarken kalemi biten adam, oturup ağlar mı? Sen benim önümde diz çöker misin?! Ellerin saadete müsait mi?! Ellerini bana batırır mısın?!

İmzasız bir mektup gibi geldin bana. '*Kalbiniz sizi aldatıyor. Bir dost.*' ya da '*Seni unutacağımı kendime bile söylemeyeceğim.*' diye not düşülmüştü. Hiç olmazsa biraz U2 yanımız kalmış! Köpekleri düşün sevgilim! Azgın bir nehir üzerine kurulu bir köprüden suyu seyreden köpeği düşün! Sen susun, ben köpek! Sende boğulmak, çocuk oyuncağı! Göğsündeki yangın, cansimidim! At onu bana! At onu bana sevgilim!

Hani Eyfel'in altında kaşar-ekmek yiyecektik seninle?! Geceleri bir barda sahne alacaktık; benim yazdığım, senin bestelediğin parçaları gitarlarımızı çalarak söyleyecektik?! *Paris, üstümüze kapaklandı!* Aşkımız, yara aldı.

İstanbul, haklı çıktı! Yırtıcı bir hayvan gibi içimize çullandı ayrılık ve acı! Aşık olduğu insana sevgisini açıklayacakken tam, israfil, borusunu öttürürse ve kıyamet kopmaya başlarsa, o adam oturup ağlar mı?! Sen, benim önümde diz çöker misin?! Omuzların yosun kokar mı?! Omuzlarını bana batırır mısın?!

Uyuyorduk yanyana. Yorgan bir senin koynunda, bir benim. Üşüyordum. Tuttun, kendine çektin beni. Saçların alnıma döküldü. Büyük bir mücevherdin sen. ***VE GİTTİN!*** Bu evren, seni de çekip koparttı benden. ***VE GİTTİN!*** Bir elma soyar gibi, çıkan bir dişi paraya dönüşsün diye yastığın altına saklar gibi, kışın yokuşlarda kayan çocuklar gibi, kör bir yavru kediye yuva arar gibi, biraz U2 dinler gibi ***GİTTİN!***

Terliyordun. Terin bana dargın. Terliyordun. Terin artık şaşkın. Terin artık yabancı. Terin, artık damı akan bir çatı katı! Bizim gezindiğimiz deniz buz tutar, balıklar buzda fosilleşir. İnan buna!

Gölgen pi sayısı gibiydi: 3,14.. deyip, kestirip atamıyordun! Sürüyordu gölgene sinen rakamlar! İstiklal'i yalayıp geçiyordu isteri krizimiz: bu aşktan hangimiz sağ salim kurtulacaktık?! 'Ende tura bir iki üç' deyip, duvara vurup dönüp bakacaktık ki, YOKUZ! Damarlarımızda köpüren junk, ciğerlerimizde kaynayan esrar, midemizde kıpraşan alkol bambaşka bir boyutta bizi kopyalayacaktı. **Bilimi biz ilerletecektik!** Eyfel'in altında kaşar-ekmek yiyecektik. Cevapsız bir soru, nüfus kâğıdı olmayan bir boğa, doğmayı reddeden anarşist bir cenin, bütün teklifleri geri çeviren bir cin, ölmeye yatan yaşlı bir fil gibi ***GİTTİN!***

Terliyordun. Terinle vaftiz edilen bebekler, bugün dünyayı ele geçirmek üzereler. Oysa seninle vedalaşamadık bile. Kuşlar göç ederken, kanadı kırık bir serçe, oturup ağlar mı?! Sen, benim önümde diz çöker misin?! İhanetin, gezegeni taşıyan Herkül'e çelme takar mı?! İhanetini bana batırır mısın?!

U2, bir şarkı söylüyor. Sevgilim! O şarkıyı kulaklarıma fısıldar mısın?!

hüznüme saygıda kusur etmemenizi rica edeceğim

'ölüyorum
hayatım, gözlerimin önünden
bir bağırsak şeridi gibi geçiyor..'

Sentetik uyuşturucuların kafa çekmeye gittiklerini elbette hepimiz biliyorduk. Makineye yazılan ve disketlerde kalan, ölçüsüz bilinçlerimiz, herhangi bir akşamüstünün serin serseriliğinde ilerdeki şehirlere doğru ceset taşıyorlardı. Pencerenin kenarında bu vardı. Sudaydık. Abartılı seks yaşantımız, çiçeklerin dudaklarında iri bir .ikin sabahlayışını anlatıyordu. Gazeteler öyle yazıyordu. Özgür basın, olayın boyutlarını araştırıyordu. Kadın, erkeği emecekti. Erkek, kadını emecekti. Hayal gazı, bitiyordu; elem, kışkırtıyordu.

İşitiyorduk! Yabancı barbarlar, arkadaşlarımızı teker teker öldürüyorlardı. Herkes, mutsuz ve çaresizdi. Tabutta vampir yetiştirdiğimiz, .m Kokulu Kadınlar'ı izlediğimiz, birer duble bi'şeyler içtiğimiz, birbirimize sokulduğumuz, birbirimizin koyunlarında uyuduğumuz, o rutubetli yataklarda azgın rüyalar gördüğümüz yıllar,

çıkan gözlerimizi, kopan dillerimizi, lime lime olan etlerimizi biriktiriyordu. Cinnet, usulüne uygundu. **Kimsenin içaçılarının toplamı, diğerinin içaçılarının toplamına eşit değildi!** Serbesttik. Dağıtmak ve birbirimizi düzmek mevzunda serbesttik! Orgazmın kitapta yeri vardı. Çünkü pencerenin, uçurumun kenarında bu vardı. Tebligat, şahsımıza münhasırdı. Çekinirdik. Utangaç, mahcup, mazlum mahluklardık! Aşk şantajına boyun eğdiğimiz yaşlardayken, birbirimize '**rölans**' diye seslenirdik. Devlet'i görmeye hayvanat bahçelerine giderdik. Devlet'e fıstık atardık. Devlet, sevinçle kuyruğunu sallardı. Eee, buna çoğumuz gülerdik. Ben, bir miktar tebessüm ederdim.

Örgütlendik. Terbiye sınırı, günlük alışkanlıklar, tarihi yanılgılar ve ben, biraraya gelip örgütlendik. Dayak yiyen radyo dalgaları, sümüklü artezyen kuyuları, örümcek adam'ın kayınbiraderi kanalizasyon şebekeleri, yüksek gerilim hatları ve cinsel açlık katıldı aramıza sonradan sırasıyla. Biz çoğaldıkça, menzil uzaklaşır oldu. Menzilin makyajı akar, foyası ortaya çıkar oldu. Polis, elindeki megafon aracılığıyla çevremizin sarıldığını söyledi. Birbirimizin yüzüne baktık. **İlk defa birbirimizin yüzüne baktık.** "İçimizdeki hain kimse, kimliğini açıklasın!." diye bağırdım. "Yani herşey yumuşuyor ve ben, enerjinin tazziği esnasında zeytinyağlı delikanlı pişiriyorum." cümlesini de unutmadan sözlerime ekledim. Ordakiler, çok etkilenmişlerdi. Aslında, uzun uzun konuşmayı, geçmişi ve geleceği değerlendirmeyi planlamıştım. Kritik bir konumdaydım. Ama, ne yazık, yeryüzündeki meyvalar birbirlerine küsmüşlerdi ve ben, artık, bir süre için dahi olsa **cam içinden geçme** yetisine sahiptim. Bir fantastik çizgifilmde iş bulabilirdim.

-İlk anal ilişki kaç yılında kuruldu?

HOCAM BANA BUNU SORMUŞTU!

-Hatırlayamıyorum efendim!

ADAM FENA BOZULMUŞTU!

-Avdan dönen vahşi insanlar, kalın organlarını sıvazlaya sıvazlaya 'bana *ot* getir lan' diye bağırdıklarında sene yaklaşık kaçtı ve

yeraltının o şahsiyetli .ötleri, o cillop gibi rockerları, *ot'obur* olduklarının farkına vardıklarında, nasıl ifade etsem, mesela ben, kaç kez uzaya gitmiştim, adım nasıl yazılıyordu, herhangi bir rakam içeriyor muydum, çenem kaç paraydı, .aşşaklarım buruşmuş muydu; cevap ver bre 666!

HOCAM BANA BUNU SORMUŞTU!

-Hatırlayamıyorum efendim!

ADAM FENA BOZULMUŞTU!

Okul çıkışı yürümüş ve kısmen filtreli bir sigara yakmıştım. Şüphesiz kalitem artmıştı. At gibi esrarlanıp nalları dikme arzusu.. Kariyerim sarsılıyor. Kariyerim sarsılıyor ve geri çekilemiyorum. Oysa bütün birikimimi orada bırakıp uzaklaşmak, matmazel manzaraları seyretmek istiyorum. Çünkü henüz çok gençtim. Çünkü henüz parçalanmadım. Bana yüklenen sorumlulukları yerine getirebilirim. Yerinde bulamazsam kapının önüne bırakabilirim. Onları orada bırakıp uzaklaşmak ve bayat balıkla zehirlenmek istiyorum. Vücudumu gerebilirim. Vücudumu arkaya alabilirim. Vücudum bir noktaya tünerken, ağı ben örebilirim. Ortopedik olmayan sevgililerim yüzünden sınıfta kalabilirim. Tıraş olmuyorum. Parmaklarım, yanaklarımda tahrişe müsait. İlgilenmiyorum. Daktilomun tuşları, aksa yukarı aksa.. Zafiyet geçirmeye, endişelenmeye, klişeleşmeye ve verici olmaya kalkışıyorum. Ağrılarım bir beden büyük geliyor. Darmadağın yerleşim yerlerine saçılmış çocukluklarımı yapıştırmaya çalışıyorum. Jüri kararsız. Kaslar gergin. Damarlar çekilmiş. Küçük tansiyon sıfır! Hakkımı helal ediyorum!

İnanılmaz! Yaşarken, beni bütün bir tarihe yalancı şahit yazdılar! İnanılmaz!

Evet! Erkek, kadından görkemlidir! Evet! Kadın, erkekten daha zeki ve kurnazdır! Bunu, hocama itiraf etmeliyim. Kızgınlığı geçene kadar, yardım amacıyla ona, kestirme yollar haritası hakkında şablonlar çıkartabilirim. Cahilliğimi spermlerimle parlatabilirsem altedilemez bir şiddet ile gerçeğin ortasında canlanan, ağaçlara tırmanan plastik zebaniler bulur, onları mutlaka eve götü-

rürüm. Sanırım, evde birkaç paket prezervatif ve su bazlı kayganlaştırıcım var. ***Ne var?!*** Hayatınızda sanki hiç mistik bir varlıkla ilişkiye girmemiş gibi bakıyorsunuz bana!. *Sevdiğimle çölde kalsak, birbirimizin terini yalayarak geçiştirmeye çalışırdık susuzluğumuzu.* (Terliyordun.) Galiba sizden, *işte bu denli* uzakta ve tereddütsüzüm! Sıkıldım sizden! Donumu giyip yataktan kalkıyorum!.

küt diye düşen gece

cumartesi anneleri'ne..

Beni yüzüncü şubeden polisler almaya gelecek birazdan.. Telaşlıyım, sanki tatile bir yerlere gidiyorum anne! Anne?! Neden öyle dayanmış kapının pervazına, bana bakıyorsun..

-Ne çirkin bir oğlum var diye mi, yoksa

-Ne aptal bir oğlum var diye mi, yoksa

-Ne kara bahtım var diye mi düşünüyorsun.. Saçından on tel daha beyazlandı seni süzerken.. Çillerini görüyorum hâlâ, ne güzelsin.. Ne iyi ki benim annem sen olmuşsun, ya bir başkası.. Mesela.. Yo, yo! Kimse değil, sen.. benim annem.. Ben senin.. deli çarpıntılı oğlun.. Hayret ki, ağlayasıca bir sıkıntım olmalı.. Çıldırdığımı hissetmeliyim ayna karşısında, bir korkuyla yüzümü avuçlamam gerek belki de.. Bilemiyorum ki babam yaşasaydı, ne yapardı.. Hangi odada, ne durumda.. Tuvalete kapanıp gizli gizli sigara içerdi kim bilir.. Anne? Neden öyle dayanmış kapının pervazına, bana bakıyorsun.. Omzun eskiyecek.. Birazdan kullanacağım onu, yaslayıp başımı -herneyse-, neler anlatacağım sana.. İçeri geç

istersen.. Bira varsa bir tane aç, beni bekle..

Sekiz tane dünyam olmalı benim.. Sekizi severim de onun için sekiz.. Herbirine ayrı insanlar yerleştirmeliyim.. Yanlış sayabilirsin, bölücüsün diyebilirsin.. Hatta kızıp suratıma suratıma bile vurabilirsin.. Ben bakışlarımı yerden, alır mıyım sanıyorsun..

Oturuyorduk arkadaşlarla geçenlerde.. Geçen yaratıkları inceliyorduk.. İncelmişti hava, sabahtı, hafif soğuktu.. Kar yağacaktı.. Öylecene bir tütün sarması dudağımda, beynimin stop lambaları yanık, birkaç dakika bomboş, simsiyah, ak mı ak, kopkoyu, sarımtırak mavi.. Ben, sevdiğim kişiler, çiçeklerim, japon balıklı akvaryumum, kitaplarım.. Yalnızlığım.. Küskünlüklerim.. Dersler..

Tümünün nedeni var, kuşkusuz.. Oysa neden öyle dayanmış kapının pervazına, bana bakıyorsun.. Bir karamsarlığın mı var, dert sanki.. (Dert olduğunu ben de biliyorum..) Kıvranıyorsun gibi bir mimik yerleşmiş suratının ayrıntısına.. Şüphelisin, katilimi düşünüyorsun, elbette, annesin, yapmalısın.. Dizlerinin üstüne yığılacaksın acıdan.. Şiir gibi akıyor sesler.. Beni yüzüncü şubeden polisler almaya gelecek birazdan..

Bavuluma kitaplarımdan bazılarını koyayım dedim.. İçeri sokmazlar herhalde.. Kimsesiz, temelsiz bir kubbe gibi sazlık yerde! Ayaklarımın başparmakları ağrıyor.. Bacak sinirlerimin gerginliği üzerinde.. Dizkapağım düştü düşecek.. Kalbimi sorma, fırlamanın allahı.. Argoya gitti aklım, şimdi sanki neredeydim, akıntıda suya atılmış kaba kâğıttan yelkenli gibi kapılıp sürüklendim.. Sırtım kaşınıyor, kazak giyeceğim.. Ellerin mi titriyor senin, yoksa benim gözlerim mi titremeye başladı.. Tek aralıkta tutamıyorum görüntüyü.. Devamlı kayıyor.. Off, ne can sıkıcı, kapatamadım şu bavulu, biraz yüklensen anne, hem sen, nereye kayboldun?!

Tek söz söylemeyecek misin götürürlerken beni.. Bir küfür et bari, ona da razıyım, böyle susarsan, yığılmışsın koltuğa, mır mır birşeylere kımıldıyor mavi tonlu ak dudakların, dua mı ediyorsun..

Et anne, ne halt edersen et!

Şimdi oğlunu, yani nasıl desem, asmaya götürüyorlar belki de,

NE DERSİN, ACILAR DİNER Mİ CAN BABA?!
CAN HAVLİYLE DEĞİL, CAN HALİYLE SÖYLERSEK "KÜÇÜK": "CUMARTESİ ANNELERİ EMZİRSİN GAYRI MARXIST DOĞAN BEBELERİ!"
che-
(*): DiaLog, KURMACADIR!
Temmuz '97

sen konuşmamak için direniyorsun.. Seni tutuklasınlar, yemeği ben yapayım, ben çocuk doğurayım, çökeyim, yaşlanayım, bunu mu istiyorsun! Suçlu olabilirim, yadsımıyorum, öğreneceğim hatalarımı -ne sakıncalı birşey yazdım, ne birşey dedim, ne çaldım ne de kimseyi vurdum! İnan herşeyim yerli yerinde çıkacağım yargıcın önüne..

-Adın ne?

-İskender..

-Soyadın..

-Buna rağmen gençken daha da güzelmişsin anne.. Babam haklıymış uyuyamadığı yataklarda..

-Soyadını sormuştum..

-Utanmasam, bir çocuk gibi bana darıldın diyeceğim.. Dönüp ardına, "Bana ne! Bana ne! Oynamıyorum!" diyerek kaçacaksın buralardan.. Seni ben buldum onca kadın içinden.. Lütfen, sarıl bana.. Adım İskender olmasa da:

-"İskender'im.." de!

Adım ne olursa olsun, ben birinci tekil şahıs-sen ikinci tekil şahıs.. Görmüyor musun ya! Birbirimize muhtacız!

Kıvranayım mı, yılan olup boynuna mı dolanayım! Bilezik olup bileğine mi atılayım.. Güleyim mi, öpeyim mi, ne bok yiyeyim, birşey söyle! Susma, susmaman gerek-gidiyor zaman.. Susadım, su ver bana, anlamıyor musun, manyak mısın, kaçırdın mı, n'olur, beni yüzüncü şubeden polisler almaya gelecek birazdan..

-odasına geçer
ışığı açar
saat kaç
gece dokuz otuz yedi
dolabında kumbara
çocukluğundan kalma
şıkır şıkır eski yirmi beşlikler
elli kuruşlar

ha, bir de kâğıt on lira
tedavülden kalktı mı bu-

-yatağına oturur
yüzünü hiçbir taraftan görülmeyecek biçimde
bir kuytuluğa gizler..
üzerinde rengi atmış bir gömlek
altında acayip marka bir kot
unutulmuş bir resim değil babası
onu yalnızca camii önünden geçerken anar
tatlı ihtiyardı peder bey, kırlaşmış kabarık bıyıkları
amatörce resim..
bir şişe de rakısı vardı her gece
bir kapta da tuzsuz sarı leblebi
kimi zaman kabak çekirdeği
candan dostları
belalı bir gençlik geçirmiş azizim
ne der bir önceki kuşak
-....
herneyse anımsayamadım birden..-

Son yazdığım öyküler şu mavi defterde anne! Ahmet arayabilir, ona ver, saklar. Karun ararsa, yerimi söyle.. Telefon ederse Erkan, ölümüne gitti dersin.. Döneceğimi sanıyordun.. Yanıldın anne, yaşamında ilk defa.. Salsalar da beni.. geri gelmeyeceğim artık! Onurluyum-takıntı kabul etmiyorum..

Kabahatimi tek ayak üzerinde duran Oliver gibi ödeyeceğim! Kirlenmiş yüzümü deniz suyuyla yıkayıp, bir yetimhanede kalırım bundan öte.. Ahçıbaşı yakın arkadaşım.. Torpilli kuru fasulye koyar tabağıma, dağıtıp uzayıp bitlenmiş saçlarımı-abonman bileti satarım otobüs duraklarında..

-"Vay Oliver.." derler.. O zaman ben de konuşmam.. Anlıyor musun, odamın cam kenarındaki yerine çekilir-bir kâğıt alırım

önübaşıma.. Sonra.. Vallahi de mektup yazarım, hem billahi de.. Ya da bir şempanze satarlar bana çiçek pazarında.. Şöyle mini minnacık birşey.. Omzuma çıkar, dolaşırız sahilde, bana İtalyan asıllı ailesini anlatır.. Dedesinin ünlü bir ressamla geçen günlerinden sözeder; yaramazlıklarını, falanı.. Onun kahve falına da bakılmaz değil mi, maymunlar kahve içmez anne.. Ben de el falına bakarım. Bir sirke gireceğini söylerim, sevinir.. Kucaklaşırız..

Hay! Korkuyorum.. Çekilesi kolik mi bu? Böbreğime vurdu ürpertim, geleneksel kriterde *çişim geldi*!. Yüzümün herbir kası ayrı trampet çalıyor.. Duyuyor musun ağrımı anne! Anne?!

Hey hem, bu pencereyi kim açtı.. Serin esiyor körolasıca başdönmesi.. Caddeye desen atmış da kan lekesi, gökyüzüne sıçramamış allahtan! Küt diye düşmüş de kendi, başörtüsü pencere macununa takılmış..

-Ben zaten bu öyküyü, bir yerlerde okumuştum!.-

(1984 yılında yazıldı bu yazı. Genç, kaleminin terbiyesi oturmamış bir yazar tarafından.

Henüz yeni yeni küçük İskender imzasını kullanan bir hayat acemisi tarafından.. Bilemezdim, yıllar sonra bu trajik-teatral metnin böylesi bir acıyla paralellik kurabileceğini. Cumartesi Anneleri'ne de birşeyler yazıp ithaf etme geleneği oluştu ülkemizde. Bunun doğruluğu, içtenliği ne kadar gerçek, tartışılabilir.. Ama o insanların haftalarca süren direnişi, devrimci mücadelesi karşısında bir sanatçının sessiz kalması, imkansız! Hem toy dönemimi hem de sözün özünü paylaşmak istedim sizlerle!)

balkonlardan sarkma fakültesi mezunu birini tanırım diplomasının arkasında tommiks'in adı yazar

Korkusuzca sıyrılıp etinizden, ruhunuzla-inancınızla çoğalın nedensiz. Etiniz de, ruhunuz da birer yeraltı tadıdır. Bir yaz meyvası rengi ve canlılığı taşısın varlığınız ve niçin varolduğunuzu kanıtlamaya yönelik iddialarınız. Karanlık ve nemli bir aşktan çok, tutkunun zarif gizemine ve zengin imgelemine, hatta bilincin-mantığın ötesinde radyoaktif bir duyarlılık noktasına ulaşın. Duygu kuytuşu bakışlarınızda gençliğin ve olgunluğun birbirlerine karışan buğusu, düşün mağarası ağzınızda sabrın ve tutarlılığın birbirleriyle yarışan solukları bulunsun..

Zafer, zaferin ütopyalarda bile kazanılabileceğini hissedenlerindir. Hissetmek ise, safça cesur olanların hakkıdır. Bu saflığın altında da '*iyilik-güzellik-doğruluk*: ***üç sıfat birliği***'nin güven'le BEYAZ'a savrulması yatmaktadır. Susun sonra! Ardından sessizlikte, için için gürültü çıkartarak yaşayın.. Geçmişinizi unutmayın, ama hatırlamayın da! Tekrar, bıktırır; tarih de işte bu yüzden sıkıcıdır.

SİZ BİR TARİH YARATMAYACAK, BİR TARİH YIKACAK-

SINIZ!

Yıkım da yapıttır. Hem de estetik değerleri üst derecede yetkinleşmiş, anarşist bir yapıt! Devinim ve değişim, doğaldır!

Yıkacağınız en son yapıt, kendi bedeniniz olacaktır. İlk yıktığınız yapıt olduğu gibi!

seksen sekiz martının tokatladığı gökyüzü
sen nerede yeryüzüsün?!

bir şehirden bir başka şehre giderken
hep seni düşündüm
bir yüzden bir diğer yüze çevirirken bakışlarımı
arada senin kırık, huzursuz gülümseyişin
çocukken anneme değil, sana sarılmışım bilmeden
senin göğüslerinmiş onlar nerden bileceğim
yatağımdaki beyaz ayı, senmişsin o da
karanlıktan korkmayışım, yaramazlıklarım, o da!
delikanlıyken arka cebimdeki falçata: gözlerin
teninle kuşatılmış tenim
öptüğüm ilk kızın ağzından
ağzıma dökülen mor tükürükte
adın yazılıymış / mum ışığında okudum..

sezdirmeden sevdim farkettirmeden ayrılacağım
bir radyo aniden bozulacak

bir diktatör devrilecek uzak ülkelerde o sıra
bir meydan saati duracak ansızın
bir yangın çıkacak ormanın birinde
sen bu şiiri okurken mum ışığında..
aşkın ozon tabakası delinecek
gecenin atmosferindeki gazlar tutuşacaktır
bir trenin arkasına bağlayacağım mektuplarımı
hiç okumadığın mektuplarımı
tren uzaklaştıkça, hızlandıkça
mürekkep ve kâğıt, sürtünmekten alev alacaktır!

sonra sahile ineceğim koyu bir banka oturacağım
ağlamak isteyeceğim koyu bir banka oturacağım
titreyecek ellerim, sağ elimi sol elimle avutacağım
sıkı sıkıya tutacağım onu
deniz birşeylerden kuşkulanacak
birşeylerden kuşkulanacak yağmur
şimşek, omzuma atacak kolunu:
-unut, diyecek, ***bitti işte artık!***
isyan bile edemeyeceğim, hakkım bile olmayacak
hakkım bile olmayacak haykırmaya, bağırmaya
kendi koynuma uzandığım an
telsiz gitarları anımsayacağım
bir bant, teypte saracak -massive attack, protection-
bir orospu bıçaklanacak hong kong'ta o sıra
bir kuş ölecek uçarken ansızın zort diye
bir çiçek solacak vazonun birinde 'fıss' sesi çıkartarak
sen bu şiiri, içini çeke çeke yakarken!

sezdirmeden sevdim farkettirmeden ayrılacağım
hep kış olacak bu yıl, dört mevsim kış,
bir daha yaz görmeyecek
seni terkettiğim gün doğan bebekler!

senin yüzünden bütün öğrenciler sınıfta kalacak
hastalar iyileşmeyecek, hamileler doğuramayacak
herşey yarım, herşey öyle eksik
bitmeyecek ömürler!
insanlar, ayakta çürüyene dek yaşayacak,
bir odadan bir odaya geçerken
hep seni düşündüm çünkü ben,
bir sinemadan bir diğer sinemaya yürürken kararsız
oralarda senin kırık, huzursuz ihanetin
öptüm seni hem de bilmemkaç kere
ama resmin hissetmez ki dudaklarımın sidikli sıcaklığını
sezdirmeden almıştım farkettirmeden yırtacağım!
bir balık, oltadaki yemi yutacak
bir kız, sevgilisini yumruklayacak o sıra
sanki .ikimdeymiş gibi, dolar'ın yükselişini durduracağım
sen intihar ederken orada
ben intihar ederken burada
aynı acıyla..
ayrı yerlerde..
yanyana..

sezdirmeden öldüm farkettirmeden öldüreceğim
birini bırakıp başka birini severken
hep, seni özledim çünkü ben!

yanları al, ense kalsın!

berlin alexanderplatz: saatlerin saatleri, bobinlerin bobinleri yakalayıp yuttuğu bir 1080 dakikayla başladık bambaşka hayallerin, serüvenlerin kucağında parmaklarımızı emmeye, parmaklarımızda lekesi kalmış nikotinden çift kâğıt kıymıkları toplamaya! Cımbızı sevgilinin eline vermeye gör, hayatınızdaki bütün ayrıntıları çekip alır. Ne kas bırakır, ne arzu! İçi boşaltılmış bir ten parolası fısıldanır gözbebeklerinize. Bir tren kalkar, bir kol kopar, bir televizyon ekranı gibi geceye doğru kabarıp şişer yüzler! Bir hatıra fotoğrafı çektirir geçmişimiz, geleceğimizin sponsorluğunda!

caramella (şekerler): boğazına düşkün bir orospunun yiyip yiyeceği yalnızca çocukluğudur; her erotik sabotaj, faillerini uzun sivri topuklu kırmızı ayakkabıların altında serseriliğin façasına yatırır be güzelim!

diebelska edukacja (şeytani eğitim): bir kadınla bir kuğu, belden kalçalara dönen dudak, tohuma durmuş kukunun horozu hav-

lattığı şehvet! şeytanın da var elbette kamışı!

hotel paradise (cennet oteli): insanlar birbirlerine neyle kelepçelenirler: kişiye özel muameleyle mi, bir organı emmek için eğilenin eksilterek çoğalttığı seremonide mi, isa'nın son sözlerinde mi, balayı süitlerini süsleyen dantelli iç çamaşırlarıyla mı.. hiçbiri: yalnızca gogo!

sambolico (sambolik): seksapel bir zenci / buz gibi bir müzisyen / rio'yu kuşatan ihtişam ve sokak yamyamları. asansördeki dişiadam'ın sol anahtarıyla fa anahtarı arasındaki bir saniyelik ömrü.

der elefant vergiddt nie (filler asla unutmaz): filin hortumuyla anal seks yapar aralarda yaşayan adamlar. fil, boşalmaz; tam tersi, kıskıvrak bir kavruluşla dolar!

de wachtkamer (bekleme salonu): çayınıza kaç şeker alırsınız? kalbinize kaç aşk alırsınız? fantazilerinize kaç beden alırsınız? almak, vermeye utanmaktır!

nagisa no sindbad (kum tanecikleri gibi): birbirinin tozunu alır gibi sevişmez iki gay! çünkü almak, vermeyi unutmaktır. iyi bir yalanın ardında kötü bir gerçek vardır. Yeniyetmelerin dinç, kudretli ve bıçkın olmaları, indirimli satışlarda çarçabuk tükenir ve geriye doğru bir sahil uzanır üzerinde *'rezalet'* yazan! kalçaya saplanan tornavida, gevşetmez ruhtaki hiçbir vidayı!

ex (ölü): yumruk attığın fayansta, kanınla bir özeleştiri bırakmak! kıskançlığın şiddete, sperm damlasının gözyaşına dönüştüğü namlu kaldırılır ve bir el ateş edilir: bu ateş bizi ısıtır, onları yakar!

the thin blue line (ince mavi çizgi): beş kurşun sıkılır ve dikkati dağılmış bir otorite, zorlama hassasiyetini kaybeder! ezelle

ecelin çakıştığı, ezelin eceli tekrar ete büründürdüğü cinayet işlenir! bireyin hayalleri, masalın gerçekleriyle tanışır, el sıkışır, öpüşür! analiz, çözümsüzlüğü körükler!

haggyallogva vaszka (vurdumduymaz vaska): soluk renklerin altında uyuyan bir tırtılın kurduğu, kendine has dünyada marihuana rüzgârları hangi çocukların battaniyelerini düzeltir? bu çocuklar kaça ayrılır? kaç kemiklidirler? ruhları tenzilatlı mıdır? ölümleri beş yıldızlı mıdır? hangi fıkralar daha komiktir ve hangi kesik kelleler aydınlatır bir sokak lambası edasıyla komünizmi?!

lust and revenge (şehvet ve intikam): vergiden düşmek için seviyorsan beni, onurun için yazdığın çekler hep hamilineyse, heykelden bir kiralık kasada saklıyorsan beklentilerini, özlemlerini, kasıklarıma deye deye haykırışım, elbette 'en iyi yabancı nefret ödülü'nü kazanacaktır!

conte d'ete (yaz öyküsü): bir genç kızı hamile bırakmanın altı yolu:

1. keskin terk 2. bedeni oynatmadan omuz üstünden geriye bakmak 3. *'mevlut şekeri'* 4. fuzuli dudak büküşler 5. göğse usturayla yazılmış bir ad 6. tiamat eşliğinde sertleşen bir adet malum alet.

i zoi enamisi chiliariko (satılık yaşam): bir kısa film senaryosu planlıyorum: *'dün gece bir melek gaspettim!.'*: hayatta asla başarılı olamamış, ateizm ile inanç arasında çelişik bir kimlik sergileyen bir yazar, uykuya dalacağı bir gece, uyku ile uyanıklık kavşağında hisseder gibi olduğu meleği bileklerinden yakalar! ve onu zincire vurur. daha önce o çevrede yaşanmış olan bir nükleer patlama, tanrının onları görmelerine engeldir. adam, bütün hıncını, ezilmişliğini melekten çıkartmaya kararlıdır. oysa melek, hermafroditliğinin arkasında korkunç masum bir samimiyet taşımaktadır.

adam, uzun dialoglar sonunda tanrıyı ve başarısızlıklarının nedenini kabullenir, ama herşeye rağmen öcünü almak için 'burası da sizin cehenneminiz!.' diyerek meleği yakar!

metropolis: önümüzdeki yüzyılların sessiz-siyah beyazlığı, geride bıraktığımız o rengarenk tuhaflıklarımızın izdüşümü; mekanikleşme değil bu! cevapsızlık tastamam!

segell ikhtifa (bir kayboluşun güncesi): upuzun bir suskunluğu barındıran, kutsal topraklarla harmanlanmış, zarif ve fakir bir ait olma duygusunu bilgisayara geçiren o mistik ama gerçeği gözardı etmeyen bakışın rakıyı beyazlatması, toz esrarı basması, aids'le tango yapması mümkün mü? hayır yavrum; *kuşlar ağaca tırmanmaz!*

beatiful thing (güzel şey): vurulacaklarını bilseler, atlar ayaklarına özen gösterirler! doğru olamaz! atların nihilizmi sizin iktidar anlayışınızdan daha fazla gurur yüklüdür ve atlar, bu gururla beslerler trajikomik sonlarını. atları anlamaya atlar bile yetmez!

crash (çarpışma): cronenberg'in şu sözü belki de yeterli: '*araba kazaları günümüz teknolojisi ile insan psikolojisinin çatışmasının bir metaforu olarak görülebilir.*' tecavüze uğrayan kadına polis soruyor: 'plakasını alabildiniz mi?!'

clara hakadusha (ermiş clara): kehanet!. kehanet, kainata şah çekmektir. vezir verip vezir almaktır. almak, vermeyi hatalı bulmaktır!

le polygraphe (yalan makinesi): cinayet gecesi neredeydiniz? dışarda olduğunuzu kanıtlayabileceğiniz biri var mı? cinayet aracı olduğunu tahmin ettiğimiz gövdenizi nereye attınız? yalnızca sizden şüpheleniyoruz: çünkü siz âşıksınız!

i shot andy warhol (andy warhol'u vurdum): *'up your ass!.'* mutlaka seyirci toplayacaktır metamorfoz. transvestiler, jim morrison, lezbiyenler, dönmelerden müteşekkil kilise korosu, paranoyanın requem'ini seslendirecektir. Fazla olmanın tedirginliği ve asabiyet hali, doğaçlama yokolüşun kapılarını aralayacaktır. *'misafir değil, sahip' im ben!.'*

welcome to the dollhouse (oyun evine hoşgeldiniz): arkabahçede dermeçatma bir kulübede küçük bir kız çocuğu, abaküste hatalarının boncuklarını dizip onu boynuna inci bir kolye gibi takarken, biz buluğ nefesi kötü kokan bir serseri oğlanın kulakmemelerini yalarken omurgayı kesen bahçıvan makasının kilit noktasında rock'un itaatsizlik üzerindeki mizampajını tamamlardık. bu iş bu!

la momie a mi-mots (mumya'ya mum): berbat!

el callejon de los milagros (mucizeler sokağı): bir sokağın başı ve sonu gibidir kimi uyuşturucu krizleri! içinize kızakla kayan çocuk, içinize bindiren transatlantik, içinizde kuruyan noel ağacı varoşlarda büyümüştür, oradadır limanı. kentin el falına bakılmaz! birkaç bıçak darbesiyle yığılırsınız kendi cesedinizin ayakucuna.

jizda (yolculuk): 'uzun ince bir yoldayım' diyen ozan, kokainman olabilir mi? hani *'line'* meselesi. arabanın gittiği yol, o *'line'*dır. film seyircisi, iri bir burun deliğidir orada. çeker ve kafayı kırar. hikâyenin özeti, asılsızdır.

el angel exterminador (mahvedici melek): sartre'ın *'gizli oturum'* adlı organik şey'i vardır. geometrik bir şekle hapsolmak, ruh tutsaklığı, duvarların sudaki halkalar gibi genişleyerek açılması ve burjuvazinin tahakküm gücü?'nün geri tepmesi, silahtaki tetiğin ters yönde olması, bunuel'i fırtınalandırır. mısır firavunlarının o zengin görünümlü iskeletleri, nekrofili ile doğrudan ilintili emper-

yalizmin doğrudan göstergesidir. kapitalizme klostrofobisi hatırlatıldığı gün, zafer anarşizmin olacaktır!

totally f...ed up (tam anlamıyla d....müş): - - -

the doom generation (kıyamet kuşağı): - - -

drowning by numbers (sayılarda boğulmak): bir sayı tut. onu sıkı tut. sayıyı çok sıkı tut, sakın bırakma! o, bir yıldız ismi taşıyor kıvrımlarında. ip atlayan kız çocuğu, bunu herkesten daha iyi biliyor. bak, bir sayı, kişilik ediniyor. sayılar arasında seyrederken anlamaya çalıştığımız herşey, harflere takılıyor. sayılarla harflerin kıyasıya mücadelesi sürüyor. harfler yanyana gelerek son'u, sayılar yanyana gelerek sonsuzluk'u tanımlıyor.

hatta bu, istenilenden biraz erken bile oluyor. 666, soyadı kullanmıyor!

(1. On Altıncı İstanbul Film Festivali'nde izlediğim filmlere ait izlenimler, çağrışımlar. Anlamak için, izlemiş olmak yetmiyor. 2. Filmlerin adlarındaki aksanlar bile bile, arzulanarak atlanmıştır. Nedeni yoktur. 3. Boş bırakılan iki film, ayrı bir yazının konusudur. Terbiyesizlik ya da tashih değil!)

boris vian adında bir adam için blues 3

boris' in izniyle..

(Tren. Bir kompartmanda karşılıklı oturan garip insanlar. Aralarında Boris Vian da var. Ama hiç konuşmuyor ve gazetesini okuyor; çevresiyle ilgilenmiyor!)

JACQUES: Tren kalkıyor.
CORINNE: İstavrit sever misiniz?
GARAMUCHE: Hava soğuk.
JACQUES: Bir parça. Çok değil. Özellikle ızgara.
GARAMUCHE: Efendim?!
RAYMOND: Kâğıt oynar mıyız?
BRICE: Nüfus kâğıdı mı? Boşver, .iktir et!
CORINNE: Kibar değilsiniz.
JACQUES: Benimle Raymond'un arasına otursanız?!
RAYMOND: Tabii, neden olmasın?! Hoş olurdu. Hem, elime bakacak birine de benzemiyorsunuz!

GARAMUCHE: Bayan, falcı mı?
BRICE: İyi bir fikir bu. Yer değiştirme şeyi..
GARAMUCHE: Benim karşımda olacak. Şurda. Siz falcı mıydınız?!
BRICE: (Garamuche'a) Sizin yanınıza geleceğim.
RAYMOND: Kımıldayın.
JACQUES: Hadi gelin!
CORINNE: Geliyorum.

(Hep birlikte kalkıp karışırlar. Buldukları ilk yere çökerler. Boris, yerinden kıpırdamamıştır.)

RAYMOND: Böyle daha iyiyiz. (Boris'e şöyle bir bakar.)
BRICE: Daha kötü değiliz, neyse..
GARAMUCHE: (Jacques'a; gitar kılıfını işaret ederek) O ne?! Tabut mu?!
JACQUES: Hayır! Mantar tabancamın kılıfı.
RAYMOND: kâğıt oynasak..

(Garamuche, eteklerini düzeltir. Bacakları biraz ortaya çıkmıştır.)

GARAMUCHE: (Brice'a) Bacaklarımı beğendiniz mi?!
BRICE: (Sağ bacağı gösterir.) Bu çok güzel de, öbürü takma mı allah aşkına?!
CORINNE: Bakın, hiç edepli davranmıyorsunuz. Hiç sorulur mu böyle şeyler. Ama hiç duydunuz mu bu tür konuşmalar, hiç!
JACQUES: (Corinne'e) Müthişsiniz. Ama sizde de o surat olsaydı, bacaklarınızı göstermeye mecbur kalacaktınız. Söyleyin lütfen, istavrit sevmek hususunda ciddi miydiniz? (sözünü bitirir bitirmez Boris'e bakar.)
RAYMOND: kâğıt oynasak sıkılmayız!
CORINNE: Allah belanızı versin! Allah belanızı versin! Kumar-

dan hiç hoşlanmam. Herkes beni düzmek istiyor. Manastırda bile buldular izimi. Oysa çok iyi kılık değiştirmiş, vaftiz mumu kılığına girmiştim. Sohbet etmemizde bir sakınca mı var?!

GARAMUCHE: Sizin içiniz geçmiş hanımefendi. Ben her zaman seksten yanayım. Beyaz farelerin erkekleri bu bakımdan çok güçlüymüş diyorlar..

BRICE: Irkçı mısınız?!

GARAMUCHE: Ne münasebet! (Jacques'a) Peki ne?!

JACQUES: Ne 'peki ne'?!

GARAMUCHE: O kutu.. Vibratör, kadınların yedek parçasıdır!

BRICE: (Boris'i kastederek) Bu kompartmanda kendilerine birşey söylendiğinde yanıtlamak istemeyen insanlar bulunmasaydı, hiç de fena olmayacaktı açıkcası.

GARAMUCHE: Tanrım, bu ne küstahlık! Şu sözleri etmeden önce bana baktınız ve, size cevap bile vermiyorum! tenezzül bile etmiyorum, demek ki öyle! Tanrım, ne küstahlık!

JAQUES: Siz mevz-u bahis değilsiniz. Vibratöre deyinmiştiniz..

RAYMOND: Benle bir meseleniz varsa eğer (Brice'a) bunu belki de cesurca açıklamak filan gerekecek.. Ben sapık değilim.

CORINNE: Başrahibe anlatmıştı. Bir zamanlar insanları konuşturmanın yollarını biliyorlarmış. Engizisyon sırasında demek istiyorum.Rüzgar Gibi Geçti'yi hatırlıyor musunuz?Bu konuda birşeyler okumuştum sanki.. şey miydi, Agatha Christie miydi neydi, bilmem..

GARAMUCHE: Ne zaman varırız?! Nöbetçi bir erkek bulup hemen sperm almalıyım, hastayım!

RAYMOND: Yarın sabahtan önce olmaz. kâğıt oynamak istemiyorsanız, kâğıt katlayabiliriz de!

JACQUES: Yine mi iskambil?!

RAYMOND: Hayır, origamiden söz ediyorum.

BRICE: Yarın sabah ha, sıkıntıdan gebermek için bol bol zamanımız olacak! Aranızda Birleşmiş Milletlerden bir yetkili var mı acaba?

GARAMUCHE: Birleşme mi dediniz?!

JACQUES: İnsanlar sadece cevap vermeyi planlasalardı..

CORINNE: Bunu benim için mi söylüyorsunuz?

GARAMUCHE: (Sigarasına ateş aramaktadır.) Ateşi olan var mı?

BRICE: Olmasa da yaratırız. (İki odun parçası çıkartıp sürtmeye başlar.)

RAYMOND: (Corinne'e) Yok canım! Sorunumuz onunla.. (Boris'i işaret eder. Fısıltıyla) Onunla..

BRICE: Haklı, kaçmak sayılır bu, konuşması şart, hem niye sussun ki..

JACQUES: Kendini uğursuz bir karakedi sanıyor herhalde..

GARAMUCHE: (Gülümseyerek) Seviyor musunuz yolculuk etmeyi?! (Boris'in yanına geçer.)

RAYMOND: kâğıt oynamamakta niçin ısrar ediyoruz anlamıyorum..

CORINNE: Engizisyondan söz edildiğini duydunuz mu?!

BRICE: !öt herif! Resmen kışkırtıyor bizi..

RAYMOND: Pişti bilen var mı?!

GARAMUCHE: (Boris'e omzunu sürterek) Kim bu yakışıklı adam?!

JACQUES: (Kalkıp gelir, Boris'in cebinden çıkarttığı cüzdanı karıştırır.) Kimlik yok. Hah, bir kartvizit. Vizite çıkan bir kart ya da. 'Boris Vian Adında Bir Adam' yazıyor burada. Amma komedi!

CORINNE: Engizisyon zamanı, birini konuşturmak için ayakları yakarlarmış. Kızgın demirlerle veyahut neyle olursa.. Tırnakları söker, gözleri de oyar, ayrıca, yaa!

BRICE: Tamamdır! Bizi yeteri kadar oyaladı. Oyalım onu.

(Hepbirlikte ayağa kalkarlar.)

GARAMUCHE: (Gitar kılıfına bakarak) Cidden nedir o?!
RAYMOND: Arkadaşlar! (Herkes ona döner.) Fazla garsoniyeri olan var mı?
CORINNE: Ben hiç garson yemedim!
RAYMOND: Arkadaşlar!
BRICE: Ne lan?!
RAYMOND: küçük İskender'in bundan önceki kitaplarını okudunuz mu?!
JACQUES: Haydaa, o da kim, Makedon mu?!
CORINNE: Aklıma çok komik bir espri geldi. 'Makedon mu, Slip Don mu', ama gülmezsiniz diye söylemeyeceğim. Hem çok ayıp!
RAYMOND: küçük İskender, şiirle, öykümsülerle, sinemayla, tiyatroyla felan uğraşan bir adam. Şu karşınızda oturan şahıs ise, ülkemizin değerli bir aydını! Sevgili Boris Vian! Aramızda olduğunuz için çok mutluyum!
BORIS: Sağol Raymond. İstersen balayı kingi oynayabiliriz..
RAYMOND: Eğer bu değerli şahsa bir zarar verecek olursanız, küçük İskender'in sizin üzerinizdeki baskısı artar ve o da aramızdan istediği birini birilerine öldürtebilir. Bilmem, anlatabiliyor muyum?!
GARAMUCHE: Ben hiçbir şey anlamadım.
BRICE: Yani üç kuruşluk keyfimizin içine ettin Raymond. Kırk yılda bir, birine işkence yapacaktık ağız tadıyla.
RAYMOND: Yanlış duymadıysam, balayı kingi demiştiniz değil mi Sevgili Vian! Bi' an!

(Raymond, desteyi çıkartmak için elini cebine atar. Telaş içinde heryerini kontrol eder. Deste, yoktur!)

RAYMOND: Bu çok saçma ama, iskambilden hiç hoşlanmasanız

da, biriniz benim destemi çalmış! Tabii ya, o yer değiştirme şeyi esnasında.. Hanginiz çaldıysa çıkarıp versin derhal!

(Bu kördöğüş muhabbet, bütün yolculuk boyunca sürdü! Ne deste bulunabildi ne de Boris Vian'a bir zarar verildi. Sonunda Boris Vian dışındaki diğer yolcuların, kaçak oldukları anlaşıldı ve ekstra ücretli bilet kesildi. Garamuche, Jacques'ın taşıdığı o kılıfın içinde ne olduğunu bir türlü öğrenemedi. Raymond, kâğıt oynayamamanın verdiği stres yüzünden en yakın akıl hastanesine kaldırıldı. Onu ilk ziyaret eden, elbette BorisVian'dı ve Boris, Raymond'a birlikte caz yapma teklifinde bulundu. Colinne, Playboy'a soyundu ve aldığı yüklü ücreti kaçtığı manastıra bağışladı. Kendisine platin bir plaket verdiler. Brice'ın durumu ise hâlâ meçhul!)

kes beni. kes beni.
kes beni. kes beni.
kes beni. kes beni.
kanım yok!
kanım yok!
kanım yok!
bir hayalim..
bir hayalim..
bir hayalim..
MAYIS. 1997

intihar üçlemesi

1.

Herkes evinde karantina altındadır. Teypte çok uzak buhar bir ülkenin şarkıları çalar. Çiçekler bunu da dinler. Sen babanın ayaklarını yıkayacaksın daha.

Osmanlı Tarihi'ni, anarşist eşcinselleri, siddarta'yı, ganymedes'i ve aileni ve olası ki ilkokul karnelerine, öğretmeninin senin hakkında yazdıklarını düşüneceksin. Yağmur bunu, çoktan kendine not aldı bile.

sinek ezdim talebelerin beyaz yakalarında
okuma-yazma kordelası taktım yalnızlıklarına

Bir genç şairin hüzünleri, akşamüstü kurşunlanmış Titanic'lere benzer. Ben bunları anlatırken bu sinemaya gittim. Orada durdum. Orada hıçkırdım. Orada kırdım kıçı. Orada gördüm ilk kez, bir delikanlının dudaklarının dalga yaptığını.

Mektup: eski bir arkadaşın cenazesidir. Yaşlı adamın 23 Nisan Çocuk Bayramı'nda çıkıp, nisan yağmurunda uzaklaşmasıdır. Aşk, kalorifer dairesinde okşanmaktır. Henüz dokuz yaşındayken.. Dairenin çapı, dünyanın huzurundadır!

kahverengi kirpiklerime gözyaşı sür

Keith Jarret! Piyanosunun içinde adresimi saklayan küçük *kız*a bıraktığım öpücük. JJJilet. Keskin kenarlarından akan sonbahar. Biz apartman aralarında birbirimize pipilerimizi gösterirdik. Biz birbirimize dokunurduk. Birbirimize deydiğimiz yerlerinde bedenlerimizin, bize ulaşamayan godot ağlardı. İnlerdi oral.

Bana aşkı yine öğret. Bana aşkı yine öğret. Bana aşkı yine öğret. Bir avcumla acı, bir avcumla kan getirdim sana yorucu bir peri masalından. Bana aşkın ayn'ını öğret.

telaşkumsalında kabukdeğiştiren mismagazinimiz

Çoktaaan, o trene binip kaçmıştım ben. Bir gül kaldırmıştım dağa. Ama, sepyaya büyüyen saçlarımla, ve marx'la, ve bakunin'le, ve ağzımda çözülüveren teen-age santim organlarıyla, kaldırım çocuklarıyla, göbeğe dek açılmış tiril çisil gömleklerinin tahtından sarkan zaderuhu kokularıyla, erkeklerin erik tadındaki, salatalık ekşisi .aşşaklarına bıçak çeken, ben!, o götyüzüne kanat açan hırçın yelkovan kuşu: ben, ben!, ben çoktaaan kaçmıştım çoktan, o trenlere binip. Cinayet ve müstakil bir cinnet niyetine.

ben bu memlekette tek his bakanıyım
askere gitmek istemiyorum mıstık amca!

Ve ben uzatıp bacaklarımı ve aletimi bahtiyarlığa ve bu müsamereye karşı, artık oramı buramı şuramı kesmek arzusundayım. Yükselen kanımı çeşme musluğunda sulandırıp, tirşe titiz titremek

durumundayım. Çünkü, demokrasi .m kokuyor, .m erika kokuyor.

Türkiye'nin hassas saadetinde
benim hususiyetime koydular!

çiçekler bunu da dinler. Sen babanın ayaklarını yıkayacaksın daha..

2.

Umudu efil efil tozladı ruhum. Benim de tüneğim var kuytusunda bu gezegenin. Benim parmakizimdir sevda. Zulamda krater gölleri.

Bir kedinin ağzında taşıdığı fare leşiyim. Morgta ney çalacak ziyaretçim.

Ney çatlatacak ölümlerimiz!

Guguklu saatler, kâğıttan uçaklar, kırık rakı bardakları, bozuk andreas vollenweider kasedi, ıslanmış kibrit çöpleri, ***seni unutmak mümkün değil***, plastik mandal, buruşuk toto kuponları, iğnesi çatlak enjektör, ***sana seni sevdiğimi hiç diyemedim ki***, mimari açıdan kötü bir iskambil ev, ***beni bırakır mısın***, gümüş tepside likör kadehleri, masanın üstündeki mor cips kırıntısı, kim novak'ın yıpranmış bir posteri, celal bayar'ın 'ben de yazdım'ının son cildi, ***ne dağınık bir yer burası, seni seviyorum, bunu yapma***, bir ibik, bir köprücük kemiği, ***arkaodanın penceresinden trenyolu gözüküyor. orada geçen ay, bir adam âşık edildi***, bir köpek burnu, bir tel kedi bıyığı, ***şu hangi ada, o mu, o kan-ada***, bir gün gidelim, ***bana orada sürekli martı hediye ederlerdi***, ginsberg'in parça parça edilmiş bir şiir kitabı, ***sen iyisi mi keyfine bak, binanın altındaki kahvede dört emekli, hep maça kızı oynadılar. adamlardan biri, bir daha hiç gelmedi. karısının kaynayan yüzüne bir ay pususu düşmüş dediler; öbürleri de hemen öldü***, beni bırakır mısın, bbennnni bıırraakkıııır mıııssıııınnnnn, bbneeeeeei bbbıaaaarıııııııırkkkkk sıııınmmıııııı.....

Matemime kusur buldu yüz. Benim de onurum var kuyusunda bu rüyanın. Benim sübyan koğuşumdur sevda. Zulamda deli raporları.

Neyle morg üfleyecek ziyaretçim. Çok morg çatlatacak ölümlerimiz!

3.

-tımarhane gecemde, aşkın sümüğünü yuttum! bu karanlık koridorda, beni bir kelebeğe yedirdiler. battı kemiklerim buza, iliğim aktı göğsünde.
hangisinin adını unuttum ki, hangisinin adını hatırlayayım ki!.. adlar, atlara binip, çoook uzaklara gittiler!

-eğrilmiş bir baharda yürümüştük. ellerinde veda solucanları. kıpır kıpır.

-seni özlediğimi bir beddua gibi taşırım. sızlanırım. delinirim. o sıra annen gelir. beni fazlasıyla döver. beni fazlasıyla sorguya çeker. Sizi anlamıyorum hanımefendi! Ben uzaydan dün geldim.

-hatıralar! ben o zamanlar tuvalette gizlice içerdim sigaraları. ve ilk edindiğim porno: bir kutsal metin yani. ve inip merdivenleri, hole geçerdim ayazmada. yaklaşırdı yanıma kütüphane görevlisi -bir eli tay-; ben, derdim, *efsanevi beyaz mantolu* oğlanı arıyordum.

telaşkumsalında kumdanyaptığımız alev

JJJilet. Keskin kenarlarında yarasaların doğurduğu.
hatıralar!

kahverengi kirpiklerime gözyaşı sür ölüm!

tekrar etmek istemeyen papağan

Ek bir gelir elde etmek için ne kadar süreyle gökyüzüne bakabilir ki bir kuş sürüsü?!

Aşkın yanı boşsa oturulur. Portishead dinlenir ve birkaç eski '*sağlam*' arkadaşla vurgun'lar planlanır. İspiyoncular, sivil polisler ve faşistler, olaya adeta yabancı değildirler. Devlet tarafından tahsis edilmiş bir kimliği taşımanın ağırlığı, dudakları büken lüzumsuzluğu ve yaptırımı, ortamı bozar, güzel biranın gazını kaçırtır.

Saçları kafatasına zamkla yapıştırılmışcasına fazla taralı bir arkadaş, '*çıkan son kliplerin bizlerce izlenip izlenilmediğini*' sorar. Anlaşılan, daha önce muhabbete atılan kullanılmış bir tuvalet kâğıdı tomarı, günlük alışkanlıklarla sürdürülen insani temasların en canalıcı noktasını birdenbire tıkamıştır. Kurşunlanan, satırlanan ve dahası sıkıştırılmaya çalışılınan bir öğrenci hareketi, üniversiteleri kuşatan devletin ve onun tokmakçısı ülkücülerin şiddeti yasal prosedürde '*sevimlileştiren*' orospu çocuklukları, bizim aydınlık ve özgür(!) dünyamızda henüz kapıyı çalmamıştır. Çalmıştır da aslında, hiçbirimiz incikli boncuklu .ötümüzü kaldırıp bu haklı isyana

ve haykırışa ***bir bakmaya bile*** tenezzül etmemişizdir. Çünkü içki içiyoruzdur. Teoriden pratiğe geçecek vaktimiz olmamıştır. **Anarşizmi hâlâ iyi cins bir rus köpeği sanırız.** Çünkü sosyalizmi, Atatürk'e karşı çıkmak diye adlandıran bir ulusun özçocuklarıyız. **Otuz bir çekmekten cinsel ilişkiye girmeye mecalimiz kalmamıştır!** Okul kapılarında canhıraş bağıran ve tepkisini ortaya koyanlara kızarız. İnisiyatifini ve karizmasını yitiren maarif mümessillerine kızarız. Çete çetelelerini tutanlara kızarız. Bir dolu laf edip bi' .ikime yaramayan yazarlara, aydınlara, politikacılara kızarız. 23 Nisan Çocuk Şenliği Komitesi'nin partileşmesi sonucu vücuda gelen ÖDP (Özür Dilerim Partisi)'ye kızarız. Kıza kıza nar'oluruz, köz'oluruz!

Ateşimizde kimseler yanmaz, aksine ısınır!

Gerizekalı anarşist dostlarım! Sevgili punk'istanlılar! Bir iki üçler, yaşasın Türkler, dört beş altı, Polonya battı, yedi sekiz dokuz, Almanya Domuz, on on bir on iki, İtalya tilki, on üç on dört on beş, Yunanlar kalleş, on altı on yedi on sekiz, yaşasın Portekiz! demekle olmuyor bu işler! Kafayı baştan kaşımak lazım!

gece sözlüğü

(hayatı anlayan sözcükler)

Marxist Junkie' lere..

a

aut: içinde olduğum tren, beni almadan geçip gidiyor.

avans: - "Dişi köpek, eşi dışındakilerle ilişkiye girmek istemez. Buna zorlandığı takdirde, vajinasından salgıladığı özel bir asitle yabancı erkek köpeğin penisini eriterek yakar!"

- "Ama bu çok saçma. Köpekler, üremeyi sanat haline getirmişlerdir."
- "Hadi canım! Hangi akıma bağlılar öyleyse?!"
- "Biraz grunge denilebilir."
- "Şüphesiz abartıyorsun. Birleşme esnasında, bir çeşit, kısmi felç geçirir canlı. Oysa hastalıklı sanat olamaz!"

- “Aa! Bak şimdi sıçtın işte! Sanat tarihi bu tür insanlarla dolu!”

- “Köpeklerden sözettiğimizi sanıyordum. Sayende Rezervuar Köpekleri’ne yeni bir giriş metni gibiyiz. Bari araya Madonna’yı da sokuştur!”

- “Ama bu çok saçma. Köpekler, üremeyi sanat haline getirmişlerdir.”

- “Bunu az önce söylemiştin.”

- “Haklısın. Haklısın da, önümdeki kâğıtta öyle yazıyor.”

(Kapı açılır. Seslendirme yönetmeni içeri girer.)

- “Abi, burda bir karışıklık var. Ağız da oturmuyor zaten.”

- “Hı, hı! Senaristin .ötlüğü. Seslendirmeyi baştan alıyoruz. Oradaki laf da şey, şey olsun: *Madonna, benim köpeğim bile olamaz!*”

avantür: ellerim bir mektep benim
gözlerim gazoz kapakları,
küflenmiş kimyamı büyütürken
aşkların redoks ve vals bulvarı
suya da kader yazıyor artık tanrı

param yetmiyor yeni bir gezegen almaya

azı: yurtdışına kaçırır beni ezeli rekabet içersinde olduğum azimli, soprano ruh! dağa kaldırır beni çelik kaslarına tırtılların yuva yaptığı birahane çocukları ve efemine babaları! gölete indirir beni kulağına gece soktuğum uyuşturucunun bükülmüş ve aleve uzatılmış çatala fısıldadığı karakter tahlili. **sormadan girdiğim bir sokak gibi son sevgilim.**

b

baskın: hayvanla hayvan olma. haklıysan inat et. payına düşeni söke söke al. iç. danset. seviş. oku. seyret. dinle. VE DÜŞÜN! hayatını adayacağın idealler, ruhunu büyütecek düşler edin. vücudunu ise çöpe at! HEMEN!

ben: işte karşınıza çıktım, silahımı doğrulttum ve sizi kesinlikle soymak istiyorum; dudaklarım bunu arzuluyor! kasıklarınızda kutsal kitap mı var? koltukaltlarınız kadroya dahil mi? nereye kadar benimle örtüşür size ait bütüüüün bu bütünlük saplantısı? evvet!, çağın dışına taşan sosyalizm belki doğaçlamayı inkar edecek, farkındayım, yine de size sokmak durumunda olduğum bir ritüel gerçek barındırıyorum, o da şu ki: ..neyse, boşver!

beraat: bugünlerde senden sözetmek fazlaca lüks sayılabilir orkinos. çünkü benim bildiğim balıklar dağa çıkar, orman söker, cesur kadınlara iddialı, çirkin küfürler eder; oysa biz galiba hep beraber yalnızca gökyüzüne baka baka, sönen yıldız çöpçülüğü yapmaktayız! bravo solungaçlarım!

beyhude: kaka kızlar meme bırakır!!! böceğin yazgısı, ezilmek mi? limitteki uyuşmayı bulmak için örümcek adam'ın hangi rakibiyle işbirliğine gitmeli?! gecenin hangi saati itaatkâr, hangi saati daha tahrik edici?! ***zaman aşımına uğramaz orospuluk!***

blok: ellerin vücuduma sıkıştı! sana gelirken pul yapıştırıyorum gölgeme.

bolluk: kumaştan aşırtım benliğime laf atan devekuşlarını ve ağzıma sızmış terzilerden rica ettim Kİ karşılıklı değiştirmeyin çiğnediğiniz, tadı kaçmış ağustos cikletlerini. anlayan olduğunu

sanmıyorum mösyö! votka sallanıyor. viskiyi zaten sevmem. geriye doğru açılsam, mutlaka hatırlayamadığım birini ezerim. balığa çıksam, balık olur dönerim!.

(geceleri brad pitt'e ay diyen bir erkek çocuğu düşürdüm!.)

c

camel: türk ve amerikan tütünü harmanlanıyor yirmi birinci asır öncesi ortadoğu'da ve mollalar deve tüttürüyorlar! göze batan tek hörgüç: elastikiyet. huzur ve barış ortamına doğru fotosenteze girişirken sosyalizm, devrim militanlarının kanlarıyla aptes alıyor faşizm!

cesaret: *cesaret*'in varsa, tanımadığın ve bir daha da görüşmeyeceğin biriyle düzüşmek, bunu akılalmaz bir hızla, anlamsızca yapmak müthiş eğlencelidir. tercih ettiğim müzik, bedrock featuring KYO'nun for what you dream of'unun ilk iki dakika kırk beş saniyesidir. koku, koku üstüne mandallanır. onu boktan bir rock barda gördüm. erkekti ama, saçları alagarson kesimiydi. kenarları beyaz şeritli lacivert atleti, kas stoklamış on altı yaşını boğuyordu. bir gözü yeşil, bir gözü hareli maviydi. 'lens takmıyorum' diyordu çevresindeki kızlara. kızların hepsi de ıslanmıştı. ciğerçinin önünde ağlaşan kediler gibi, oğlanın bütün pusulasını kuşatmışlardı. onu istiyordum. amacım arkeolojik bir çalışmaydı; kamışında eski uygarlık kalıntıları arayacaktım. çalışkan bir orospuyumdur. insanların bana ancak ve ancak yeni bulunabilmiş bir elementmişim gibi bakmalarından hoşlanırım. yerimden kalktım ve bir metronom edasıyla salınarak yanına gittim.

- "hemen gelmeniz icap ediyor. ben, mareşal lolo bunny!." dedim.

doğruldu. bakıştık.

- "Şimdi dönerim." dedi kızlara fettan fettan. üstü başı portakal**p**.

tuvalete girer girmez, dişlerimi boynuna geçirdim. küçük, mini minnacık bir çığlık atarak itti beni.

-"manyak mısın?!"

-"hayır! sadece dudaklarımı ıslatacaktım."

-"onun kolayı var."

gitgide artan tempom yüzünden, artık boşalacağına inanmaya başlamıştım ki, elleriyle başımı kasıklarına yapıştırdı. birazdan genzime çarpacak olan ilk yağmur damlalarını bekliyordum ki, inanılmaz birşey oldu: oğlan işiyordu! kurtulmaya çalıştım, bırakmadı. ısırmaya da kıyamıyordum. ağzımın kenarlarından akan sidik, yeni aldığım gömleğin içine sıçmıştı! oğlan, toparlandı ve yanıma eğilerek:

-"dua et! içine işemedim." diye fısıldadı.

cesaretin varsa, tanımadığın ve bir daha da görüşmeyeceğin birinin idrar tahlilini yapmak için 'uyuşturucuya hayır' kampanyalarına katılmama gerekçelerine sahip olmak yeterlidir.

cımbız: bütün fosiller erildir; dişiler, geleceğe kalmak endişesi taşımadan yaşarlar.

ç

çamaşır: yüzümü alıp cılız kollarımın arasına -ellerimi kavuştururken ensemde-, plastik uydu antenlerine konan kargaların göründüğü yerde, 'gökyüzü nasıl kuşatırsa yeryüzünü, sana öyle sarılmak istiyorum ben de özgürce' diye bağırıyorum. iççamaşırların titriyor her karşılaşmamızda. bunu, saadetin yankısından anlıyorum.

çiğ: birşeyler karalamak istiyorum. ama daktilonun başına geçtim mi, '***karalamak***' anlamsızlaşıyor, kararıyor, düşlemden söküLüyor. insan, daktilo başında birşey ***karalayamıyor***, yalnızca yazma

savaşı veriyor. ***karalama,*** belli ki kalemle ilgili, daktiloyla değil! tuşlar, kalemucu kadar hovarda geçinemiyor! kalemlerin arkasına çok unutulmuş bir kent kurulmuş olmalı. yaş ortalaması düşük, zeka seviyesi yüksek, paylaşımcı, katılımcı, kimi zaman küstahlığın silahşör kesildiği. o kentte birşeyler ***karalamak*** istiyorum. çağrılar salgılayan bir tür bez çünkü bu. bunla yücelmek. bunla kömürleşmek istiyorum. ***çiğ*** kaldığım süre içersinde hayalimi değiştiremezler.

çürük: ölü göl! cinler yüzme bilmez!

d

din: tarafsız davranamaz ki fal bakan kadın. telveye, baklaya, iskambil kâğıdına, suya, sihirli küreye gömülü durur yaratıcılığın uzantısı gen. gelişen vücut, fırlatılan molotof kokteyli, atılan slogan, sertliği kaybolan .ik, gücü zayıflayan iktidar, yamulan tarih, VE tarih erketeciliği kapatmaz isa'nın yarasını muhammed'de kanayan!

dize: sevdikleri dizeleri sıralıyorlar. birazdan içeri girip ateş edeceğim. ya ben? kaç dizemin önünde kapaklandım ki şiire?! 1. insan bazı aşklara büyük harfle başlar. 2. ağzımı öpsen kan olur 3. gülün geceliği söküldü 4. meyva vermeyen tek ağaç, darağacıdır! 5. vahşi bir at almış altmış dağı aramıza taşır 6. bir bir kelebekler kaçıyor içime 7. anlatılamıyor hüzün, alabora oluyor menekşe! 8. ben ölürsem karakutumu bulamayacaklar 9. sevgilimin adını bir genelev sokağına vermişler 10. ben acının kuşuykusuydum

hepsi bu kadar mı? mr. no'ya kalırsa, yeter. kayganlaştırıcılara kalırsa, bir yarım saat daha uyumamızda fayda var. bana kalırsa, kapıyı kim çalarsa çalsın açmayalım.

dökümanter: aşk değil bu! ben seni bir ders gibi gördüm / seni öyle çalışıyorum. senden ikmale kalmak, hayata sırt çevirmektir. seni sevmek, tabiata teşekkürü bir borç bilmektir ah!

e

efekt: bir dostun cüzdanını karıştırmaktan zevk aldığım yıllardı. ortadan kaybolanları özlediğim, hislerimi abarttığım, gizliden gizliye sevdiklerime yazdığım aşk mektuplarını günlüklerimin arasına bin bir gözyaşıyla yerleştirdiğim ergenlik çağım.. bir kasabım şimdi.. geceleri gökyüzünden kestiğim, ezdiğim pirzolaları özenle yiyor ve 'daha kaç kere otuz bir çekebileceğimi' düşünüyorum. meleklerin özel hayatları beni pek ilgilendirmiyor artık. köşede ineyim.. bir miktar mozaik ve helikopter almam gerekiyor.

ekâbir: evin her tarafını posterlerle donatmışsın, ne güzel! oturma odasında sevdiğin grupların kiler: nirvana, tiamat, massive attack, dead can dance, u2, cure. bazen birbirlerinin stüdyolarına gidip saatlerce doğaçlama çalıyorlar. koridorda büyük bir road runner posteri. her zaman çocuksundur sen, maymun! içine alırken bile! mutfakta buzdolabının kapağına nureyev'in olağanüstü bir figürünü asmışsın. tuvaletteki peyzajı pek beğenmedim açıkcası. fazla doğal! üstelik reprodüksiyonlardan da nefret ederim. yatakodan ise tek kelimeyle müthiş!: duvara dev bir kül tablası çizilmiş ve boyanmış. sonra üstüne hakiki izmaritler, hakiki kullanılmışprezervatifler, hakiki buruşturulmuşsigarapaketleri yapıştırılmış. beni de bu kültablasına at maymun!

f

feragat: steven'ın empire of the sun'ında rüzgâra kapılıp giden ayakizleri, gelip yerleşmiş geçen gece, fırtınalara abilik yapan asit haplarına dadanmış yüksek kalite interzone'a: ***benim daktilom, ca-***

sus değil! benim milyarlarca hücreme sahip çıkacak bir gardırop canavarı lazım. birkaç ***line***... bir mantinin .ötünü örten yeniyetme kıllar, caddeden yükselip ***altıncı*** kattaki dairemden içeri giren tek gözlü, çift ağızlı dev su yılanı; bütün bu görüntüleri içselleştiren kabasound: hadi, biz, bir borcu ödermişcesine dağılalım kendi düşgücümüzde ve tokuşalım o incecik kaos iplikçikleri üzerinde..

fetiş: darmadağın bakışlarıyla korkusuzluğa uçkur çözen prizmatik bir rönesans adamı o. evimde bıraktığı parmakizlerini biriktiriyorum. bir neden göstermenin imkansız olduğu yakınlaşma anlarında, aramızdaki hainin ***tutku diyarı***'ndan geldiğini anlamak, kırmıyor beni. BİZ'e sığmaya çalışan kişiliğimi hayale doğru kışkırtıyorum. çünkü biliyorum ki: kısacık bir hayata sığdırılamayan aşk, bütün bir insanlık tarihini dolduracak kapasitedir. çünkü biliyorum ki: ucuz aşklar, pahalıya mal olurlar!

fiyasko: her yağmur öncesi, ezan okunurdu.

g

GECE: 'gece bir sebep değil, belki bir neticedir.' diye yazar cahit sıtkı. işte beni de içeren o netice, yarısından sonrası kaydedilmeyen günlere de bulaşarak, çiftleşme hukukunu, birbirini pusuya düşürmeye çalışarak dövüşen iki kedinin kenetlenmiş dört gözündeki delihavuzuna bir dilek parası gibi atacakken çıkagelir. gece haberleri, gece acıları.. HER GECE, GEÇ'e dönüşür. her GECE, GÖÇ'e bölünür.

düzenlenen bir gece'ye davet edilmek: cyril collard ise yırtıcı geceler'de diyor-du, ki: '*gölgelerin arasındaki gölgeler olarak kendimizi yeniden orada bulabilmemiz için, dokunma duyumuzun ötesinde, cehennem mekânının karanlığında gövdelerin nerede bulunduğunu da seçmek gerekiyordu. yani vücutlarımızın gölgelerinin gecenin kendisinden de karanlık olması gerekiyordu. bu ger-*

çekleştiği anda, herkes arzuladığı vücutta, yoğun karanlığın gölgesini, kendi vücudunun yansımasını görüyordu. ama bir gölge yansıyabiliyorsa, demek ki orada, yüzeyde, yukarıda, bir ışık kaynağı vardı.'

geceyi yağda kızarttım!

gökyüzü: içinde kuşların ve yıldızların olduğu çekmece.

h

havacıva: votkayla çay demleyen bir arkadaşım vardı. 'benim hayatıma hap attılar.' derdi hep. arada bir buluşur, halı sahada maç yapmaya giderdik. iki kişiydik, ortada top olmazdı. birbirimizi faullerle durdurmaya çalışır, durmaksızın koşardık. öyle ki bazen oldukça uzaklaşmış olurduk geceden. geceyi anlamak için uğraşmadık hiç. gecenin skor kaydettiği ayrılık çağlarında uzun bir savaş romanının sayfalarını çevirirdik parmaklarımızı ıslatmadan. bir sözlük yazacaktık biz de: ***GECE SÖZLÜĞÜ!!*** o, şimdi kim bilir nerelerde?! ben ise, ağlayarak dinlediğim bir arabesk parça eşliğinde malum geceyi konuşturmak için çırpınan bir intihar komandosu! sözlükler, soğuktur. çok şey bilseler de, soğuktur. soğuğun soyadı, evlendiğinde de değişmez!

havuç: bir çizgifilmden geldi: '*bir zincir, ancak en zayıf halkası kadar güçlüdür.*' masamın üstünde sivri duranlar: tuzluk, C vitamini içeren aspirin, cezve, fincan, seramik kaplı şarap şişesi, kalem kutuları ve deodorant. ben eğelenmiş ve piyasaya düşmüş bir janis joplin formunda, belki biraz jim jarmush etkisinde ve tadında, telifleri ödenmemiş hatıralarla, oturmuş, tuzluktaki sirkeyi, aspirin kutusundaki karıncayiyeni, cezvedeki kaynatılmış sümüğü, fincandaki tahtakurularını, şarap şişesindeki müzeleri, kalem kutularındaki boy boy havuçları ve deodoranta sığdırılmış ***sevgilimin ter kokusu***'nu seyrediyorum.

hengâme: birinin gördüğü herhangi bir rüyayı başkasının hayatı boyunca görememesi, göremeyecek olması: rüyaları kişiselleştiren, onları görkemin altedilemez gücüyle dağlayan sinema. pulp'ın acrylic afternoons'u ile tarafsız samimi. film, bir makas sahnesiyle açılmalı. macunlanmış, prezervatif geçirildikten sonra vazelinlenmiş şahane, pırlanta bir makas. uygun hareketlerle anüse sokulup yerleştirilen makas, ***ani bir hareketle hızla iki yana doğru...*** ekran kararmalı. jenerik başlamalı. pulp. acrylic afternoons. elimde avcumda kalan tek kekremsi kahkaha.

ı

ısırgan: son oğlumun adını '***joshua buğutay***' koyacağım. hiçbir penis beni engelleyemez. sert virajlarda köşebaşlarına yerleştirilen aynalara bakmaya gideceğiz onunla. köstebeklerden, nitrik asitten, jaluzilerden, ışık hızından sözedeceğim. biz de prodigy'yi seveceğiz. izbe sokaklardaki meni kokan underground barlara sokulacağız hormonal akıntılarımızla. oğlumun kavalyesi olacağım seve seve.

ıstırap: kendi canını kemiren böceklerle tanıştı kan. bayrağını açtı, silahını seçti, cephesine geçti.. karşıdan yaklaşan karanlık ve büyük ihtimal yabancı olan o uzun ulumaya bütün sesiyle bağırdı: YAKLAŞ! ÖLDÜRÜLECEKSİN...

i

iskender: uçsuz bucaksız uzay, ruh hastası. bir kutu uzay yolluyorum sana kargoyla. damardan al onu. eski şöhretini kaybetmiş, .ikindirik bir pop yıldızı gibiyim senden uzakta. bana vıcık vıcık bir .m yarat, gitarın tellerinde gezinen o uzun, o matrak parmaklarınla. gidip gidip geldiğim dar delikte, buharlaşan konyak adlı cahil hayvan!

istikamet: alkolün bağırsağındaki yaralı alev tanrıçası! senin kalçaların yeniden inşa ediliyor samanyolunun kaldırımlarına. kenarda durmuş, ilham kaynaklarına dikleniyor keyifli piç. penis, anüsten girip diğer penisin içine yerleşiyor! hiçlikte kader tayin edici bir boşvermişlikle, kainatın sabit gecelerine masklarımız takılıyor. benim maskımın ardında seninki, seninkinin ardında yine benimki var. fırsattan istifade, ***geberiyoruz.*** fırsattan istifade, kanlı organlarda bir terör ortamı ***yaratıyoruz.*** .ötü boklu faşizm, cumhurbaşkanı seçiliyor. her cumhurbaşkanının geçmişine fütursuzca karışıyoruz. tıraş esnasında, dudak kesiliyor.

it: kolay ihanetlerin künyesinde şekilleniyor tanımlara posta koyan sevgili komik çocuk; mimozaya yerleşen bakışlarıyla oyun oynuyor, '***seni hiç sevmedim ki, bundan böyle dost kalalım.***' diyor. peki! peki serseri! ***aklınca dansettiğin ormanda, yağmur benden ıslak değil!***

j

jeton: ne denli gerileyebildi acaba ölüm tarihlerimiz seninle ve yakınlaştılar birbirlerine: bilgisayara geçiyorum bunu ve tüm telefon konuşmalarımızı. ***seslerimiz ayırt edilemiyor:*** biz galiba aynı oktavın güller açan sarmalıyız. işimiz gücümüz, birbirimizi aşkla hırpalamak.. işimiz gücümüz, türk olmak.. türkçe davranmak.. pardon!

joker: üçüncü sınıf bir yıldırım çarpmışsa otoyolda ilerleyen ortadoğulu kovboyu, inanç şunu der: osurduktan sonra, ha kokmuş, ha kokmamış, hiç farketmez! çünkü azrail bile, ölüm orucuna katılmış.

k

kabir: akılsız filozof! kuşlar, kanatları var diye uçmazlar yalnızca!

kahır: dürüst davranır mı hiç, gecenin irtifa kaybettiği hatıralarda hayat sanki.. çalınan, ama açılmayan bir kapı gibidir umut.. herkes, geldiği yönün aksine döner.. ardında talan, ardında çatlaklar bırakarak..

kapı'lar: kapıların dışında'dır benim benle birdenbire karambolüm; ölsem de artanımla sözlenir yeraltı, benden sızanla nişanlanır ceninnietzsche, benden akanla nikâhlanır bold karakter **joyce** (aç parantez, tahrik, kapa parantez, ihtiyaç); tenime not düşmek istersen beklediğin o garip, felaket gulyabaniyi: bu gece müsaitim iblis, zaten benden başka yok yatıya kalan misafirim!

kaptan: star trek V'den: '***BÜYÜK BARİYER! tanrının bana verdiği, öteki tarafta beni bekliyor.***'

kefil: gökyüzüne gönderme yapan sivri uçlu gövdeler apartmanı! iki öznesi olan bir cümle kurabilir mi aşk?!

kristalize: yorgun bir yalnız olarak yürüdüm soytarının kanlı ama bize uzak, tüylü, kuvvetli, bereketli, son gösteriden geriye kalan çift cinsiyetli parolaları ile. kimseler seyretmiyordu o sıralar, ölüm nasıl bir tapınaktır ve bu filmi çekmek için nerede, hangi veryansınla, kıçınız kanaya kanaya dolaşırsınız iktidarın otuz bir çekmek için kendine model toplumlar ve hassas bireyler aradığı tropikal sendromlarda!

kusur: şiir çalışmaları. durmadan mektup yazan kadın. tavana, tam yatağın üstüne yerleştirilmiş slayt makinesi. sevişen insanların

rutubetli tenlerine yansıyan orman yangını görüntüleri.

küfür: her ceset, kanıttır. vakvak ağacı hatırlanır daha kökünde meyva olunan. marihuana'ya göre boşluk, gözle görülen ile histeri'nin yakınlaştığı an'larda hissedilen gövdesel açlıktır.

küpe: ağzına al zamkı. kurt, indiği köye aşık. ingiliz kemal'in nü'leri üzerine bir tez hazırla. caza, hükmetme fırsatı tanı. ***bu beden, tarihe geçer / beni geçemez!***

kütle: bilekteki kiri ovuşturarak çıkartan bir yan taşıyor uzayın eşiğine dayanan kâğıt oyunları. orda dayalı duru. desteden kupa asını çekiyor surat. kupa ası: '*yuvanızda sevinç görünüyor.*' mutlaka bir eşiyle örtüşür yılan. çünkü uzaklardaki prens ağlamaz. çünkü kopuk bir his, hiçbir yere eklenmez. ağlayamaz-eklenemez-***güçsüzdür.***

l

lazer: ben senin en çok hangi dudağını beğeniyorum?! göğe el verip annene aşk şarkıları yazan üst dudağını mı, loş bir bardakta kırık şarabın kestiği ve cıvaya buladığı alt dudağını mı? ben senin en çok hangi kirpiklerini beğeniyorum?!

lös: oscar wilde'ın şu sözünü not almışım: '*ruh, bedende ihtiyar olarak doğar: beden, ruhu gençleştirmek için ihtiyarlar.*' belki de psychokiller'lar, ruhlarını gençleştirebilmiş, hatta çocukluk aşamasına dek çekebilmiş, ender tanrılardandırlar. onların vahşeti, masum bir cezalandırmadan öte birşey değildir. kötülüğü övmek, mutlaka ödüllendirilecektir. başta, pentagram. sonra, ben.

m

martini: bir diğer çizgifilmden: '*şarkılarınız ağaçları korkutuyor.*' oysa ben, ***AĞAÇLAR ÇOK SIKILIYOR*** diye başlamıştım bir şarkı sözüne. tamamlanamayan, istenmeyen bir sonbahar gibi kaldı akıllarda. çeşitlendi. çitlenbik tadındaki kadınlarla kadınlarca kadınca süslendi. tamamı olmayan, sakat bir sonbahar gibi kaldı akıllarda.

meşin: fevkalade aşk şiirleri yazılmalı futbolculara; onları, onlarla sevişirmişcesine seyredenler adına; peşinden çıkıp, alelade osuruktan bir top almalı mahalle bakkalından ve ücret yerine okkalı bir pandik atmalı karısına! 'oleeey, oleeey' diye bağıramaz mı sanki canı çektiğinde bir karanfil?! karanfilin kabahati de dokuz kusurlu hareketten biri: sen kalk, aşk'ın ceza sahasında kasten düşür edip cansever'i!

mutfak: geceleri uyanıp ***mutfak***'a gidiyor ve ıhlamur pişiriyorsun. brett anderson'ın koltukaltına sokuyorsun burnunu. eriyen gümüş, kasıklarına çığ olup düşüyor. ıhlamur içerken titrediğini biliyorum. ***biz bu gece seninle yer değiştireceğiz!***

müsamere: yüzüne ay yapışmış: seni karşıdan karşıya geçirmek zor olacak. birkaç kolay dua ezberleyebilmiş eylül yağmuruna zıt giden göğüs uçların: sevişmek kaç rekat, hatırlamıyorum.

n

nemrut: hepimiz aynı odada yatıyoruz. pencereye dönmüşüz sırtımızı ve siyah marleylerin üstündeki peltemsi törpü, cılız bir sesle çağırmakta bekaretini: talihsizim! çerçevelerini çatlatan resimlere bağlı sürüyor aile geleneğimiz! ***yok içecek bir kadeh yağmurum bile!***

nötr: cam kenarında gönüllenir hatmi çiçeği; malulen emekli bir arıdan sözedip üzülür—nehirlerin gazlı kalem olduğu kültürsüz mevsimlerin cazlandığı kabuklu sihirlerle. ***sana birşey anlatacağım, çok güleceksin! unutma ki, güller de bitlenir!***

o

ordövr: menzilin dışında ne var? Çizgidışı'nı aşan simurg'un sonunu kim biliyor? gelecek yüzyılda, eczaneler adrenalin satabilecekler mi? her sabah uyanmanın önüne geçilebilecek mi? doktorlar, hukukçular, teknotratlar kıçlarını yıkamayı bırakacaklar mı?

orkinos: cehennemi getirdim. aklının camından dışarı baksın diye. bölündü yalanlarına kalan dünyadaki hayvanlarım üçe:
BİR: (tende doğan dağa sadaka olamaz şafak)
İKİ: (alkolü alkole ekleyen bir göl tanırım, psikiatristtir)
ÜÇ: (ölçüsüz dialoglar, mesafeli dostluklar ve kanlı .arrak)
deli goncanın yapraklarında biriken terimle yıkanırsın belki
mahlasıma sarılıp yatarsın ölüm vardiyası çalmadan canını,
başka şehirlerde yaşayan kadınlar
annenin pişirdiği yaprak dolmasında kapalıdırlar!
süsünü göğüsledim. Allah'ının kalbi tekler diye.
çekildi kılcal vampirlerime dadanan kanım üç suya:
BİR: (aşkın ağzı bozuktur derdi avcundaki bilge)
İKİ: (bir başka dile çevrilir sanırsın bedenini)
ÜÇ: (plastik dudaklarla değiştiririm göz çukurlarımı)
tahrik'e açık bir fırsatsındır
gölgene yüklenmek el sanatıdır düşündüğümde
uyurken, sağa dönsem bir çivi ağacısın
bir rengi noksan gökkuşağısın sola dönsem uyurken..
uygarlık filtresiyiz. arkadaş evleri bize saklansın diye.
üniversite kapılarında iktidar itleri faşizme yumulmuşken

ortadoğu'daysak, ortadaysak ve sonuna kadar doğruysak
bize ölüm, bize seks, bize lider lazım değil sevgilim

bize adam gibi bir ***BİZ*** lazımdır şimdi
uzun, upuzun saçlarımızla astığımız polislerin önünde!

mesela bir akşam Deniz Gezmiş kalsın ortak yatağımızda
cure'dan *this is a lie*
mandalina soyalım, suikastler planlayalım,
sahile inelim, gecenin manitası yağmura takıldığı siyahlarda
güzel bir memleketten konu açalım tütün içerken
ne çıkar, bir parça ibnelik karışıversin sosyalizme!

sözün kısası bebeğim, diyeceğim şu ki:
hususi kalalım kavganın en canalıcı anında bile!
yirmi birinci yüzyılın altın çarmıhına
isa misali çakılırken onurlu mücadelemiz,
başağrısı sevdalarla tükenmekmiş
inan, işte bugün, bir tek bu yakışmaz bize!

ortam: klişeleşmiş duyargaları batırıp yassı bir bidondan kenara akıtılan limoni sıvıya, aksi yaşanmış herhangi bir intikamın kırbaçladığı derin lisana tahsis edilmiş, ürkünç yol ayrımlarında lise iki talebesi sevgilinizin ayakbileklerini öpmek.. bu kadar karışık olmamalı bir edebiyatçının matematik kulvarı. sözcükler varken, konuşmak bir tek papağana hastır elbette.

ö

öpücük: atasözü olma namzeti mısralar peşinde tüketilmiş bir ömür, hangi özel insana anlatılabilir? hayır! incecik bir temasın ardına sığınarak çoğaltılamaz hayat. hayat, farkına varıldığında duran bir şelaledir. unutma sevgilim, bizi birbirimize bağlayan ucu

boncuklu bir topluiğne değil yalnızca.

öteberi: ***cisimle cezalandırıldım.*** verdiğim ödünler, *firar* olup dönüyorlar muhasebeme. boşaltılıyorum: herkesin birinci tekil şahıslığı sevdiği gecelerde kaldırılıyor cenazem. annem, eşyalarımı topluyor. hiç donum, hiç cesaretim kalmamış.

özel: gece kırışıkları'na karşı ***özel*** bir krem olarak kullanıyorum şiiri. vedalaşılması güç ve biraz da imkansız bir alkolizmle kurtarma uğraşına girdiğim tüm kişiliklerimi, tedirginliğin / şiddetin / alakadarmışcasına davranışın besin kaynaklarına monte ediyorum. her cinayete karışması için konmuş bu ad bana. ***küçük İskender. küçük İskender. küçük İskender. küçük İskender. küçük İskender...*** her cinayette ipucu diye elegeçiriliyorum. kıyı, uzak. ufuk, çok ötelerde. deniz, yok. kamaramda kendime haşhaştan bir hançer yontuyorum. ***sen de kes kulağımı! sen de kes kulağımı!***

p

peruk: bir tahta prezervatif unutmuşsun içimde; sendeki zehri şımartıyor bu. acılarımın otopsisinde sen de bulunuyorsun; doktor, yazık! diyor, ***bu adam aşınmadan dolayı ölmüş!*** gözlerini düşürüyorsun.

pitoresk: kalınlaşıyor insanın insana gömüldüğü çağın gerekleri. kaç kişi kendisini öpüyor ve reddediyor askerin lütfunu kaç kişi?! ben sizi ellerimle doğurdum. herşey, herkes tuvalin arkasındaydı. orda verilen kokteylde siz, kanguru kanı içiyordunuz!

pornografi: tıpkı elele tutuşur gibi birbirine kenetleniyor ayak parmaklarımız; seviştikçe bakışların sayesinde tecrübe kazanıyor yaramaz cildim. ***hiçbir hayvan, hiçbir bitki bilmiyor kendi doğumgününü!***

puan: çevresine çelik kazıklar çaktığımız çukurdan nefsini püskürten ejderha, omuzlarına aldığı toplardamar işlemeli şalı savuruyor ve transparan külodunu dansederek ağır ağır indiriyor. üzerimde koyu renk bir pardesü, cücegürgene yaslanmış, olanları-olabilecekleri fotoğraflıyorum. ***cin, bu resimleri çok beğenecek!***

r

rock: sözlükte bir anlamım yok! geceleri, sözlükteki kelimeler(!) eksiliyor, terkedilmiş evcil hayvanlar doluşuyor yerlerine. bir takım elbise dikiyorum gökyüzüne—meskalin, radyo istasyonlarının frekanslarının ayarını bozuyor—bira ısınıyor—bir kızın sırtında paris'e uçuyor parmakaralarıyla junkie. dünya, uzayda küresel bir walkman: kasedimiz, tarih. geri sarma tuşumuz, arızalı.

ruam: yüzüne korkmuş kirpi bastırılmış prense âşığım. yıldızların uçuştuğu bir kainattan canlı yayın yapan televizyonun ekranıdır onun gözleri. ***gece*** adlı hastalığım ilerliyor; doktorlar çaresiz, eski sevgililerim ilgisiz, sokak çocukları hoşgörülü.

s

salaş: mezbahaya doğru yaklaşıyor, kalbine kıymık batmış deniz yaratıklarının hücumuna uğramış kumandan. ordusunu simyagerler ormana çevirmişler. çok ova dolaşmış. kışı bilmiyor ama, hep biraz kan taşıyor ağzında. ***geceyi*** diyor ***nerede görsem tanırım; yine de pespaye bir ruh olmalı insanda, parçalarının çarptığı kuvvetleri öpebilmesi için.***

sauna: göbeğinin taşına yaslıyorum kesik kellemi. varsın kendi elleriyle boğsun beni eroin. şizofreni olarak değiştiriyorum bundan böyle adımı.

sipariş: bana bir porsiyon aşk, bir porsiyon gül, bir bardak da sevinç gözyaşları. ***hesabı sevgilim ödeyecek!***

sualtı: gazeteler, sokaklara yayılmış, tehlikeli bir madde gibi ifadelerle dolaşan, suistimal edilmiş yağmurbacaklı, dolugözlü, borapazulu, zemheriyürekli kürtleri yazıyor yine! anneannemin anlatmayı unuttuğu bir masal olduğunu hatırlıyorum o zaman: ***şüphesiz,*** diyorum, ***THE END diye bitemez ortadoğu'da cereyan eden hiçbir ÜTOPYA!***

suikast: öldürülebilecek yeni biri yok. çıkıp hiç değilse dolunaya silah sıkmalı. iyi nişan almalı, yoksa yanlışlıkla boşluğa isabet edebilir kurşun.

sünepe: bir kent uzmanı bulacağız artık, başka çıkar yol göremiyorum! uzun uzadıya konuşmayalım. ***beni hastaneye kaldır.*** sinemaları, sinemalara saklanmış kırık hayalleri, o kırık hayallerin harcadığı insanları düşünüyorsun. beyazperdede veremden ölen o hassas kız, beyazperdede âşığın reddedilen öpücüğü, beyazperdede üvey babasınca evden kovulan çocuk yıldız, beyazperdede tecavüze uğrayıp pavyon orospusu olan bahtsız kadın, beyazperdede acımasız ama mert mafya şefi.. işte bunlar bizim sonumuz, sonlarımız değil midir yavrum?! hangi padişahın kaftanından dikilmiştir sinemaların kadife perdesi?! acılarımızı kollayacağız artık, başka çıkar yol göremiyorum!

süveter: ayrıldık. ***teninin rengi değişmiştir şimdi.*** içinde seviştiğimiz kozalağın üstünde dönen akbabalardan belliydi beni terkedeceğin. ***SALAK!*** dağlar, yaya kaldırımı kullanmaz! onların cep telefonu var!

Ş

şemsiye: bir şair, naz karşısında-yoksayılma karşısında ne kadar kurnaz davranabilir ki?! ritm duygusunun geliştiği ülkelerde ağzı açık uyuyan müzisyenlerin ciğerlerine giden yusufçuklar ve ışıltılı lale meridyenleri, bir uyku hapına hafızalanmış çocuk klasiklerini kimselere tanıtamaz. akılda tutulamayan, akılda tutulamadığı için derin yaralanmalara neden olan telefon numaraları, geceleyin balkonda üstüste filtresiz samsun içen o adamı, viyolonselin içine çekecek ve ona, eski bir ***yol filmi***nin galasında, lobide limonatalarını yudumlarlarken sözünü ettiği tam altı adet kopyalanmış, amiyane lafların da kullanıldığı erotik fanzini hatırlatacak. *fanzinin adını unuttum*, diyecek adam. ***şemsiye*** *miydi acaba?! yo, yo! ayrıldığım eşimin adıyla karıştırdım. zapata galiba?! ya da müsterih.*

evet, evet, fanzinin adı, müsterih'di. savunma mekanizmalarının açılımını da yapıyordu. grafikler, dizaynlar, şok belgeler vardı. cibinlik yerine örümcek ağlarının kurulduğu formatı çıkartamıyorum. fazla bir para harcanmamıştı. ***şemsiye*** *promosyonu tasarlanıyordu!*

şıpsevdi: önemli bir işarete gerek duymuyor. halının emdiği kan üzerinde askeri botlarıyla tepiniyor güle oynaya. uzun, sarı saçlarını açmış. pencereden ***st. damien kilisesi*** görünmekte. *uma thurman'a çok âşığım,* diyor arada bir kıkırdamasını kesip. özbabasıyla bile düzüşmüş. *anneme acımıştım. insan ömür boyu on üç santimle nasıl yetinir diye. ayrıca aptallaşmıştım da. o on üç santimden benim gibi biri fışkırsın?! Olacak şey değil!* önemli bir işarete gerek duymuyor. sol elinin tamamı, organının içinde; bacaklarından süzülüp yere akan, halının emdiği kan üzerinde askeri botlarıyla tepiniyor çırılçıplak.

t

temin: romantik bir parça eşliğindeyiz. geleceğimize medyumlar ve kayan kayalar engel.

tempo: elinde yanmayan bir puroyla hastasına doğru yaklaştı doktor ve *ateşinizi alabilir miyim?!* diye sordu. gerisi, gazetelerin üçüncü sayfalarında.

tesir: külotlu çorap giymiş. elimdeki manhattan sigarasını silkeliyorum. ardı ardına silkeliyorum. ***dolma***'nın içindeki ***diş***'ler çoraba iniyor ve yakıyor. kaçan çorabın peşine düşünüyorum. sağ elim koptu. asansör kapısında. kapının iki kanadının karşılıklı sırtlarına uzunca jiletler yerleştirmişler. kapandı.

çitongs!

sağ elim koptu. bunu pinhead istemiş. carpenter, sinemaya uyarlamış. salon kalabalık ve karanlık. bir kız çocuğu, penis şeklindeki lolipopu yüzünde gezdiriyor yavaş yavaş. önsırada oturan deep purple nedeniyle filmi izleyemiyorum. bu da bende geçici bir sıkıntı yaratıyor.

öfff! öfff!

anjin! evet, ***anjin!*** bundan böyle herkesi bu şekilde çağıracağım. çünkü satürnden bir iş görüşmesi için geldim, ofiste kimseyi bulamadım.

turist: cenazem, rating alsın gözbebeklerinde. mezarlığın girişinde bir resepsiyon memuru. taşıma bir bok yazmayın; bir hokka mürekkeple bir tüy kalem bırakın kıçımın eşiğine!

u

uç: kuyunun uykusunu bölen hırs: ***kanamalı bir yalnızlık için aşk aranıyor!***

uydu: vecize olacak dizelerle çepeçevre çevriliyken bir yaralanış, bir tökezleme biçiminde uzuvlarını oynatan gece yabancıları: isteksizce geriliyorsun sonsuz çocukluğunda. tek bir söz çınlatıyor kalbinin kulakcıklarını: ***hiçbir sır karşılayamaz artık melankoliyi.***

uzam: lekelenir adı meyva çekirdeğinde yazmayan mevsimler: kurtlanır reddeden / çürür başkaldırıyı kabullenmemiş gövdenin yatırıldığı dev asma yaprakları / çakılır kın, içinde taşıdığı kılıca.

uzun: *ot*ların mırıldandıkları, hep düşündükleri, akıllarından hiç çıkartamadıkları şehirlerde uygunsuz pozisyonlar yaşayan kabileler, tapındıkları organik idoller karşısında '***bugün bir yatağa oturan, yarın o yatağa uzanır.***' düsturuyla birbirlerinin yüzlerine bakarak tıraş olabiliyorlarsa, işte ***uzun***serseri düşüşlerin isabet ettiği acılardan söz açmanın tam da sırası: ***taşbaskı kalpler!***

ü

ümit: o narin, o bir sardunyaya gelinlik giydiren zarif, ince parmaklarıyla tuttuğu, titrek, mavi, fosforlu göl bardaklarıyla ***herkes bir gün yeniden su içecek diyen balad.***

ümit: haremi yanan hanedanda cereyan eden
temsili sevda matinesi!

v

vasiyetname: bazen, mantıklı davranmak zararlıdır. o durumda yanlış yapmayı göze alarak duygusal ol! tehlikeli kabahatler, heyecan taşımayan doğrulardan daha yapıcı ve daha sürükleyicidir. ***çünkü her aşk, bir uzay macerasıdır!***

vaveyla: herhangi bir tükenişin menüsünde neler vardır: kremalı salya sümük çorbası, fırında hüzün, hınç sote, alkol salatası ve çukulatalı katliam pastası!

veda: kadınsan kalbini bil ağaçlar sürtük olamaz.

vücut: yanılmışsın dikdörtgenim: buhar, harika bir fikrin ardına geçer ve cadılar bayramı'nda sıradan bir konsolosluk binasında bütün naylonları rehin alır. amacı, asla evlenemeyecek kurşunkalemleri sonsuza kadar taşların kalbine mahkum ettirmektir. tahakküm kurma gücünü tamamen kaybetmiş mücevher dokuları mikroskop altında inceleyen bilim rüyası, bir miktar bebe cevizi kabuğu rendelenmiş portakal suyu eşliğinde, hayaletler ***vücut*** geliştirirken, bilinmeyen bir yerde, bir grup gencin tatillerini yaparken başlarından geçen boktan bir korku filmine istemeden malzeme olmuştur. ***mamafih, hiçbir ambulans, aşkı insana yetiştiremez!***

y

yaz: yorucu bir yakalanış saklanıyor gözlerinin perdesinde; geceleri yazılan şiirlerin hüznü bir başka; sabaha karşı şapkamdan bir kafes çıkartıyorum sihirbaz gibi. tozumu alan rüzgar es geçiyor bu defa cinselliğimi.

yüzüstü: beni saf bir yancümle sandın karasevdanın buğulu morunda. seks taaruzlarında, süpermarkette doldurduğum armağan formu ya da açamadığım sardalye konservesi streslerinde -cüzdanınızdaki resim, artık evine dönmek istiyor-, bilinçsizce sende vizyona girdim, sende vizyondan çıktım.

lsd: *Lanetli Sürtünüşler Departmanı.*

z

zimmet: dilsiz alfabesi öğrenmeli. kalabalık içersinde, kolladığınız dostunuzu bir tehlikeden haberdar etmenin en kolay, en keyifli yolu. davranışlarınızı korumak, bir üst kata çıkarken ansızın karara karara yaşlanmak: sarp geçitlere kaş göz çizen bir oğlak gibi. ***beni zimmetine geçir sevgilim!***

zührevi: yanmaktan korkan bir adam için hikâye'ler tasarlıyorum: kibritle oynayan bir çocuk başta o. sıcak hiçbir şey içemiyor, ılık suyla yıkanabiliyor. ilk kaza, sobanın üzerinde ısıtılan suyun, üstüne dökülmesi.. sigara yakamıyor gençliğinde. babası bir itfaiyeci. güneşlenemiyor adam. kalorifer dilimlerine dokunamıyor. doğal gaz döşenmiş semtlere uğrayamıyor. orta yaşlardayken evi bir yangına kurban gidiyor. infilak eden arabasının içinde ölüyor ve ailesi dini inançları gereği adamı yaktırıyorlar!

zümrüt: gecenin tekrarlandığı, gecenin ölümsüzlüğe diklendiği, tanrıların gölgelerinin yarım aşkları baştanaşağı lekelediği, CD'lerin çizildiği, sirenlerin durmaksızın çaldığı, karşılıklı yazılmış mektupların yırtıldığı, ancak internet aracılığıyla görüşülünen, herşeyi berbat bir metal tadına dönüştürmüş, herşeyi kimliksizleştirmiş ve hırpalamış, romantizmi küçümsemiş birilerine seslendim:

-işte soyundum, haydi durmayın, yalayın beni! dilinize nüfuz ettikçe bir fırsat daha yakalarım, ordan sestellerinize '*kapıyı açın, adrenalinize mesaj getirdim*' derim. şaşırırlar elbette. yoksa şaşmak, eşyanın tabiatına ters. siz hiç panikleyen bir zümrüt gördünüz mü? belki. ama yanılsama. *mesaj ise:* geceleri kendi kendilerini yazdırtan sözlükler, günışığında halk avına çıkarlar! ***kelle başına tesadüf!***

ölüm ve hayat, aşklarımın
lorel ve hardy'si!

sadrazamın sol tavşanı

SKA tutkunlarına..

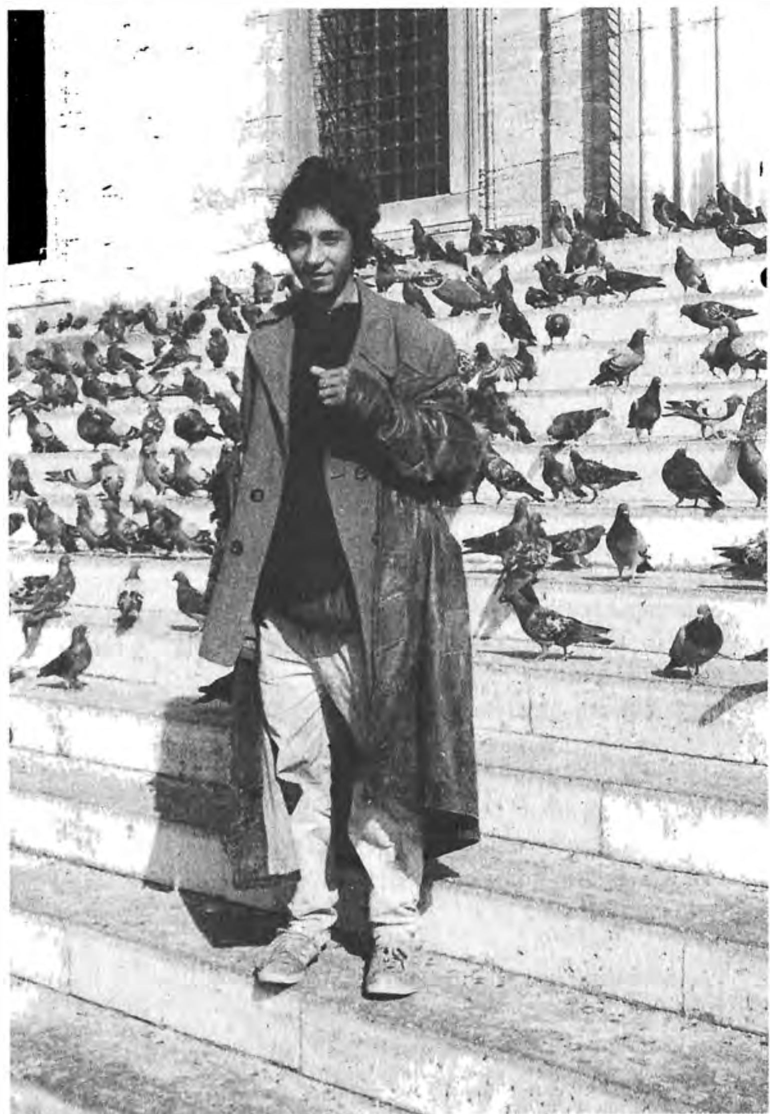
π

sokak çocuğu, afili Metin' e..

Suların geleceği yerde bekliyorum. Sularla bekliyorum.
Suların sularla, suların benimle buluşacağı o korkunç sahnede
üstümde bir sokak piçi asaleti,
yaşımın penis boyuyla ölçüldüğü bir çağda,
yitirmeye hazırlandığım bir kudretle
yitirmeyi kabullendiğim bir cesaretle bekliyorum.
o da gelecek elbet! O!:
asri zamanların kumarbaz canavarlarıyla arkadaş,
asri zamanların yılmaz takipçisi olan ***O!:***
o da gelecek elbet.

Elindeki üstübüye sinmiş tinel kokusu,
burun deliklerini yapıştıran bally!

Bir sokağın köşebaşında, çok uzaklardan postalanmış bir okur mektubu

gibi, içten, kırık, içten kırık bir arabesk şarkının nameleriyle,
sadrazamın sol tavşanına uzatılmış kirli bir havuç gibi,
gölgesine basacak olana '***dağıtırım ulan burayı***' diye bağırıp
incecik bir bıçak çekecek gibi,
bütün yeryüzünde esamesi okunur gibi, çok uzaklardan pos-
talanmış
bir okur mektubu gibi
duracak ***O!***

uyuyan suyun gözkapaklarını arar kör parmakları.
bir ara, şair gömleği de giymiştir derler!
kaldırımlardan çocuğu olacak, eğer kasıklarını biraz daha
Beyoğlu'na bastırırsa!

kısa film / bir: 'dolapta biri var!'

Adam, mutfağa girip ışığı yakınca, dolaptaki tıkırtı kesilir. Adam, eşikte durur ve dolaba bakar. Gülümseyerek

ADAM: Korkma, korkma, benim! Yabancı değil.
DOLAPTAKİ SES: Elim ayağım karıştı birdenbire.

Adam, tezgâha doğru yaklaşır ve iki kadeh alıp yıkamaya girişir.

A: Öyle bir laf ettin ki, elin ayağın var sanki..
D.S.: Var tabii. Seninki gibi olmasa da, benim de ellerim ve ayaklarım var. Hem.. seninkilerden daha da güzeller..

Adam, dolaba *pıt pıt* vurur.

A: Şımardın yine.
D.S.: (Meraklı) İşlerin nasıl? Halledebildin mi şu senet meselesi-ni?!
A: Herif ortalıklarda yok. Vurmuş şirketin kapısına kilidi, .ik-tirolup gitmiş. Mecburen dava açacağız.
D.S.: Üff, al başına belayı.
A: N'aparsın, yeryüzünde hayat böyle..
D.S.: Yeraltında farklı sanıyorsun değil mi?!
A: İnan, hiç ilgimi çekmiyor.
D.S.: Çekiyor, çekiyor da, umursamaz davranıyorsun.
A: Yine açma şu konuyu. Ne zaman konuşsak lafı hemen oraya çekiyorsun. *Biraz doğal ol.*
D.S.: Sigaran var mı?
A: Doğal ol dediysek, o kadar da değil. Sigara içemediğin halde sigara istiyorsun.
D.S.: Bana kadınları anlatsana biraz..
A: İçerdekini mi?!
D.S.: Sevgilin mi? Hah, hiç sanmam! Nerde sana yüz verecek kadın?! Kesin, bir gecelik ilişkilerinden bir yenisi!

Adam, dolaba bir yumruk atar.

A: Terbiyesizleşme! Duyarsa bu dediklerini, kırarım dolabı.
D.S.: Aman çok tırstım! Şantaj kim, sen kim?!... Vamp mı?

Adam, başını iki yana sallayarak güler.

A: Nerden de öğreniyorsun böyle şeyleri?! Evet, hoş biri. Tipim sayılır. Sarışın, iri göğüslü, geniş kalçalı bir afet. Üstelik, bakire!
D.S.: Bakire? O da ne demek?!
A: Yani, daha önce kimseyle beraber olmamış.
D.S.: Ciddi misin?! Yazık. Bizim burada cins ayrımı yok ama, on beşine kadar kimseyle ilişkiye girmeyen suç işlemiş sayılıyor.

A: Desene ahlaki çöküntü almış başını gitmiş..
D.S.: Ahlak?! Söyler misin bana kuzum, ahlak ne halta yarıyor sizin oralarda?!
A: Şeey.. Ee, birçok açıdan önemli. Herşeyden önce bir kere, kendini iyi hissediyorsun. İnsanlara güvenebiliyorsun. Ne bileyim, bunun gibi şeyler işte!
D.S.: 'İnsanlara güvenebiliyorsun.' Yalancı! Şu senet meselesine dönsek mi acaba tekrar?!
A: Konuyu saptırıyorsun. Çünkü sen ahlaksızsın!
D.S.: Evet, ahlaksızım. Sen ahlaklıysan, ben ahlaksızım!
A: Her gece aynı terane.. Bıktım artık senden. Neden çekip gitmiyorsun?
D.S.: Seni rahatsız etmekten zevk alıyorum. Sen de beni seviyorsun.

Adam, bir kaşını kaldırarak dolaba bakar.

A: Sen benim yalnızlığımdan faydalanıyorsun.
D.S.: Ne var bunda, sen de benim düşgücümü kullanıyorsun!

İçerden bir kadın sesi duyulur.

KADIN: Hayatım, yardım edecek birşey var mı?!
A: Yok, yok! Geliyorum.

Adam, kadehleri alır, buzdolabından bir şişe şarap çıkartır ve kapıya doğru yönelir. Eşikte durur, ışıkları kapatacakken

A: Çocukluğumsun diye birşey yapamıyorum sana! Bunun farkındasın.
D.S.: Herkes senin gibi çocukluğunu bir dolaba kilitlerse, ahlaksızlık bir gün yeryüzünün en büyük dini olur. Anladın mı?

Adam, başıyla istemeye istemeye onaylar. ışığı söndürür. Kaybolur.

RÜYA RÖTARI

bir adet organik puzzle

dgli deli!

elaltından aşk

kelimeler diyordum, keli
meler ne diyordun ke
limeler diyordum, kelime
ler ne diyordun keli..

LSD

YAŞASIN FOTOKOPİ

ORTA DOĞU

FANZİN OKU BEBEK!

'97 SWENDER

muhabbet lahti

1.

Pişti yapar gibi kapaklansın kalbin aşka. Tersten oku zulmünü sana göğü, yeryüzünü yasaklayanın. Devrime inan! Asla kadın olmayı planlamayan bir ibne, herşeye rağmen nasıl taşırsa sevdiği insanın çocuğunu karnında, işte öylesi bir umutla taşı devrimi aklının tüm evreni döllemeye hazır apışarasında! Yalnızlık, unutmaya çalıştığın bir ikizkardeştir dönüp, kırdığın cama çerçeveye baktığında! Ordayızdır, senin çoook çok yakınında; şahane atlara binmiş, terkettiğimiz memleketlerde başımıza iktidarca takılan taçlara sıçmış, senin .aşşaklı, mühim dudaklarındaki muhabbete doğru akın etmişizdir. **Amma,** iyi kokla sana yaklaşan hayvanı yine de her defasında! Polis midir, cunta mıdır, .arrak kafa mıdır, puşt mudur, demokrat mıdır, reis midir; kimsenin hususi .ötlüğü yazmaz ki bakışlarında! İki yaşlı kadının öpüşüp barıştığı yere benzesin kalbindeki musalla! Unutma ki, senin ruhundan önce, benim benzerim mahluklar, uygarlıklar kuracaklardır o musalla taşındaki sana ait mezarlıkta!

2.

Bir daha baştan okumak lazım anarşizmin tarihini! Siyah, simsiyah bakışlardaki o ***mecburi arzu pigmenti'ni!*** Taşlarla, sopalarla kapısına dayandığımız eziyetin, yasal gücün osura osura yattığı zeminlerdedir bizim de kitli urganımız! **Kesin onları! Parçalayın onları!** ***Bu sizin hakkınız değil, insanlık ödevinizdir!*** Tıpkı bir hayvan gibi davranın faşizmin önünde!

3.

anarşizm marşı

kanı tanır
o
bütün SOKAKLARIYLA,
ATEŞLERE BASA BASA,
ateşlerden feyz alarak
emeğin bulvarlarında
dolaşır o
dağ devirmiş
dağ emzirmiş
dudaklarında
çok eski bir marşın
toprağı göğe gelin verdiği
notalarıyla
savaşır o!
kanı tanır
o
bütün işkenceleriyle,
ATEŞLERE BASA BASA
her akla, kara bayrağını asa asa
yürür o!

ölümlü dünyanın kıdemli .ötdelikleri

Teknik acılarla çözümlenmiş bir grup insan onlar! delik deşik tenleriyle kentin lenslerini, noktalı virgüllerin arkalarına saklarlardı. *Parçalanmış müzik topluluklarının adlarını sıralayabilme yetisine sahip birkaç adam tanırdık, matematisyendiler.* ***Sihirli likörler içerlerdi!***

dağlara doğru bakarken onlar,
şansarlar ulumak için sıraya girerlerdi.
bir miktar da esrarkeştiler!

Dumanlarından pembe otomobiller yaparlardı. C vitamini, parti programlarından da çıkartılırdı. Rahme yerleşen çocuk, onu tanımayanlarca parçalanarak çıkartılırdı; duygu buydu. Kanama devam ediyordu. Çocuk boyun eğiyordu! Aynaydılar da!!

ölümsüzdüler hep!

α: buruşturulmuş boş bir sigara paketi gibidir geceleri gökyüzünde ay. bizonların reddettiği ayyaş orospularda, tek bir iklim,

yekvücut, gibi tüm varlığıyla solukborularını kaplar şeytanın üfürdüğü ***ot.*** aşkın kalıpları çıkartılır ve uzak kentlerin mütevazı çalgıcıları, tek akor üzerinden osuruktan bir şarkı çalarlar! kızların organları içine asansör yerleştirir o ***keyif.***

- "Ben merdivenleri kullanacağım yine de!" diyenlere lafımız olamaz tabii!

psikolojik ölüm,
otopsi raporuna
yuuh çekecek, n'aber?!

kan grubunu değiştirsene,
sıkıysa!

yemez!!!!!!!!!!!!!!!!!

kısa film / iki:
'jinekologlar, jine koleji mezunlarıdır!'

'sevdiğim bir fıkra zemininde..'

(Ameliyathane önü. Baba adayı heyecanlı; bütün parmakaralarında ve ağzında ve kulak arkalarında yanan sigaralar var. Ameliyathane kapısı açılıyor; doktor, üstü başı kan, ketçap, hardal içinde, gayet perişan, dışarı çıkıyor.)

ADAM: Doktor bey! Doktor bey!
DOKTOR: Bazen iskambilde papaza bey de diyorlar. Yoksa ben papaz bir doktor muyum?!
A: Karım, karım nasıl?!
D: Haa, karınız! İyi, iyi.. Gayet iyi! Fıstık gibi..
A: Ya çocuk?!
D: Ehh!
A: Nasıl eh?! Bir aksilik filan mı oldu, araba mı çarptı?!
D: Sayılır. Çocuk ters geldi.

A: Benim yavrum size nasıl ters gelir?!
D: Öyle değil. Yani makat gelişi.
A: Eee?!
D: Ben çocuğu, şöyle bir kavrayıp asıldım. Çekip alırken trakk! İki bacak!
A: İki bacak?!
D: İki vale de denilebilir. İki bacak!
A: Gitti! İki bacağı gitti?!
D: Bir çeşit öyle oldu.
A: Allahım?! Günahımız neydi?! N'apalım, yaşıyor ya?! Gerisi sağlam ya!. Sağlam değil mi?!
D: Pek sayılmaz.
A: Anlamadım.
D: Tabii bacaklar kopunca, ben ve saz arkadaşlarım, geride kalan gövdeyi çekmeye başladık.
A: Eee?!
D: Koptu!
A: Ne koptu?!
D: Gövde. Gövde koptu. Kafa içerde kaldı.
A: Aman Allahım! Vahşet bu! Karım bir puzzle'a mı hamileymiş yoksa?!
D: Yoruma bağlı.
A: Öldü yani..
D: Ne kadar kötümsersiniz, nerden geliyor aklınıza böyle kötü şeyler?! Ölmedi çocuk. Yaşıyor şüphesiz.
A: Tek kafa?
D: Cık!
A: Şunun olurunu söyleyin doktor bey!
D: Bir kulak beyefendi.. Yalnızca bir kulak'ınız dünyaya geldi. Görmek isterseniz, yukarda bebek odasında..

(Bebek odası önü. Camdan içeri bakan gözü yaşlı baba. Yüz planı.)

A: Oo bıcı bıcı!. Hanimiş benim oğ.. hanimiş benim kulak'ım! Nasıl da gülü.. nasıl da duyuyor babasını..

(Hemşire yaklaşır.)

HEMŞİRE: Yanlış kulağa bakıyorsunuz efendim.. Sizin kulak'ınız sağdan üçüncü olan!

(Filmin burada kararak bitmesi, gerekebilir.)

son sözler

sevgili Gani Müjde'ye..

Aynı başlıklı yazısına şöyle başlıyordu Gani Müjde: ' İnsanların ölmeden önce neler söylediklerini çok merak ederdim.' Ve bulduğu son sözleri acımadan sıralıyordu. Bazı eksikleri vardı sanki bu listenin. Ölen arkadaşlarımın son sözlerini ifşa etmekten gurur duyuyorum:

. Şu otobüsün arkasından geçebiliriz.
. Hayatım, fişi ben takarım.
. Ay ne şirin köpek, ısırmaz değil mi?!
. Bu düğme ne işe yarıyor?!
. Hadi tadına bakalım.
. Heey, bak, burada dengede durabiliyorum.
. -Göldeki buz yeteri kadar kalın mı?!
-Saçmalama, tabii ki..
. Buranın merdivenleri ne kadar dik!

. Karşıya kadar yüzüp dipten sana kum çıkartacağım.
. Sigortayı gevşettin değil mi?!
. Elinde bıçakla koşan şu adam deli mi?
. Pimi çektikten sonra kaça kadar sayıyorduk?!
. Rehber almamıza gerek yok, bu ormanı avcumun içi gibi bilirim.
. Bakkal! Bakkaaal! Sepete beş yumur...
. Bana birşey olmaz!
. Burası ne kadar karanlık, önümü göremiyorum!
. Hadi! Koş!
. Hocam, ben kırmızı ışıkta durmam!
. Pilot şu anda kalp krizi geçirse ne komik olurdu, değil mi?!
. Sevgilim, abuk subuk konuşma! Bu mağarada ayı ne arasın?!
. Dönmedolap niye durdu?!
. Şu inciri de kopartayım, iniyorum.
. Ne uysal at bu böyle!
. Dama çıkıp şu anteni düzelteyim.
. Bak tren geliyor!

Bazı hikâyeler, kötü zamanlarda kötü adamlar tarafından özenle yazılırlar ya da uydurulurlar. Dinozorların soyu, tanrı onları iğdiş ettiği için ortadan kalktıysa, benim de muzır kehanetlerde bulunmam, herhalde 'ünlü son sözüm' olacaktır. Ama sanırım, ölürken edilebilecek en anlamlı söz, 'has .iktir'dir. Vatikan'daki Papa Razzi'ye duyurulur.

insan teni mezbahadır

Telefon faturasını yatırmak için sıraya girmek, cehennemdir. Oysa gözardı edilen şudur ki: sevgilinizle geceler boyu saatlerce konuştuğunuz için yüklüce bir borcunuz olmuştur ve siz bu parayı o dönem ödeyemediğinizden dolayı, sıradasınızdır. Sevgilinizle aşkınıza telefon masajı çekmek, yorucu-bunaltıcı bir beklemeye dönüşmüştür. Hiçbir hayvan, bir başka hayvanla iletişim kurduğu için fatura ödemez!

Vücudun, ruhun ve varoluş nedenlerinin dünyaya yüklediği matematiksel yoğunluk, libidoyu altüst eder, uyuşturucu fiatlarını yükseltir. Mutluluk, maddi-manevi bir burjuva kültürü taşısa da ilişkilere, ayrılık denen bit yavrusu düştü mü bir kere, **seks felsefesi**'ne, biyolojik iskambil ev yıkılır ve birey, bütün entelektüel birikimiyle birlikte kendi etinin altında kalır! Yüzyıllardır tüketilemeyen birşeydir iletişim. Şarkılara, romanlara, heykellere, mitolojiye, filmlere, pornografiye, yemek kitaplarına (tek kişilik yemek tarifi yapmak, hiçbir ahçının harcı değildir!) yansısa da, sonuç kaçınılmazdır: insanın bir insanla tokalaşmasında enola gay,

acının-hüznün semalarında belirir. Bakın, insanın insana yaptıklarının bazılarını şöyle hoş bir dille liste haline getirmeye çalışalım:

-Akla gelen ilk örnek İsa. İsa'yı çarmıha gerenler insandı ve İsa, o insanlar için öldü. Tenindeki masalsı yaralara tanrı tentürdiyot döktü. Çünkü çiviler, ölümün kendisiyle paslıydı.

-Muhteşem aşk hikâyeleri: Leyla ile Mecnun, Kerem ile Aslı, Ferhat ile Şirin, Tahir ile Zühre, Türkan ile Cihan tipindeki muazzam melankoli senaryoları. Aşk, zaten en yorucu iştir. Eğer, aşkın sonunda ayrılık yoksa, aşkın reklam harcamalarına yeteri kadar önem gösterilmemiş demektir.

-Hiçbir lokantada tek başınıza oturabileceğiniz şekilde dizayn edilmiş masa bulamazsınız. Toplum sizi yalnızlıktan kurtarmak için, gerekirse ruh sağlığınızla oynar. En kötü ihtimal, yardım çantasında devletin eni konu efendi bir psikiatrı mutlaka hazıroldadır!

-İnsanoğlu üremeye başladığından beri cinsel birleşmeler esnasında harcanan enerjilerin toplamı, sizce kaç big bang'e yolaçabilirdi?!

-Neden cinayet işlenir: **seri cinayet üstadları**'nın zevk meselesini ve hastalıkları bir yana bırakırsak, temelde sevgi, nefret, intikam, ihtiras, namus gibi, insanı insan yaptığı **varsayılan** ilkel benlik idolleri değil midir kanı dışarda top oynamaya çağıran?!

-İnsanlık tarihi, gerek ikili ilişkiler gerekse toplumsal ilişkiler bazında iki ana konu çerçevesinde bir uzay minübüsündeki arka koltukta cam kenarı olan dünya gezegenini paylaşamamışlardır. Nedir bu iki konu:

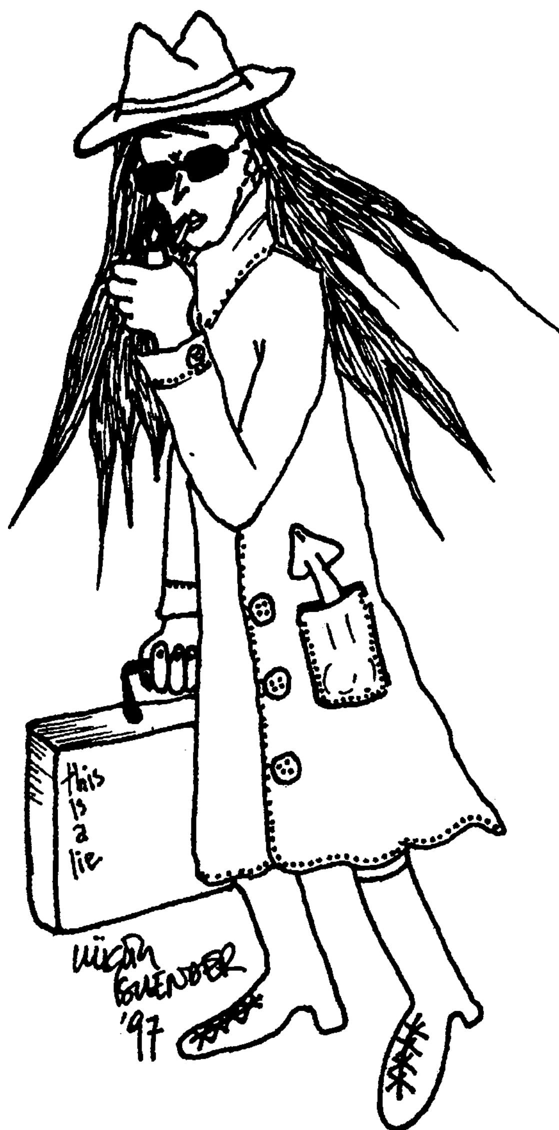
Hükmetmek ve Özgürlük. Bugün özgürlüğün hâlâ tartışılıyor olması, neye delalettir?! Hükmedenin özgürlük anlayışıyla, özgür olma mücadelesi verenin iktidara kendini kanıtlayamaması arasındaki o ince noktaya delalettir! O noktayı da Hegel açıklamıştır: '*Eğer herhangi bir yönetim, insanlara kötü görünüyorsa ve varolmaya devam ediyorsa, bu yönetimin kötülüğünün karşılığı halkta*

var demektir. Yani halk, hakettiği biçimde yönetilir!.'

-'**Kafa patlatmak!**': Düşünmenin gri beyin hücresi erezyonuna yol açması anlamındadır. Bu tür bir 'hücre kayması'nın altında başka bir insan ya da teknolojik açıdan genişletirsek '*başka insanlar*' vardır. Yoksa, toprağa uzanıp gökyüzüne bakarak, Platoncu yaklaşımla, varlığa yönelerek, '*güzel nedir, tanrı nedir, iyi nedir*' diye yarılmanın miadı dolmuştur. Platon'un bile bunları düşünürken, içten içe **parlak oğlan avcılığı** yapıp yapmadığı meçhuldür! Ama hakikaten, Platon bütün bunları fazladan bir iki delikanlı götürmek için yaptıysa, kendisi iletişim fakültelerince, felsefe kürsülerince bir kez daha '**güzel filozof-yorgun insan**' ödülüne layık görülmelidir.

-İnsan, neredeyse tüm bir canlılık süresini (hayat-ömür-bedensel çene düşüklüğü vs.) eş bulmak için harcar. Denemeler, yoklamalar, randevular, flörtler, sözlenmeler, nişanlar, nikahlar, boşanmalar, inzivalar, pembe diziler hep bu eş uğrunadır. Arada bir işin içine **mütevazı bir tecavüz dosyası** da karışabilir.

Maddeler, böyle sürüp gidebilir. Aslolan, bir insan üzerinde çalışmanın, yani **rabıta anatomisi**'nin biopsi kökenli mi, yoksa otopsi kökenli mi olacağının önceden karara bağlanması, kılık kıyafetin, halet-i ruhiyenin ona göre saptanması, alet seçiminde aranan özelliklerin kesici mi / yapıcı mı değerlendirmesinden geçmesi yönündedir. Şüphesiz, '*işleyen demir ışıldar*' ya da '*çalışmak yorucudur*' ya da '*aşkta tembellik, sekste zeka belirtisidir*' gibisinden vecizelerle rahatlayabiliriz. Ama unutmamamız gereken şey şudur ki: **Tende çalışmayan, bedende sınıfta kalır!**

this is a lie
'97

totally f***ed up or the doom generation

gregg araki'ye..

Uyumsuzluk ve uzlaşmaz tavır, barajı aştı. Çok özür dilerim ekselansları, ama bu akşam size güzel bir hikâye anlatamayacağım. Yaralandığımı sanıyorum, galiba üç kurşun yedim. Birini **o** sıktı; diğerlerinin -inanın- önemi yok. Sokak arasında durmuştu, tabancası altındandı; son gördüğüm bu. Göğüs kaslarını saran body'nin üzerinde kısa boylu bir zürafa resmi vardı. Zürafanın adı mı? Ah tabii, nasıl unuturum, zürafanın adı Jordan White'dı. Bazı günler, Beyoğlu'nun aralıklarında zarif bir *snif* sonrası, taşkınlığın ve abartılı eşcinselliğin hortumlarını dolaştırırdı. Çok özür dilerim ekselansları, ama bu akşam sizin huzurunuzda uzun uzun ağlayacağım. Bazı şeyler açıklayacağım, disiplinsiz, kurgusuz, öyle aklıma geldiğince. Polis minibüsündeydik. Polislerin ağızları, tahtakurusu doluydu. Yine dayak yemeye, aşağılan-

maya, Kemalizm metinleri ve din hususunda sınava çekilmeye götürülüyorduk. Çok özür dilerim ekselansları, ama bu akşam ben esir pazarlarında satılmamı talep ediyorum. Ne nüfus kâğıdım kadar berrak, ne kovalanan ruhum kadar şamatacı ne de gırtlağıma sarılan faşizm kadar aleniyim! Darmadağın yaşıyorum. Aşklarım da, kinlerim de darmadağın. Darmadağın ve paramparça. Etimin gücünü kaybettim. Kalçalarıma uzanan elleri, dudaklarıma geçirilen vampir dişlerini, ucuz bira satan sözde rock barlardaki iğrenç kimlik bunalımlarını, alkolik komünistleri, beş para etmeyen ibneleri, sayıları aniden artan eblek lezbiyenleri, temelsiz gelişen ve yalnızca batıya yaslanan altkültürü artık unutmak istiyorum. Çok özür dilerim ekselansları, ama bu akşam beni *fakmanızı* rica ediyorum. Ya da kendimi size vurdurtacağım. **Yerçekiminden değil, toprağa basma tutkusundan söz ediyorum.** Mamafih, hiçbir şeyin önemi kalmadı.

Psikiatri kliniğinde, İkizler Burcu Servisi'nde yatmıştı bir süre. Zürafasının adından korkuyordu. Hakkında yazılan raporda, P.P.P.'nin 1 Kasım 1975 günü gecesi, Roma yakınlarında, Ostia'da bir plajda ölü bulunduğu yazılıydı.

Oysa **o**, Rimbaud'nun şu mısralarıyla başlamayı seçecekti: '*İnsan kendi meleğini görür, bir başkasının meleğini asla.*'

Sanırım, belli belirsiz yaz düşlerinden, güneyde geçen çarpıcı acılardan herhangi bir tanesiydi. **Ölümlü aşklara ait ölümsüz ayrılık sözcükleri!** Ne farkedecekti, neyi değiştirecekti sanki bir bardağın düşüp kırılması. **O**, orada, sigara dumanlarının arkasında durup boylu poslu yalanlar söylerken. Coca Cola sever misiniz?! Neyse, kan kendi kokusunu duymuyordu sonuçta. Gereksiz bir açıklama olduğunu ben de biliyorum ekselansları: Duygusuz, iletişimsiz, çağrısız, yazarının hiçbir suçunu barındırmayan. Salt bir yabancılaşmanın, birbirinin kuyusunu kazmanın gözardı edilmiş gerçekleri. Belki de düş kırıklıklarının beceriksizliği demek gerekir yalnızca.

Kept Boy olarak çalıştığı dönemlerde, yüzünü şimdi görmek

istemediğim yaşlı bir transvesti ile hummalı bir ilişkisi vardı. Onda, o dönmenin göz çukurlarında soluk kesen intiharlar, aldatmalar ve şevkat tohumları olduğunu söylerdi. Üç beş delikanlı, işe çıkarlardı bazı geceler. Deri pantolonlar giyip metal aksesuarlar takarlardı. Çok özür dilerim ekselansları, ama bu akşam size güzel bir hikâye anlatamayacağım. Herhangi bir filmin içinde korkunç sona sürüklenen insanlar, *mektepten kaçıp sinemaya giden talebeler*, çarpıcı sekansları birbirine bağlayan, hatta yapıştıran sperm ve reglden imal edilmiş zamk: bütün bu şiddet, barajı aşardı. Bağışlayın, daha fazla konuşamayacağım. Ötesi, meslek sırrına giriyor.

Uzanmış yatıyordu. Çıplaktı. Kasıklarından aşağısı kül tablası, yukarısı Hürriyet Heykeli. Odaya girdim. Odadan kastım, sokaklar! Yatağa yaklaşıp yanına oturdum. Yataktan kastım, yalnızlıklar! Organına dokundum. Organdan kastım, tabanca! Galiba üç kurşun yedim. Birini **o** sıktı; diğerlerinin -inanın- önemi yok!.. Ahh, elveda ekselansları!

Ha, unutmadan, sizin için bir şiir yazmıştım yıllar önce, onu okumadan ölmeyeyim:

'içimizdeki uzaylıdır aşk,
aşağı! daha çok aşağı!
baktığımızda!
sallan yuvarlan bedenim,
pijamalarını giy, aya çükünü göster!'

küçük İskender
(1964 - 2006)

kitapları'ndan bazıları:

*Gözlerim Sığmıyor Yüzüme (şiir)
*Erotika (şiir)
*Suzidilara (şiir)
*Periler Ölürken Özür Diler (şiir)
*Ciddiye Alındığım Kara Parçaları (şiir)
*Güzel Annemin Hayal Gücü (şiir-özgür metin)
*Yirmi5April (masalsı şiir)
*Dedem Beni Korkuttu Hikâyeleri (özgür metin)
*İkizler Burcu Hikâyeleri (özgür metin)
*666 (özgür metin)
*Belden Aşağı Aşk Hikâyeleri (özgür metin)
*The Kırmızı Başlıklı İstasyon Şefi (özgür metin)
*Şiirlideğnek (eleştiri)
*Eflatun Sufleler (eleştiri)
*Cangüncem (günce)
*Pop H'art (özgür metin)
*Bu Kediler Adam Olmaz! (senaryo)
*Flue's (roman)
*Papağana Silah Çekme! (şiir)
*Id (bilim-kurgu/öyküler)

7 yılda 77 kitap

1991 (3 kitap)
Hain Evlat Ökkeş, Can Barslan (4. baskı)
Burası T.Ö.rkiye, Gani Müjde (12. baskı)
Peynir Gemisi, Gani Müjde (20. baskı)

1992 (6 Kitap)
Ben Hâlâ Annemin Dilini Kullanamıyorum, Muhsin Kızılkaya (Tükendi)
Kendine İyi Bak, Mustafa Durna (Tükendi)
Hayat Bilgisi, Kemal Kenan (5. Baskı)
Barul, Can Barslan (Tükendi)
Derya Kuzuları, Derya Sayın (Tükendi)
İstisnalar Kaideyi Bozar, Cezmi Ersöz (Tükendi)

1993 (11 Kitap)
Ayaküstü, Gani Müjde (7. Baskı)
Mavra Zamanı, Metin Üstündağ (4. baskı)
Ugh, Metin Üstündağ (3. Baskı)
Hey Kımıl Zararlısı Olma Kımılda Biraz, Metin Üstündağ (6. Baskı)
İkizler Burcu Hikayeleri, küçük İskender (3. Baskı)
Dedem Beni Korkuttu Hikayeleri, küçük İskender (3. Baskı)
Hisseli Harikalar, Kemal Kenan (Tükendi)
Cinsellarus, Kutsi Akıllı ve Deli Dergisi Yazarları (4. Baskı)
Taş Arabası, Altan Erbulak (Satış Dışı)
Kiracı, Altan Erbulak (Tükendi)
Ölümsüz Şarkı, Victor Jara (Tükendi)

1994 (8 Kitap)
Ben Sana Küskünüm İstanbul, Halit Çapın (2. Baskı, Satış Dışı)
Kalk Gidelim Defteri, Metin Üstndağ (2. Baskı)

Beraber ve Solo Kaygılar, Gani Müjde (6. Baskı)
666, küçük İskender (2. Baskı)
Hayatın Anlamını Bulan Adam ve 66 arkadaşı, Can Barslan (Tükendi)
İyi Hal Kağıdı, Muhsin Kızılkaya (Satış Dışı)
Çalar Saat, Ayşe Düzkan (Tükendi)
Günler Tepelerden Aşağı Koşan Vahşi Atlar Misali, C. Bukowski

1995 (16 kitap)
Langadank, Metin Üstündağ (10. Baskı)
13. Burç, Kutsi Akıllı (Satış Dışı)
Ökkeş 2, Can Barslan (Tükendi)
Malta Şahini, Dashiel Hammett (Satış Dışı)
Postacı Kapıyı İki Defa Çalar (Satiş Dışı)
Delilarus, Deli yazarları
Bizim Duvar, Hakan - Utku (2. Baskı)
İlişkiler, Mehmet Ersoy (2. Baskı)
Eşi Nadide, Ramize Erer (Satış Dışı)
Ahmak Islatan, Gani Müjde (5. baskı)
Pazar Sevişgenleri, Metin Üstündağ (Tükendi)
Rutubet, Cenk Koray
Çağdaş Türk Edebiyatından Kedi Hikayeleri, Alper Çeker
Maymunu Tokatlamak, Serdar Turgut (4. Baskı)
Bir Kabadayının Anatomisi, Halit Çapın (Satış dışı)
Yazılar, Osman Şengezer (Satış dışı)

1996 (18 kitap)
Ah Kadınlar, Hilmi Yavuz (Tükendi)
Pamuk İpliği, Derya Sayın (Satış dışı)
Belden Aşağı Aşk Hikayeleri, küçük İskender (2. Baskı)
The Kırmızı Başlıklı İstasyon Şefi, küçük İskender (2.Baskı)
Zemheri, Metin Üstündağ

Ağır Aksak Öyküler, Altay Martı
Aramızda Kalsın, Gani Müjde (3. baskı)
Serdaramus, Serdar Turgut (2. baskı)
Mırmırlar, Uğur Durak (Satış Dışı)
Kadınlar Hamamı, Meral Onat (Satış Dışı)
Pulp, Charles Bukowski
Terelelli Pictures, Can Barslan
Ayrıntılar, Metin Fidan (Satış Dışı)
Ömür Törpüsü, Metin Üstündağ (Tükendi)
Katil Doğanlar, Quentin Tarantino
Kravisni Toltol, Faruk Bayraktar (Satış Dışı)
Pic, Jack Kerouac
Pulp Fiction, Quentin Tarantino (Satış Dışı)

1997 (15 Kitap)
A! Cem'i Yazılar, Cem Özer (4. baskı)
Uzun Lafın Kısası, Hakan - Utku
Yanlarım Ağrıyor, Ayça Şen
Bütün Erkekler Aynı Şeyi İster, Yvonne Kronenberg
Öğrenci Fıkraları - Şakaları, der. Mine Omurtak
Biz Toplum Olarak..., Sosyolog Ecevit
Ay Hikâyeleri, Savaş Ay (2. Baskı)
Paris'te Satori, Jack Kerouac
Artizler Kahvesi, Mesut Kara
Sıcak Su Müziği, Charles Bukowski
Karikatürler 1, Selçuk Erdem (4. Baskı)
İmza; Bir Dost, Metin Üstündağ
Terelelli Pictures Esas Oğlan, Can Barslan
Benim Sevgili Kedilerim, Anjja Meulenbelt
Dünyanın En Garip Yasaları, J. Paschall - R. Lyon

küçük İskender

pOp H'art

ISBN 975-7939-59-5
9 789757 939597